

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 25Odi/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118201847
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Krošlák Cmerová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2118201847.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, IČO: 37 275 364, D. XXX/X, XXX XX E., právne zastúpený: zast.: N-advokát, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Lovinského 4408/22, 811 04 Bratislava, IČO: 51 098 636, za ktorú koná konateľ a advokát Mgr. Michal Navrátil, proti žalovanému: A. D. B., nar. XX.XX.XXXX, F. XXXX/XX, XXX XX G. E., právne zastúpený: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., so sídlom Pribinova 20, 811 09 Bratislava, IČO: 50 491 300, o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e oddĺženie dlžníka: A. D. B., narodený: XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom F. XXXX/XX, XXX XX G. E., o ktorom rozhodol Okresný súd Trnava uznesením Okresného súdu Trnava, č.k. 36OdK/44/2017 – 27, zo dňa 24. augusta 2017, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 167/2017 zo dňa 31. augusta 2017.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 22.02.2018 bola na tunajší súd doručená žaloba - návrh na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Uznesením Okresného súdu Trnava, č. k.: 36OdK/44/2017-27 zo dňa 24.08.2017, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 167/2017 zo dňa 31.08.2017 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka - žalovaného, a konkurzný súd zároveň v uznesení o vyhlásení konkurzu rozhodol o oddĺžení dlžníka.

2. Žalobca v žalobe uvádza, že žalobca je veriteľ, ktorý v základnej prihlasovacej lehote podľa § 167l ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“) prihlásil svoju pohľadávku voči dlžníkovi v predmetnom konkurze, a táto je zapísaná v zozname pohľadávok v zmysle § 31 ZKR pod číslom 11, v celkovej prihlásenej sume: 63.581,62 Eur (ďalej len „prihlásená pohľadávka“), a teda je veriteľom, ktorý bol dotknutý uvedeným oddĺžením dlžníka. Absenciu poctivého zámeru žalobca odôvodnil tým, že zámer dlžníka pri oddĺžení spadá pod prípady vylučujúce poctivý zámer, a to najmä: (i) podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR, keď dlžník ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, nie nepatrnej hodnoty, aj keď o ňom vedel a musel vedieť. Dlžník neuviedol žiaden majetok, iný ako vyplývajúci z katastra nehnuteľností, ktorý by nadobudol v dôsledku zákonného vyporiadania BSM, ku ktorému došlo uplynutím troch rokov po zrušení BSM, ku ktorému došlo dňa 04.05.2010 právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8C/201/2009-26, zo dňa 28.01.2010. Manželka dlžníka ku dňu právoplatnosti zrušenia BSM pritom aktívne podnikala vo viacerých predmetoch podnikania a teda do BSM nadobudla aj ďalšie veci a pohľadávky, ktoré dlžník zatajil; (ii) podľa § 166g ods. 2 písm. b) ZKR, keď dlžník v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel a s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, keďže v zozname veriteľov neuviedol fyzickú osobu: a) H. I., s trvalým pobytom: J. K. XXX/X, XXX XX L., a b) M. N., s trvalým

pobytom: O. P. XXX, XXX XX Q., hoci tieto fyzické osoby majú zabezpečenú pohľadávku voči dlžníkovi dokonca záložným právom na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v okrese: Dunajská Streda, obci: Vydrany, v katastrálnom území: B., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX; (iii) podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, keď dlžník v návrhu, v prílohe návrhu, a na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu a neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel a s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu. Ako vyplýva z prihlášky pohľadávky do konkurzu na majetok dlžníka veriteľa: R. J. FORTUNA, IČO: 32313918, dlžník zatajil, že od novembra 2003 poskytuje ubytovacie služby v stavbe so súpisným č.: 673, druh stavby: Budova pre šport a rekreačné účely, popis stavby: Rybársky dom, postavený na parcele reg. „C“ parcelné číslo: 2003/8, nachádzajúcej sa v okrese: Dunajská Streda, obci: Dunajská Streda, v katastrálnom území: G. E. na adrese: S. T. XXX/XX, XXX XX G. E. (ďalej len „Rybársky dom“). Poskytovanie ubytovacích služieb zo strany dlžníka preukazuje právoplatný rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 8C/165/2008, zo dňa 28. apríla 2009. Žalobca navrhuje, aby súd za účelom preukázania poskytovania ubytovacích služieb dlžníkom pripojil k tejto veci súdny spis Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 8C/165/2008; (iv) podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR, keď zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, a tiež podľa § 166g ods. 2 písm. g) ZKR, keď zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Z pohľadávok prihlásených veriteľmi do konkurzu na majetok dlžníka ako aj z pripojeného výpisu z Centrálného registra exekúcií k exekúciám voči dlžníkovi ako povinnému vyplýva, že dlžník opakovane uzatváral zmluvy s veriteľmi, tak že ich uviedol do omylu alebo využil ich omyl predstierajúc, že dlžník bude plniť svoje záväzky z týchto zmluvných vzťahov, hoci dlžník už pri ich uzatvorení nemal skutočný záujem svoje záväzky z týchto zmlúv plniť. Príkladom, už doručením Upovedomenia o začatí exekúcie, súdneho exekútora Mgr. Ing. Roman Liščák, EX 290/06, zo dňa 30.10.2006 dlžníkovi sa dlžníkovi zakázalo nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcií (t. z. inhibitóriom). Napriek účinkom inhibitória, dlžník uzatvoril zmluvy s ďalšími veriteľmi, ktorých pohľadávky boli následne vymáhané v exekučnom konaní; a (v) podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, keď zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa a zvýhodniť niektorého veriteľa. Dlžník vôbec nemal úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností a schopností. Pokiaľ ide o Pohľadávku žalobcu prihlásenú do konkurzu na majetok dlžníka, tak dlžník príjem, ktorý získal spracovaním navrhovateľovej drevnej hmoty nepoužil ani len z časti na splnenie svojho záväzku zodpovedajúcemu pohľadávke žalobcu. Žalobcovi nie je známe, na aký účel použil dlžník takto získaný príjem, no ak by aj v danom čase mal dlžník viacerých veriteľov, bolo predsa jeho povinnosťou týchto veriteľov uspokojiť pomerne. Nakoľko dlžník ani z časti neplnil na pohľadávku žalobcu, ani žalobcovi nevrátil dodaný tovar - drevnú hmotu, ani tento dodaný tovar - drevnú hmotu, neuviedol v podanom návrhu na vyhlásenie konkurzu ako svoj majetok, tak potom z uvedeného nevyhnutne vyplýva, že: a) dlžník mal snahu poškodiť svojho veriteľa, keď si celý takto získaný príjem ponechal len pre seba, alebo keď tento príjem pred veriteľmi zatajil, alebo b) mal dlžník snahu zvýhodniť niektorého veriteľa, keď neplnil všetkým veriteľom pomerne, teda zvýhodnil toho veriteľa ktorému plnil aspoň z časti oproti tým veriteľom, ktorým neplnil ani z časti.

3. Žalobca ďalej uviedol, že v priebehu exekučného konania na vymoženie pohľadávky žalobcu vedeného pred Okresným súdom Dunajská Streda, pod sp. zn.: 8Er/880/2006, a pred súdnym exekútorom: JUDr. Ing. Roman Liščák, pod č. EX 290/06 (ďalej len „Exekučné konanie“) dlžník neprejavoval žiadnu súčinnosť k splneniu jeho záväzku. Naopak dlžník úmyselne vytváral prekážky k uspokojeniu pohľadávky žalobcu, a to najmä: a) tak, že dlžník, spoločne s manželkou, v roku 2009 obaja síce formálne ukončili svoju podnikateľskú činnosť vo všetkých ich predmetoch podnikania, no v ich podnikateľskej činnosti bez oprávnenia pokračovali; b) tak, že dlžník sa spoločne s manželkou dlžníka pokúsili zbaviť majetku dlžníka zrušením ich bezpodielového spoluvlastníctva a jeho následným vyporiadaním dohodou označenou ako: „Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov“ uzatvorenou medzi dlžníkom a manželkou dlžníka dňa 28. apríla 2011 (ďalej len „Dohoda o vyporiadaní BSM“). Podľa Dohody o vyporiadaní BSM malo byť zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo dlžníka a manželky dlžníka vyporiadané odchyľne od nevyvráťiteľnej právnej domnienky podľa § 149 ods. 4 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (t. z. odchyľne od vyporiadania zo zákona), tak že podiel manželky dlžníka na podstatnom vyporiadavanom majetku sa mal zväčšiť na 3 z celku na úkor dlžníka, ktorého podiel na podstatnom vyporiadavanom majetku sa mal zmenšiť na 1 z celku. V skratke, účelom Dohody o vyporiadaní BSM bolo zmenšiť majetok dlžníka, čo podľa nepoctivého zámeru jej zmluvných strán malo viesť k zmenšeniu uspokojenia veriteľov dlžníka a k zabráneniu dražby nehnuteľností v Exekučnom konaní. Vecnoprávne účinky Dohody o vyporiadaní

BSM napokon nenastali vzhľadom na účinky inhibítoria, a keďže takéto práva k nehnuteľnostiam neboli zapísané vkladom do katastra nehnuteľností. Dlužník a manželka dlžníka však uskutočnili všetky úkony smerujúce k nastúpeniu vecnoprávných účinkov Dohody o vyporiadaní BSM; a i. bezdôvodnými návrhmi dlžníka na odklad exekúcie v Exekučnom konaní pod čl. 13 (zo dňa 17. mája 2007), 74 a 96 (zo dňa 8. decembra 2009), o ktorých Okresný súd Dunajská Streda rozhodol uznesením č. k.: 8Er/880/2006-32 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k.: 23CoE/113/2009-68, zo dňa 30. septembra 2009 tak, že konanie o príslušnom návrhu na odklad exekúcie bolo právoplatne zastavené a uznesením č. k.: 8Er/880/2006-94 zo dňa 17. februára 2010 a uznesením č. k.: 8Er/880/2006-125 zo dňa 19. októbra 2011, tak že tieto návrhy na odklad exekúcie boli právoplatne zamietnuté; ii. bezdôvodným návrhom dlžníka na odklad exekúcie podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 9. marca 2010; iii. bezdôvodným návrhom dlžníka proti žalobcovi na obnovu konania podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 9. marca 2010, ktorý bol uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 5Cb/35/2010, zo dňa 1. júla 2010 zamietnutý a následným bezdôvodným odvolaním dlžníka proti tomuto uzneseniu; iv. bezdôvodným návrhom dlžníka na zastavenie exekúcie podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 17. mája 2011, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006-136, zo dňa 3. februára 2012; v. bezdôvodným návrhom dlžníka na odklad exekúcie podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 18. mája 2011, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006-136, zo dňa 3. februára 2012; vi. bezdôvodnou žalobou Manželky dlžníka o vylúčenie vecí z exekúcie zo dňa 16. augusta 2013 podanou na Okresný súd Trnava proti žalobcovi dňa 19. augusta 2013 poukazujúc na Dohodu o vyporiadaní BSM; vii. bezdôvodným návrhom Manželky dlžníka na odklad exekúcie zo dňa 19. augusta 2013; viii. bezdôvodným návrhom dlžníka na zastavenie exekúcie zo dňa 27. augusta 2013 podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 30. augusta 2013, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006-201, zo dňa 6. mája 2014; ix. bezdôvodným návrhom dlžníka na odklad exekúcie zo dňa 30. augusta 2013 podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 30. augusta 2013, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006-201, zo dňa 6. mája 2014; a x. bezdôvodným návrhom Manželky dlžníka na zastavenie exekúcie zo dňa 27. mája 2015, ako súčasť jej odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/206-219 vydanému vyšším súdnym úradníkom.

4. Žalobca ďalej v žalobe uviedol dôvody pre prísnejšie prihliadanie na skutočnosti ovplyvňujúce zámer a v týchto súvislostiach zvlášť zdôraznil, že u dlžníka sú naplnené viaceré dôvody, pre ktoré by súd mal prihliadať prísnejšie na zámer dlžníka podľa § 166g ods. 3 ZKR, a to najmä že (i) dlžník minimálne mal významnejší majetok, (ii) má dlhodobé skúsenosti s podnikaním a (iii) má osobitné životné skúsenosti. Osobitné životné skúsenosti dlžníka sú dané jeho osobitnými skúsenosťami pri uzatváraní náročných transakcií, napríklad keď uzatváral zmenkové obchody s Exportno-importnou bankou Slovenskej republiky. Osobitné životné skúsenosti dlžníka sú dané aj tým, že už bol v minulosti zrejme viackrát odsúdený ako vyplýva z rozsudkov Okresného súdu Dunajská Streda v trestných veciach vedených pod sp. zn.: 2T/248/2005, a sp. zn.: 2T/115/2010. Napokon osobitné životné skúsenosti dlžníka sú determinované aj okruhom jeho blízkych osôb, keď zrejme syn dlžníka: D. B., narodený: XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom: F. XXXX/XX, XXX XX G. E. (teda s totožným trvalým pobytom ako dlžník) už v minulosti mal skúsenosti s konkurzným konaním, napokon však po vyhlásení konkurzu na jeho majetok, príslušný konkurzný súd - Okresný súd Trnava, pre nesplnenie podmienok pre povolenie oddĺženia ním podaný návrh na povolenie oddĺženia zamietol. Vzhľadom k uvedenému, žalobca navrhuje za účelom preukázania nepoctivého zámeru dlžníka tiež, aby súd (i) vyžiadaval a vykonal ako listinný dôkaz rozsudky Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/248/2005 a sp. zn. 2T/115/2010, a súčasne, aby (ii) nariadil výsluch strany - dlžníka v tomto súdnom spore. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, žalobca navrhuje, aby súd vo veci samej rozhodol o zrušení oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer a zaviazal ho povinnosťou nahradiť trovy konania žalobcovi.

5. Žalobca spolu so žalobou predložil prílohy: Uznesenie Okresného súdu Trnava, sp. zn. 36OdK/44/2017-27, IČS: XXXXXXXXXXXX, zo dňa 24.08.2017, Potvrdenie o zapísaní Pohľadávky žalobcu do zoznamu pohľadávok v konkurze, Úplný výpis zo živnostenského registra manželky dlžníka, Výpis z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. B., Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 8C/165/2008, zo dňa 28. apríla 2009, Výpis z Centrálného registra exekúcií k dlžníkovi ako povinnému, Upovedomenie o začatí exekúcie, súdneho exekútora Mgr. Ing. Roman Liščáka, EX 290/06, zo dňa 30. októbra 2006, Úplný výpis zo živnostenského registra dlžníka, Úplný výpis zo živnostenského registra Manželky dlžníka, Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8C/201/2009-26, zo dňa 28.01.2010,

ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2010, Dohoda o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 28.04.2011, Návrh dlžníka na odklad exekúcie zo dňa 17.05.2007, Návrh dlžníka na odklad exekúcie zo dňa 08.12.2009, Návrh dlžníka na odklad exekúcie zo dňa 09.03.2010, Návrh dlžníka na zastavenie exekúcie zo dňa 17.05.2011, Žaloba Manželky dlžníka o vylúčenie veci z exekúcie zo dňa 16.08.2013, Návrh Manželky dlžníka na odklad exekúcie zo dňa 19.08.2013, Návrh dlžníka na zastavenie exekúcie zo dňa 27.08.2013, Návrh dlžníka na odklad exekúcie zo dňa 30.08.2013, Návrh Manželky dlžníka na zastavenie exekúcie zo dňa 27.05.2015, Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 8Er/880/2006-32, Uznesenie Krajského súdu v Trnave, č. k. 23CoE/113/2009-68, zo dňa 30.09.2009, Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 8Er/880/2006-94 zo dňa 17.02.2010, Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 8Er/880/2006-125 zo dňa 19.10.2011, Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 8Er/880/2006-136 zo dňa 03.02.2012, Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 8Er/880/2006-201 zo dňa 06.05.2014, Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 8Er/880/2006-219 zo dňa 21.04.2015.

6. Dňa 05.10.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe. Žalovaný s názormi žalobcu uvádzanými v žalobe nesúhlasí a považuje jeho žalobu za nedôvodnú. Žalovaný sa preto rozhodol vyjadriť sa ku každému z bodov, ktoré žalobca uvádzal vo svojej žalobe, a tak preukázať, že jeho zámer pri oddĺžení bol poctivý a v žiadnom prípade nemal v úmysle akýmkoľvek spôsobom poškodiť ktoréhokoľvek zo svojich veriteľov: (a) k údajnému neuvedeniu časti svojho majetku, žalovaný poukázal na Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 28.01.2010, sp. zn. 8C/201/2009-26, z ktorého vyplýva, že bezpodielové spoluvlastníctva manželov, žalovaného a jeho manželky, bolo zrušené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.03.2010. Manželka žalovaného skončila svoju podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania dňa 09.02.2013. Od zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov uplynulo ku dňu podania návrhu na oddĺženie žalovaného už 7 rokov. Odvtedy každý z manželov nadobúdal majetok do svojho výlučného vlastníctva. Tento rozsudok žalovaný správcovi dobrovoľne predložil, aby bolo zrejmé, že žiadny majetok zo zrušeného bezpodielového spoluvlastníctva manželov už nevlastní, keďže uplynula určitá doba a takisto jeho manželka prestala podnikat'; (b) k údajnému neuvedeniu veriteľov žalovaný uviedol, že tieto fyzické osoby skutočne nepozná a nemá vedomosť o tom, že by boli jeho veriteľmi. Túto skutočnosť uviedol aj v liste adresovanom správcovi na jeho výzvu, čo správca prehodnotil a uznal, že tieto fyzické osoby skutočne nie sú zabezpečenými veriteľmi žalovaného. Žalovaný poukazuje na list vlastníctva č. XXXX, k. ú. B., a upozorňuje súd na skutočnosť, že z tohto listu vlastníctva v žiadnom prípade nevyplýva, že ťarcha v podobe záložného práva uvedených fyzických osôb k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného je evidovaná pri jeho spoluvlastníckom podiele; (c) k údajnému zatajeniu poskytovania ubytovacích služieb, žalobca uviedol, že z Rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 28.04.2009, sp. zn. 8C/165/2008, vyplýva, že žalovaný poskytuje od novembra 2003 ubytovacie služby. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že napriek tomu, že v minulosti tieto ubytovacie služby v krátkom čase poskytoval, s týmto druhom podnikania skončil ešte v roku 2004. Svoje tvrdenie žalovaný preukazuje aj priloženými listinnými dôkazmi, ktorými sú nájomná zmluva uzatvorená s prenajímateľom Slovenským rybárskym zväzom zo dňa 01.11.2003 a Výpoveď z tejto nájomnej zmluvy na základe obojstrannej dohody zo dňa 11.11.2004; (d) k údajnému úmyselnému privedeniu sa do platobnej neschopnosti, žalobca má za to, že zo správania žalovaného pred podaním návrhu na oddĺženie možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Svoje tvrdenia však žalobca v podstate nijak nepreukázal, žalovaný jeho tvrdenia považuje len za domnienky. V tejto súvislosti si žalovaný poukázal na to, že v minulosti bol podnikateľom, darilo sa mu a preto sa nebál brať si na seba záväzky, keďže predpokladal, že sa mu bude dariť aj naďalej. Žiaľ dostal sa do zlej finančnej situácie, svoje dlhy nevládal splácať a keďže potreboval živiť nielen seba, ale aj svoje tri deti, potreboval sa zo svojich dlhov dostať. Skončil s podnikaním a svoju zlú finančnú a životnú situáciu sa rozhodol riešiť práve konkurzom. Sám žalovaný nie je spokojný so svojím aktuálnym finančným stavom a nebolo jeho plánom úmyselne sa vzdať rozbehnutého podnikania; (e) k údajnému poškodeniu a zvýhodneniu veriteľa, žalobca uvádza, že mu nie je známe, na aký účel žalovaný použil získaný príjem, no ak by aj v danom čase mal dlžník viacerých veriteľov, bolo predsa jeho povinnosťou týchto veriteľov uspokojiť pomerne. Tieto svoje domnienky žalobca opätovne ničím nepodkladá, avšak tvrdí, že z jeho slov nevyhnutne vyplýva, že žalovaný mal snahu poškodiť svojho veriteľa a žalovaný mal zvýhodniť niektorého iného veriteľa. K tomu si žalovaný dovolí len v krátkosti uviesť, že pokiaľ žalobca svoje tvrdenia nemá čím preukázať a podložiť, je nepochopiteľné, ako tieto svoje domnienky dokáže prezentovať v žalobe ako skutočnosti, z ktorých nevyhnutne vyplýva porušenie povinností žalovaného; (f) k údajným prekážkam k uspokojeniu pohľadávky žalobcu, žalobca má za

to, že žalovaný vytváral úmyselne prekážky uspokojenia jeho pohľadávky voči žalovanému. Žalovaný a jeho manželka v súčasnosti nevykonávajú podnikateľskú činnosť, a to ako uvádza žalobca, od roku 2009. Nepodložené tvrdenia žalobcu, o tom, že v ich podnikateľskej činnosti bez oprávnenia pokračujú, považuje žalovaný za nezmyselné, zavádzajúce a poškodzujúce ich dobrú povesť. K argumentom žalobcu týkajúcim sa pokusu zbaviť sa majetku zrušením a následným vysporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žalovaný len podotýka, že on a jeho manželka vykonávali tieto úkony v súlade s právnymi predpismi a v dobrej viere. Žalovaný a aj jeho manželka v rámci exekučného konania využívali len svoje práva, ktoré im vyplývali z platných a účinných právnych predpisov. Návrhy podávané žalovaným a jeho manželkou boli z ich pohľadu odôvodnené a považovali ich za pokusy stabilizovať ich zlú finančnú situáciu. Žalobca však poukazuje na skutočnosť, že žalobcovi v rámci tohto exekučného konania vyplatil minimálne 100.000,- Sk exekútorovi, o čom žalovaný predkladá aj predmetné doklady. Z toho jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol v tomto exekučnom konaní súčinný, snažil sa v rámci svojich možností uspokojiť pohľadávku žalobcu a vzniknutú situáciu riešiť. Naopak v dobrej viere nekonal práve žalobca, keď si prihláškou zaslanou v konkurznom konaní uplatnil voči žalovanému plnú dlžnú sumu, bez toho, aby z nej odrátať sumu, ktorú žalovaný a základe vyššie uvedených dokladov uhradil. Konanie veriteľa, ktorý uplatní v konkurznom konaní pohľadávku neexistujúcu alebo ju úmyselne nadhodnotí, je možné považovať za protiprávne konanie, ktoré napĺňa znaky trestného činu poškodzovania veriteľa. V závere svojho vyjadrenia si žalovaný reagoval na vyjadrenia žalobcu týkajúce sa jeho minulých odsúdení. V oboch prípadoch, ktoré uvádza žalobca, sa na žalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený. V prvom prípade bolo jeho odsúdenie zahladené a v druhom prípade mu bola udelená amnestia; (g) Žalovaný sa tiež vyjadril ku konkurzu svojho syna, pričom má za to, že jeho syn je osobitným subjektom, ktorý nemá s predmetným konaním o oddlžení žalovaného nič spoločné. Žalobu žalobcu považuje za nezmyselnú aj sám správca konkurznej podstaty žalovaného, ktorý sám navrhol, aby bol v tomto prípade vypočítaný. Touto cestou preto žalovaný navrhol súdu výsluch správcu konkurznej podstaty, JUDr. Erika Bilského, značka správcu: S1477. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že žaloba žalobcu nie je založená na relevantných dôkazoch a tvrdeniach žalobcu a je nedôvodná. Žalovaný preto navrhuje súdu, aby prihliadol na všetky skutočnosti tohto prípadu a žalobu zamietol v plnom rozsahu a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu.

7. Žalovaný k svojmu vyjadreniu doložil prílohy: Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 28.01.2010, sp. zn. 8C/201/2009-26, List zo dňa 20.11.2017 adresovaný správcovi JUDr. Erikovi Bilskému, čiastočný výpis z LV č. XXXX, Nájomnú zmluvu uzatvorenú s prenajímateľom Slovenským rybárskym zväzom zo dňa 01.11.2003, Výpoveď na základe obojstrannej dohody zo dňa 11.11.2004, List adresovaný exekútorovi spolu s príslušnými dokladmi o zaplatení, Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 25.03.2013, sp. zn. 2T/115/2010.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril replikou zo dňa 06.06.2018 a osobitne zdôrazňuje najmä, že: (i) dlžník mal snahu poškodiť svojho veriteľa a zvýhodniť niektorého veriteľa podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, žalobca týmto popiera skutkové tvrdenie dlžníka uvedené vo vyjadrení dlžníka, a) že údajne: „Žalovaný nemá vedomosť o tom, žeby svojím konaním porušil ktoréhokoľvek svojho veriteľa alebo naopak svojím konaním niektorého z veriteľov zvýhodnil.“ - Skutkové tvrdenie dlžníka je nepravdivé, dlžník mal vždy vedomosť, že svojím konaním poškodzuje veriteľov a zvýhodňuje iných veriteľov, konal tak totiž úmyselne; b) že údajne: „Žalobca však poukazuje na skutočnosť, že žalobcovi v rámci tohto exekučného konania vyplatil minimálne 100 000 Sk exekútorovi, o čom žalovaný predkladá aj predmetné doklady. Z toho jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol v tomto exekučnom konaní súčinný, snažil sa v rámci svojich možností uspokojiť pohľadávku žalobcu a vzniknutú situáciu riešiť.“ - Skutkové tvrdenia dlžníka sú nepravdivé. Dlžník neustále vytváral spolu so svojou manželkou prekážky šikanózne brániace vymoženiu pohľadávky žalobcu, v súčasnosti prihlásenej v konkurze na majetok dlžníka. Dlžník s jeho manželkou, konajúcou v zhode s dlžníkom neustále vytvárali prekážky brániace vymoženiu Pohľadávky aj v exekučnom konaní vedenom pred Okresným súdom Dunajská Streda, pod sp. zn.: 8Er/880/2006. Dlžník neplnil na pohľadávku ani len z časti. Pokiaľ dlžník predkladá v konaní dva pre žalobcu neznáme doklady o vklade hotovosti na bankový účet, a to zo dňa 07.03.2007 v sume 40.000,- SK a zo dňa 12.03.2007 v sume 60.000,- Sk, tak žalobca zdôrazňuje, že nešlo o plnenie dlžníka, ale jeho manželky, pričom žalobcovi z tejto sumy nebolo nič plnené. Žalobca predmetné potvrdenia o úhradách vymáhanej pohľadávky súdnemu exekútorovi spochybnil. Dlžník pritom vôbec neplnil pomerne svojim veriteľom, hoci evidentne ešte v roku 2007 mal majetok, ktorým mohol a mal plniť pomerne. Naopak, žalovaný sa opakovane dopúšťal trestných činov proti majetku. Žalobcovi sa po podaní návrhu na zrušenie oddlżenia dlžníka podarilo na základe žiadosti o sprístupnenie informácií získať, a) právoplatný rozsudok

Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/248/2005-147, zo dňa 8. septembra 2006, ktorým bol dlžník uznaný vinným zo spáchania trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení účinnom do 31. decembra 2005; a b) právoplatný rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010-106, zo dňa 9. novembra 2011, ktorým bol dlžník uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), a ktorým bol dlžník tiež uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 215 ods. 1, ods. 2, písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona. Ako dôkaz žalobca súdu doložil: rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/248/2005-147, zo dňa 8. septembra 2006, 2. rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010-106, zo dňa 9. novembra 2011. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, dlžník opakovane páchal majetkovú trestnú činnosť podvodným konaním, čím úmyselne spôsobil škodu svojim veriteľom, nerešpektoval účinky inhibitória, zjavne disponoval hotovosťou, ktorú pred veriteľmi tajil, zámerne sťažoval vymoženie pohľadávok veriteľov, aby sa ich napokon pokúsil zbaviť oddĺžením. Je pritom v tomto konaní nedôvodná obrana dlžníka, že odsúdenie dlžníka bolo zahladené, pretože zahladenie odsúdenia nič nemení predsa na tom, že dlžník spáchal takýto skutok, a tiež nič nemení ani na trestnosti takéhoto skutku; (ii) dlžník sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti a pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Žalobca týmto popiera skutkové tvrdenie dlžníka uvedené vo vyjadrení dlžníka týkajúce sa jeho zlej životnej a finančnej situácie. Skutkové tvrdenia dlžníka sú nepravdivé. Dlžník sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti a pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Ako vyplýva z majetkovej trestnej činnosti spáchanej dlžníkom uvedenej vyššie, ako vyplýva zo štruktúry pohľadávok prihlásených do konkurzu na majetok dlžníka, ktoré sa takmer všetky nápadne podobajú skutkom, pre ktoré bol dlžník odsúdený, a ako vyplýva zo sťažovania priebehu exekúcií zo strany dlžníka, podnikateľský model dlžníka a vôbec modus operandi dlžníka bol od počiatku založený na predstave, že dlžník veriteľom plniť nikdy nebude, a že konkurz v spojení so zatajením majetku bude riešením ako dosiahnuť tento jeho cieľ. (iii) Žalobca týmto popiera skutkové tvrdenie dlžníka uvedené vo vyjadrení dlžníka, že údajne dlžník pravdivo vyplnil, a teda uviedol zoznam majetku, ktorý vlastní a zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch - Skutkové tvrdenie dlžníka je nepravdivé. Dlžník zatajil hnutelný majetok a tiež peniaze, ktorý/ktoré mu patrí/patria v dôsledku zákonného vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva s jeho manželkou. Zámer dlžníka zatajiť hnutelný majetok (vrátane pohľadávok) a peniaze patriace do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva je zrejmý už aj z Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorenej medzi dlžníkom a jeho manželkou dňa 28.04.2011, ktorá nikdy nenadobudla účinky, keďže nedošlo k jej povoleniu vkladu do katastra nehnuteľností (dohoda o vyporiadaní bola predložená ako príloha návrhu). Podľa názoru žalobcu, nie náhodou v takejto dohode nie je vyporiadavaný iný majetok patriaci do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, okrem nehnuteľností, keďže najmä nehnuteľnosti nebolo z povahy vecí samej možné zatajiť; a (iv). Dlžník poskytoval ubytovacie služby od novembra 2003 v stavbe Rybársky dom. Žalobca týmto popiera skutkové tvrdenie dlžníka uvedené vo vyjadrení dlžníka, že údajne dlžník skončil s poskytovaním ubytovacích služieb v roku 2004 - Skutkové tvrdenie dlžníka je nepravdivé. Dlžník neskončil s poskytovaním ubytovacích služieb, a to ani vo vyššie uvedenej stavbe Rybárskeho domu. Pokiaľ ide o listinu predloženú dlžníkom ako „Výpoveď na základe obojstrannej dohody“ zo dňa 11. novembra 2004, z tejto vôbec nie je zrejmé kým bola podpísaná, čitateľný je len podpis manželky dlžníka, táto však nebola zmluvnou stranou vo Vyjadrení dlžníka predloženej nájomnej zmluvy zo dňa 01.11.2003. Navyše, ak by aj podpis nad podpisom manželky dlžníka bol práve dlžníkov vlastný, tak potom je súčasne tiež podpis dlžníka uvedený aj pri podpise osoby, ktorá podľa predmetnej listiny mala prebrať neidentifikovaný predmet nájmu. V skratke, buď vôbec nedošlo k zániku nájmu Rybárskeho domu založeného nájomnou zmluvou zo dňa 01.11.2003, alebo došlo k jeho zániku, ale novým nájomcom sa opäť stal dlžník, vzhľadom k tomu, že by preberal predmet nájmu. Z uvedených dôvodov, a za účelom preukázania, že dlžník v návrhu, v prílohe návrhu, a na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu a neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel a s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, žalobca si dovoľuje navrhnúť, aby súd postupom podľa § 189 CSP uznesením uložil právnickej osobe - občianskemu združeniu: Slovenský rybársky zväz, IČO: 00178209, so sídlom: Andreja Kmeťa 314/20, 010 55 Žilina, aby predložila súdu kópie všetkých nájomných zmluvy a všetkých zmlúv o výpožičke, na ktorých základe došlo k prenechaniu do užívania Rybárskeho domu v období od 01.11.2003 až do 01.09.2017.

9. Žalovaný sa k replike vyjadril duplikou zo dňa 22.08.2018, pričom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich tvrdení uvádzaných vo svojom predchádzajúcom vyjadrení. Žalovaného zaujíma, na základe akých dôkazov žalobca tvrdí, že žalovaný vždy vedel, že svojim konaním poškodzuje svojich veriteľov. Vo svojom vyjadrení žalovaný jasne deklaroval, že túto vedomosť nemal a takisto predložil aj všetky relevantné dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Žalobca však len konštatuje, že žalovaný túto vedomosť vždy mal, avšak keďže toto jeho tvrdenie nie je ničím podložené, žalovaný ho považuje len za nepreukázanú domnienku žalobcu. Žalovaný takisto nerozumie, ako môže žalobca uviesť, že tvrdenia žalovaného ohľadne vyplatenia sumy exekútorovi sú nepravdivé, keď žalovaný predložil aj reálne doklady o zaplatení. Žalobca takisto neustále tvrdí, že žalovaný spolu s jeho manželkou šikanóznym konaním vytvárali v exekučnom konaní prekážky, avšak zrejme si neuvedomuje, že žalovaný len využíval svoje zákonné práva. Snáď nechce žalobca tvrdiť, že využitie práva je automaticky šikanózne. Upozornil žalobcu, že nie je dôležité aká osoba exekútorovi plnila, ale dôležité je to, že žalovaný má dôkaz o tom, že exekútorovi plnil. To, že z tejto čiastky nebolo údajne žalobcovi nič zaslané, predsa nie je chybou žalovaného. Žalovaný si takisto dovoľuje upozorniť žalobcu na to, že účet, na ktoré boli peňažné prostriedky zaslané, patrí exekútorovi. K trestným činom sa žalovaný vyjadroval už vo svojom predchádzajúcom vyjadrení, a keďže v súčasnosti sa na neho hľadí ako keby nebol obvinený, akékoľvek argumenty žalobcu s tým súvisiace považuje žalovaný len za účelové a irelevantné. V plnom rozsahu žalovaný popiera aj tvrdenia žalobcu ohľadne jeho úmyselného uvedenia sa do osobného bankrotu, keďže tieto tvrdenia sú založené opätovne len na jeho domnienkach. Táto skutočnosť je zrejme minimálne z toho, že v žalobe žalobca uvádzal, že žalovaný neuviedol, že nájonná zmluva so Slovenským rybárskym zväzom trvala dlhodobo, následne po predložení dôkazov žalovaným, žalobca tvrdí, že zrejme prvá nájonná zmluva bola skončená, ale bola údajne uzatvorená nová zmluva, o ktorej samozrejme znova nemá žiadny relevantný dôkaz. Laické analyzovanie podpisov žalobcu takisto predsa nespôsobuje neplatnosť skončenia nájonnej zmluvy. Žalovaný len využil svoje právo oddližiť sa a preto nerozumie, prečo žalobca neustále poukazuje na akýsi úmysel žalovaného svojím konaním veriteľov ukrať.

10. Dňa 12.03.2019 na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava podanej žaloby, ako aj repliky, žaloba bola podaná včas. Žalobca pripomína, že nie je daný žiadny dôvod, pre ktorý by sa malo prihliadať na zámer žalovaného miernejšie, naopak sú dané viaceré dôvody, pre ktoré je potrebné prihliadať na skutočnosti ovplyvňujúce zámer podľa § 166 g) ods. 3 ZKR, keďže žalovaný mal významnejší majetok, dlhodobé skúsenosti s podnikateľskou činnosťou a osobitné životné skúsenosti, uzatváral náročné transakcie, spáchal v minulosti viacero majetkových trestných činov súvisiacich s jeho podnikateľskou činnosťou a syn žalovaného v minulosti už mal skúsenosti s konkurzným konaním, žalovaný nemal pri oddlžení poctivý zámer, čo je zrejme aj z toho, že u žalovaného nie sú splnené podmienky pozitívneho vymedzenia poctivého zámeru, keďže žalovaný nevyňaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. U žalovaného došlo k naplneniu viacerých prípadov, pri ktorých sa predpokladá, že dlžník nemá poctivý zámer, pričom tieto dôvody boli detailne uvedené v žalobe i replike. Žalobca preto trvá na žalobe, replike, na vykonané dôkazov, nad rámec týchto dôkazov žalobca navrhuje tiež vyžiadať odpis z registra trestov žalovaného s cieľom zistenia, či došlo aj k iným trestným činom žalovaným, nakoľko viaceré pohľadávky prihlásené v konkurznom konaní vykazujú tiež tieto znaky.

11. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného vyjadrenia zo dňa 04.05.2018 a 22.08.2018, žalovaný žiada, aby súd žalobu zamietol. Pokiaľ ide o jednotlivé prípady vylučujúce poctivý zámer žalovaný uvádza, že pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný neuviedol časť svojho majetku, je potrebné, aby toto svoje tvrdenie aj preukázal, a to najmä s poukazom na CSP. Pokiaľ ide o údajne úmyselné privedenie sa do platobnej neschopnosti, poukázal na to, že inštitút oddlženia t.j. riešenia dlhov prostredníctvom konkurzu je zákonná možnosť, ktorú môže využiť ktorákoľvek fyzická osoba, ktorá spĺňa zákonom predpísané podmienky, má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal úmysel žalovaného priviesť sa do platobnej neschopnosti. Pokiaľ ide o údajné poškodenie resp. zvýhodnenie veriteľa, opätovne poukázal, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal takéto konanie žalovaného, zároveň uviedol, že pokiaľ žalobca niečo tvrdí, musí toto svoje tvrdenie aj preukázať, k údajným prekážkam uspokojenia pohľadávky žalobcu, žalovaný uvádza, že podanie námietok odkladu prípadne návrhu na zastavenie exekúcie je jeho zákonná možnosť, zároveň žalovaný listinným dôkazom preukázal, že mal snahu žalobcu uspokojiť a vyplatil sumu 100 000,- Sk exekútorovi o čom predložil doklad, pokiaľ ide o odsúdenia žalovaného, má za to, že na tieto skutočnosti by súd nemal prihliadať, tak ako uviedli v jednom prípade sa na žalovaného hľadí ako keby nebol odsúdený, v druhom

prípade mu bola udelená amnestia a zároveň to, že žalovaný bol v minulosti odsúdený nepreukazuje, že by pri oddĺžení nemal nepoctivý zámer.

12. Žalovaný uviedol, že k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu ohľadom bezdôvodných návrhov na zastavenie exekúcie uvádza, že je to zavádzajúce, manželka a on podávali návrhy na zastavenie exekúcie v časti, z dôvodu, že exekútor si uplatnil záložné právo bez súhlasu záložného veriteľa, tento súhlas je zákonnou podmienkou a napriek viacerým podaniam, súd len skonštatoval aj napriek nálezom ÚS SR, že záložné právo sa dá zriadiť, nie speňažiť, podstatou týchto návrhov bola len nezákonne vedená exekúcia.

13. Sudkyňa s odkazom na § 181 ods. 2 C.s.p. konštatovala, ktoré zo skutkových tvrdení strán sporu považuje za nesporné a to: 1. vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, 2. prihlásená pohľadávka žalobcu v konkurze na majetok žalovaného, 3. zrušenie BSM manželov žalovaného a jeho manželky rozsudkom súdu; za sporné skutkové tvrdenia medzi stranami súd určil: 1. čiastočné plnenie pohľadávky žalobcu žalovaným, 2. nepoctivý zámer žalovaného pri podaní návrhu na oddĺženie. Súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalobcom, a to uložiť Slovenskému rybárskemu zväzu, aby predložil kópie všetkých nájomných zmlúv a všetkých zmlúv o výpožičke, na ktorých základe došlo k prenechaniu do užívania rybárskeho domu v období od 01.11.2003 do 01.09.2017, nakoľko takéto dokazovanie nesúvisí s predmetom tohto sporu, nakoľko sa netýka strán sporu. Ďalej je bezpredmetné vykonať dokazovanie pripojením rozsudkov Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/248/05, 2T/115/2010, nakoľko boli doložené do spisu. Výsluch správcu a žalovaného je možné vykonať, pripojiť spis Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 8Er/880/2006, je možné vykonať po zdôvodnení jeho pripojenia. Podľa predbežného právneho názoru súdu, doposiaľ nebol preukázaný nepoctivý zámer žalovaného pri podaní návrhu na oddĺženie.

14. Právny zástupca žalobcu uviedol, že pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného ohľadom využívania svojho práva pri podaní odkladov, návrhov na odklad a zastavenie exekučného konania a pod. si dovoľuje citovať vety z uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 8 Er/880/2006 čl. 2001 zo dňa 06.05.2014, „vzhľadom na početnosť opakovane zjavne bezdôvodných návrhov povinného na povolenie odkladu exekúcie a na jej zastavenie, súd považuje za potrebné poznamenať, že návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok na prebiehajúcu exekúciu, takýmto účinkom v zmysle § 56 ods. 5 Exekučného poriadku zásadne disponuje návrh na povolenie odkladu exekúcie, tento záver však neplatí absolútne, pokiaľ povinný účelovo podáva opakovane bezdôvodné návrhy na odklad exekúcie, ktoré sa zakladajú na tých istých skutočnostiach“. Ústavné konformný výklad práva si vyžaduje, aby formalistický výklad právnej normy, v tomto príp. ust. § 56 ods. 5 Exekučného poriadku nemal za následok zásah do chráneného záujmu oprávneného na čo najrýchlejšom uspokojení právoplatne judikovanej pohľadávky. Ďalej pokiaľ ide o zdôvodnenie nimi navrhovaného dôkazu na priloženie spisu exekučného, tento navrhuje pripojiť aj preto, že v ňom a vo všetkých podaniach, ktoré sú tam uvedené, je zachytené, ako žalovaný sa snažil zabrániť vymoženiu pohľadávky žalovaného účelovo, čiže poškodzoval žalobcu.

15. Podaním zo dňa 23.04.2019 právny zástupca žalovaného súdu doručil nasledovné dokumenty: Výpis z registra trestov žalovaného, Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 14.2.2013, sp. zn. 8Er/880/2006, Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 30.8.2013 v právnej veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 8Er/880/2006, Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 17.5.2011, Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 20.4.2010, sp. zn. 5Cb/35/2010, Návrh na obnovu konania zo dňa 9.3.2010 v právnej veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 11Rob/131/2006, Návrh na obnovu konania zo dňa 17.5.2007 v právnej veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 11Rob/131/2006.

16. Na pojednávaní konanom dňa 30.04.2019 sudkyňa oboznámila odpis registra trestov zo dňa 13.03.2019 na meno D. B., nar. XX.XX.XXXX, kde je počet záznamov dva. 1.: Okresný súd Dunajská Streda, rozsudok z 8.9.2006 2T 248/2005, § 250a/3 Trestného zákona, odňatie slobody podmiennečne na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní jeden rok, do 8.9.2007, osvedčenie sa podľa § 60/3 TZ, na páchatel'a sa hľadá, ako by nebol odsúdený. 2.: Okresný súd Dunajská Streda, rozsudok z 9.11.2011, sp. zn. 2T 115/2010, Krajský súd v Trnave, uznesenie z 4.10.2012, sp. zn. 6To 71/2012, § 221/2 TZ, odňatie slobody podmiennečne na dva roky so skúšobnou dobou v trvaní tri roky, do 4.10.2015, odpustenie trestu 02.01.2013 amnestiou, úhrnný trest, na páchatel'a sa hľadá, akoby nebol odsúdený.

17. Zástupca žalobcu uviedol, že v celom rozsahu sa pridrižiava písomných podaní a prednesov. K vykonanému dôkazu nemá výhrady, trvá na výsluchu žalovaného, pripája sa k návrhu na výsluch správcu. Popiera, že by žalobcovi bola uhradená časť pohľadávky, a preto navrhuje pripojiť exekučný spis celý, ktorý potvrdí pravdivosť jeho tvrdení, navrhuje pripojiť aj spis súdneho exekútora JUDr. Mišku, údajné platby mala posielat' pani B., pričom popiera tento doklad, žalobcovi nebolo zaplatené a predpokladá, že by mu bolo zaplatené, keby to išlo súdnemu exekútorovi. Nevie, či pani B. mala dlhy u exekútora Mg. Ing. Romana Liščáka, č. Ex 290/2006, žalobcovi nebolo zaplatené, ani sčasti. Pohľadávka uplatnená v konkurze nebola popretá.

18. Zástupca žalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu sa pridrižiava písomných a ústnych vyjadrení. Čo sa týka úhrady časti dlžnej sumy žalovaným, žalobcovi v rámci exekučného konania, aj naďalej trvá na tom, že táto suma bola v prospech žalobcu uhradená exekútorovi, čo preukázal žalovaný priloženými listinnými dôkazmi. Pokiaľ súd bude považovat' za potrebné priložiť exekučný spis exekútora, súhlasí s tým, keďže sú si plne vedomí toho, že žalovaný túto sumu uhradil, v jeho mene jeho manželka, pokiaľ pochybil v tejto veci exekútor, nemôže to byť v neprospech žalovaného. Je to preveriteľné, doklady má, suma bola uhradená na účet exekútora. Manželka žalovaného pani B. nemala u exekútora žiadne exekučné konania. Prikladá do spisu rozhodnutie Centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalovanému.

19. Žalovaný uviedol, že je zamestnaný v spoločnosti Patentia s.r.o. Banská Bystrica ako manažér. Konateľom je od roku 2012, od roku 2014 je tam zamestnaný. V spise 8Er 880/2006-136 zo dňa 03.02.2012 súd skonštatoval, že nakoľko absentuje súhlas záložného veriteľa, táto absencia predstavuje neodstrániteľnú prekážku v exekučnom konaní. Napriek tomu exekútor pokračoval v predaji rodinného domu, preto namietal, má dôkaz, že záložné právo existovalo. V súčasnosti už záložné právo neexistuje, lebo v roku 2015 bol úver splatený. Platil sa mesačne, od roku 1990, bolo to 125.000,- Sk. Prikladá do spisu dve vyhotovenia žiadosti o výmaz záložného práva a úverovú zmluvu. Podnikal od roku 1991 ako živnostník, s tým, že zamestnával cca v rokoch 1996, 1997 10 až 20 ľudí, od r.1998 bol účastný podvodu, stálo ho to 4 milióny, bol na ňom spáchaný podvod. Akcia sa volala Strmé vršky, dodávali rezivo a robili drobné elektrikárske práce. Peňazí sa nemohol domôcť. V roku 2004 mu ponúkli z R. banky Bratislava, že odkúpia pohľadávky, vyplatili mu pohľadávku, čo mal voči svojim odberateľom. Tak fungoval rok, potom mu ponúkli úver na nákup novej technológie, začiatkom roku 2005, a kúpil novú technológiu, stála zhruba 110.000,- Eur, v Sk to bolo 3,3 milióna. Úver bol rozložený na tri roky, bol s nimi aj v zmluvnom vzťahu na faktoring. Technológia sa nahradila novou, prijal 4 ľudí, začiatkom r. 2005, aby vedel platiť úver, musel vyrábať a potreboval guľatinu - drevo. Bol problém so štátnymi lesmi uzavrieť zmluvu, i keď bol výrobca - producent, nemal tam známosti, nemal zdroje na rôzne všimné, cez známeho z Kolárova, ktorý už nežije, sa dostal na A. C. - žalobcu, ktorý mal dobré kontakty na Štátne lesy a bol známy ako priekupník s guľatinou. Bol nútený kupovat' od neho. Bol to jeho jediný dodávateľ v r. 2009. Keď podával návrh na obnovu konania, dostali sa mu do ruky listiny, ktoré mala jeho účtovníčka v r. 2010 tam objavil dodacie listy zo štátnych lesov, na ktorých bola kvalita guľatiny v triede C, ale na faktúre bola kvalita guľatiny A,B. Z toho nevedel vyrobiť kvalitné rezivo, viackrát sa to snažil reklamovat', ale nemohol si dovoliť sa s ním naťahovat', keďže nemal ľuďom na výplaty. Mal preto reklamácie. Ponúkol žalobcovi náhradné rezivo, na kompenzáciu dlhu, čo odmietol a chcel peniaze. Pomaly sa to predávalo, on prestal dodavat' guľatinu, nevedel vyrábať, mal problémy s bankou, prepustil ľudí. Exekúcie má od daňového úradu, mesta, sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne, telefón, z R. banky, z poisťky za auto. Bol na ňom urobený podvod, zamestnanec banky ČSOB pýtal od neho pôžičku, potom mu navrhol úver, s tým, že on mu požičia 50.000 SK, bude to platiť nejakú dobu a potom on. Po cca roku sa neozýval, tak mu povedal, nech platí aspoň úver, čo neurobil. On pred obvinením úver v plnej výške splatil, čo dosvedčili aj zamestnanci banky, v tom čase neexistovala účinná ľútosť a dostalo sa to do záznamu. Ten človek, ktorý to celé organizoval, bol odsúdený na 5 rokov. Mal od spoločnosti BPT Leasing nakladač, leasing neplatil pravidelne, pýtali si predmet leasingu, ale zmluva existovala. Cez policajný zbor ho vyzvali, aby predmet leasingu odovzdal na oddelenie PZ v Dunajskej Strede. Podal sťažnosť na OP, ktorá skonštatovala, že uvedené konanie nie je trestným činom a nemôžu ho stíhať za neplatenie mesačných splátok. Vec dal advokátovi, išli pýtať naspäť vec leasingu. Nemal peniaze na advokáta. Zhruba po roku krajský prokurátor obnovil konanie, v dobe odobratia mal uhradené splátky. Bolo asi 5 pojednávaní. Obhajoval sa sám. Dodnes je presvedčený, že to bolo neprávom. Býva v rodinnom dome, ktorý bol postavený v roku 1989. Dom je v radovej zástavbe, rozmery domu sú 7,80 x 10 m, je to 3-izbový dom. Býva spolu s manželkou a plnoletou dcérou, predtým žili s nimi dvaja synovia. Dom má hodnotu 60.000 Eur, ohodnotil to znalec. Na č.l. 73 - 83 je pripojená notárska zápisnica. Na liste vlastníctva č. XXXX sú pozemky

pod výrobnou halou - skladom, pozemky kúpili s manželkou v podiely, nachádza sa tam stavba, ktorá patrila jeho matke, ktorú zdedil a tam mal výrobu. Čo sa týka vyporiadania BSM, navrhovateľom na zrušenie bola manželka, robila to AK v Trnave, nakoľko v tom čase obaja podnikali, BSM bolo zrušené. Na radu advokáta sa vyporiadali tak, aby majetok bol predajnejší, časť majetku manželka dala jemu a o tú časť mala podiel v rodinnom dome, toto rozdelenie kataster neakceptoval. Čo sa týka nájomnej zmluvy v Slovenskom rybárskom zväze, trvala necelý rok. Nie je pravdou, že existuje nejaká tajná zmluva, zmluva skončila z dôvodu nevýhodnosti. Prenajímali rybársky dom v Dunajskej Strede. Manželka mala od r. 2008 prerušenú živnosť. Asi rok aj pol ich živili dvaja dospelí synovia. Potom si manželka našla nejakú prácu, on bol asi rok a pol na úrade práce, zamestnanie mu ponúknuť nevedeli, nakoľko mal nad 50 rokov. Má 60 rokov. Dôchodkový vek bude mať asi vo veku 62 rokov a 9 mesiacov. Čo sa týka časti úhrady žalobcovi, toto platila jeho manželka, na jednom vklade je aj vyznačené č. exekučného konania, v poznámke je uvedené 290/2006, čo je číslo exekučného spisu. Exekútorovi zaslal list, že uhradza 150.000,- Sk. Dôkazy má iba na 100.000 Sk, ale je presvedčený, že zaplatil 150.000,- Sk. Na dotaz zástupcu žalobcu žalovaný uviedol, že v súčasnosti sa voči nemu nevedie trestné konanie. Na pojednávanie prišiel firemným autom, vlastníkom je Patentia s.r.o., vozidlo je na leasing. Naposledy bol vlastníkom vozidla v r. 2009, bolo to Mitsubishi Pajero, na leasing. Leasingovú zmluvu uzatváral on. Nemal k nemu vlastnícke právo. V r.1998 vlastnil Škodu Octaviu, na leasing, ktorý bol zaplatený a v r.2002 sa auto predalo. Z toho sa robila akontácia na Mitsubishi. Od roku 2000 nebol vlastníkom žiadneho auta, na leasing mal dve autá. Splátky prestal platiť v r.2007, keď už nebolo z čoho. Nevie presne dátumy. Iné autá neužíval. V zozname majetku neuviedol žiadne hnutelné veci väčšej hodnoty. TV má asi 15-20 ročný. V r. 2010 manželka bola vlastníčkou auta Fiat punto, auto je nefunkčné. Kúpila ho v r.2001 za 80.000 Sk, bolo to 6-ročné auto. Iné auto nemala. Nebola držiteľom iného vozidla. S drevom prestal podnikat' po konflikte s A. C.. Drevo a celý areál zaistila R. banka, mala záložné právo na sklad, aj na technológie, bolo to v r. 2007, t. č. to má správca. Používa len mobilný telefón firmy Patentia. Má prístup k jednému bankovému účtu firmy Patentia, ako konateľ spoločnosti. Od r. 2018 má osobný účet, na meno. Je zamestnaný od roku 2014, uviesť presne zdroj príjmu od r. 2005 momentálne nevie. Má príjem okolo 500 Eur v čistom. Náklady na život mesačné má okolo 400-500 Eur. Bol majiteľom a konateľom spol. VeScom, s.r.o. spoločnosť v likvidácii, v r.1998-2000 bol konateľom vo firme Drevo Kohler, s.r.o., firma nemá žiadny majetok. Neuviedol to v zozname ani v životopise, nakoľko spoločnosť je v likvidácii a koná za ňu likvidátor. Nevie prečo nedošlo k likvidácii pred podaním návrhu na oddĺženie, likvidáciu vykonáva likvidátor. Nevie presne, ale asi v r. 2000 o tom muselo rozhodnúť valné zhromaždenie, za likvidátora bol ustanovený U. T., nakoľko spoločnosti neboli vyplatené pohľadávky, z rokov 1996-1997. Nepamätá si, či sa zúčastnil valného zhromaždenia, zrejme áno, nakoľko by to neprešlo cez súd. Nevie, prečo sa v Zbierke listín nenachádzajú účtovné závierky, teraz to mal robiť likvidátor, predtým účtovná spoločnosť.

20. Právny zástupca žalobcu uviedol, že z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že spoločnosť VeScom mala už v r.2013 dlh voči UPSVAR Dunajská Streda vo výške 4746,72 Eur, k 07.01.2019 má evidovaný daňový nedoplatok 500 Eur a z uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda 12Er 103/2003 zo dňa 11.9.2014 vyplýva, že došlo k zastaveniu exekúcie na majetok spoločnosti, z dôvodu, že majetok nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Na otázku prečo nebol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu, odpovedá žalovaný, že nevie. Podnikanie ako živnosť ukončil v r. 2012 z dôvodu, že sa tak rozhodol. Stal sa konateľom spoločnosti Patentia, tak nepotreboval živnosť. Živnosť mal prerušenú. Obnovil ju v r. 2011, na rok, ale nešlo to. Po právoplatnosti rozsudku 2T 115/2010 z 09.11.2011 OS Dunajská Streda, uvádza, že nevie, či mohol podnikat' ako živnostník. Živnosť nemohla vzniknúť v r.2011, nevie, či si v r. 2011 dal zapísať nový druh predmetu činnosti živnosti, naopak, dal si zrušiť niektorú činnosť. Potom zastupoval firmu v zahraničí, predával výrobky, ale nešlo to. Boli veľké náklady. Z tejto činnosti mal veľmi malý príjem. Určite o tomto vedel exekútor. Nezaplatil z toho žiadny dlh, lebo tento príjem nestačil ani na živobytie. Daňové priznanie podané bolo. Spoločníkom spol. Patentia je jeho syn, ktorý robí v Rakúsku za veľmi príjemný plat v Grazi a prispieval na domácnosť. Konateľom sa stal neskôr, lebo firmu kúpil syn. Bol tam iný konateľ. Účtovníctvo tejto spoločnosti robí s manželkou. Spoločnosť podniká - predáva pracovné ochranné odevy, zastupuje slovenskú firmu v zahraničí SEZ Dolný Kubín čo sa týka elektroinštaláčného materiálu. Obrat bol okolo 30.000,- Eur. Od spoločnosti Patentia okrem mzdy nedostáva inú odmenu. Neuviedol v zozname majetku, že má nárok na odmenu za výkon konateľstva, nevedel o tom. Príjem má až od r.2014, lebo spoločnosť nemala zisky. Náklady spoločnosti sú mzdy, réžie, pohonné hmoty, leasingové služby, telefón. Čo sa týka podmienky bezúhonnosti, musel ju spĺňať, musel predložiť výpis registra trestov. Ubytovanie služby poskytoval v r. 2003 v Rybárskom dome, iné služby neposkytoval. Na výpovedi z nájomnej zmluva z 11.11.2004 na základe obojstrannej dohody je jeho podpis aj na strane odovzdal, aj na strane prebral, zrejme na strane prebral je len omylom. Nič nepreberal, len odovzdával.

Naposledy bol mimo územia SR minulý týždeň, asi 6 hodín v Maďarsku. Do zahraničia chodí pracovne. Závisí to od potreby, asi dva krát, tri krát do týždňa, niekedy aj dva týždne nie. Vždy je to na otočku. V Rakúsku nebol minimálne dva, tri roky. Na podnikaní svojom, alebo firemnom v Rakúsku, sa nepodieľa, robí to jeho syn, takto to uviedol pred minulým pojednávaním svojej zástupkyňi. Naposledy plnil veriteľovi - daň za roky 2006-2010 Mestu Dunajská Streda. Uhradil to v r. 2016, 2017. Advokáta, ktorý robil návrh na vyporiadanie BSM, nikto neplatil, bolo to z kamarátstva. Centrum právnej pomoci kvôli návrhu na oddĺženie oslovil koncom roku 2016, resp. začiatkom roku 2017, prvý krát tam bol v máji 2017.

21. Svedok - správca konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Erik Bilský, uviedol, že so žalovaným nebol problém, v konkurznom konaní poskytoval súčinnosť. Nezistil, že by zamlčal niečo pri súpise majetku. Rodinný dom bol zapísaný do súpisu v podiele 1. Najprv ho nezapisoval, následne si jeden z veriteľov BPT Leasing uplatnil toto právo, predložil znalecký posudok a zložil prostriedky na zálohu notára. Potom sa podiel na majetku zapisoval. Hodnota domu bola podľa znaleckého posudku Ing. Tokára 58.788,- Eur, podiel úpadcu bol 33.800,- Eur. Prvé kolo dražby je určené na 11.06.2019. S dlžníkom uskutočnil osobné stretnutie ako správca. Poučil ho o jeho povinnostiach. Z činnosti správcu nezistil, že by úpadca neuviedol svoj majetok. Nezistil, že by dlžník neuviedol svojich veriteľov. Nemal dôvod upozorniť veriteľa na podozrivé alebo nejaké nesprávne konanie dlžníka. Má vedomosť o tom, že žalovaný bol trestne stíhaný dvakrát, buď to vyplynulo z návrhu, alebo z osobného stretnutia. V životopise nie je uvedené, že bol uznaný za vinného. Žalovaný v návrhu uviedol zdroj svojich súčasných príjmov. Uviedol ako zamestnávateľa Patentia, od r. 2014 dodnes. Nemá informáciu, či žalovaný ponúkol dobrovoľné uspokojenie pohľadávok veriteľom, v rámci poctivého zámeru. Nevie, akú snahu vynaložil nájsť si zamestnanie. Je zamestnaný, iné veci v rámci konkurzu správca nerieši. Žalovaný neuviedol v zozname, že má obchodný podiel v spol. Vescom. V časti iné majetkové hodnoty toto uvedené nie je. V zozname majetku neuviedol pohľadávku na výplatu odmeny za vykonávanie konateľskej funkcie v spol. Vescom, takýto záznam tam nie je. V zozname neuviedol ani pohľadávku za výkon funkcie konateľa Patentia. Drevnú hmotu taktiež neuviedol. V zozname majetku sa takéto nenachádza. Žalovaný v zozname neuviedol žiadny nepeňažný príjem. Záznam - iné majetkové hodnoty, takýto záznam nie je. V sklade vo Vydranoch sa nachádzalo pár kusov guľatiny, je to píla. Ohliadnuť vec bol so žalovaným. Sklad nebol zapečatený, viedli sa však poznámky na liste vlastníctva o začatých exekúciách, ohľadne tohto sporu.

22. Zástupca žalobcu predložil súdu výpis spol. Patentia, účtovnú závierku spol. Patentia za rok 2017, z ktorých vyplýva nevyplácanie odplaty konateľa, na ktorú má zákonný nárok zo zmluvy o výkone funkcie, ďalej predložil výpis OR spol. Vescom, s.r.o. v likvidácii, výpis z registra účtovných závierok, preukazuje tým skutočnosť, že žalovaný je konateľ a spoločník spoločnosti Vescom, s.r.o. v likvidácii, nevypláca si odplatu, túto neuviedol tiež na zozname majetku, tiež nepriznal likvidačný zostatok, teda jeho nárok na tento a trvá na tom, že neukončenie likvidácie preukazuje, že žalovaný si ako spoločník a konateľ neplní svoje funkcie podať návrh na vyhlásenie konkurzu, čím poškodzoval svojich veriteľov, resp. cieľene spoločnosť má majetok a chcel si vyplatiť likvidačný poplatok po oddĺžení. Alebo tam majetok nie je, sú tam dlhy, a žalovaný má povinnosť podať návrh ako konateľ na konkurz, lebo si neplní svoje povinnosti. Čiže sa nijak nenapravil, čo je tiež v rámci poctivého zámeru potrebné skúmať. Navrhol výsluch žalobcu, ktorý sa vie vyjadriť k pravosti dokladov, ktoré boli predložené ako čiastočné plnenie dlhu žalovaným a ktorý vie vyvrátiť, že mu nikdy nebolo plnené na pohľadávku, ktorá je prihlásená v rámci konkurzu.

23. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný v životopise trestné činy, za ktoré boli v minulosti odsúdený neuvádza, z dôvodu, že tieto sú zahladené a hľadá sa na neho, ako keby odsúdený nebol. Pozitívne vymedzenie poctivého zámeru v zákone o konkurze neuvádza, že dlžník je povinný uhrádzať čo i len časť svojho príjmu medzi veriteľov, polovicou, je tam uvedené, že túto polovicu má poskytnúť iba v prípade výhry, stávky, dedenia. Preto časť svojho príjmu nerozdělil. Podiel žalovaného v spol. VeScom žalovaný neuviedol v zozname svojho majetku, keďže táto spoločnosť je 20 rokov v likvidácii. Aj z rozhodnutia súdu ohľadne exekúcie vyplýva, že spoločnosť má majetok nepatrnej hodnoty, ktorý nepostačuje ani na náklady exekúcie a v mene spol. vykonáva úkony aktuálne likvidátor, ktorým nie je žalovaný. Povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu má likvidátor. Exekučné alebo konkurzné konanie vedené voči tejto spoločnosti sú bezpredmetné. Odplata konateľa pre žalovaného ako konateľa Patentia, nie je žalobcovi uhrádzaná, žalovaný sa so spol. dohodol na nulovej odplate, keďže ide o jeho syna. Sklad a všetky hnuiteľné veci v ňom boli s písané exekútorom v rámci exekučného konania a boli v plnom rozsahu odovzdané správcovi.

24. Právny zástupca žalobcu uviedol, že popiera akékoľvek tvrdenia, že by žalobca bol osobou, ktorá údajne mala poskytovať nejaké všimné. Popiera, že žalobca nedodal kvalitné drevo, žalobca vždy dodal kvalitné drevo. Pokiaľ ide o opakované spomínané zahľadanie, v rámci účinkov zahľadania sa nič nemení na tom, že došlo k spáchaniu trestného činu. V r. 2012 ukončil živnosť, práve v čase, keď nemohol vykonávať živnosť z dôvodu odsudzujúceho rozsudku. V tom čase si založil prostredníctvom svojho syna spol. Patentia, ale nezaložil si ju sám, lebo na živnostenské by musel spĺňať podmienku bezúhonnosti. Založil si ju cez firmu Conecon, s.r.o., ktorej konateľ dokladoval svoju bezúhonnosť. Následne po mesiaci došlo k zmene konateľa a prekvapivo sa ním stal žalovaný, ktorý už nemusel bezúhonnosť dokazovať. Takto žalovaný robil prieťahy v rámci exekučných konaní. V r. 2014 si začal vyplácať mzdu, zrejme keď začal uvažovať nad oddĺžením.

25. Podaním zo dňa 10.06.2019 žalovaný súdu uviedol, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré odznegli na poslednom pojednávaní v tejto veci, si žalovaný dovoľuje v krátkosti sa vyjadriť k tvrdeniam uvádzaným právnym zástupcom žalobcu: Žalovaný s tvrdeniami žalobcu nesúhlasí, jeho tvrdenia a popísaný údajný priebeh okolností žalovaný popiera a považuje ho zo strany žalobcu len za špekulatívny a účelový. Žalovaný aj naďalej trvá na tom, že finančné prostriedky v rámci exekučného konania vedeného na exekútorskom úrade JUDr. Lukáša Liščáka pod sp. zn. 290/2006 uhradené zo strany žalovaného boli, čo preukázal aj priloženými potvrdeniami a čo takisto vyplýva aj z exekútorského spisu, ktorý si súd vyžiadal od príslušného exekútora. Žalovaný bol od posledného pojednávania v tejto veci do exekútorského spisu aj nahliadať, podľa informácií, ktoré mu boli na exekútorskom úrade poskytnuté, tieto skutočnosti sú v exekútorskom spise uvedené. Z toho teda jednoznačne vyplýva, že žalobca v tomto prípade uvádza nepravdivé skutočnosti. Čo sa týka majetku, ktorý žalovaný neuviedol v zozname majetku vypracovaného v centre právnej pomoci, žalovaný uvádza, že ako uviedol právny zástupca žalobcu, spoločnosť VeScom, spol. s r.o., v likvidácii je v likvidácii od roku 2001 a v minulosti došlo aj k zastaveniu exekúcie voči tejto spoločnosti z dôvodu, že majetok spoločnosti nepostačoval ani na úhradu trov exekúcie. Likvidátorom spoločnosti nie je žalovaný. Táto spoločnosť je aj k dnešnému dňu v likvidácii, čo znamená, že nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť a preto nemôže nadobúdať ani majetok. Je preto zrejme, že aj likvidačný zostatok tejto spoločnosti bude nulový. Vzhľadom na to, že v tomto prípade ide skutočne o majetok nepatrné hodnoty, má za to, že neuvedenie tohto majetku v zozname majetku nemôže predpokladať nepoctivý zámer žalovaného. Takisto v prípade odmeny žalovaného ako konateľa spoločnosti PATENTIA, s.r.o. opätovne uvádza, že žalovaný vykonáva túto funkciu bezplatne, čo vyplýva nielen z jeho tvrdení, ale aj z účtovníctva spoločnosti. V tejto súvislosti so dovoľuje poukázať na § 166g ods. 2 písm. a) ZKR, v oboch vyššie uvádzaných prípadoch, na ktoré v rámci pojednávania poukazoval právny zástupca žalobcu ide skutočne o majetok nepatrné hodnoty, keďže aj sám správca konkurznej podstaty pri výsluchu na súdnom pojednávaní konštatoval, že v rámci svojej činnosti nezistil žiadny ďalší majetok, ktorý by žalovaný v zozname majetku neuviedol.

26. Dňa 20.06.2019 na pojednávaní zástupca žalobcu uviedol, že opakovane tvrdili, že toto konanie je jediným konaním, v ktorom je možné skontrolovať existenciu/neexistenciu poctivého zámeru. Ochrana spoločnosti ako aj naplnenie tohto inštitútu oddĺženia si vyžaduje, aby prítomnosť, resp. neprítomnosť tohto poctivého zámeru nebola skúmaná len formálne, ale podľa ich názoru je na žalovanom, že poctivý zámer mal. Pričom tvrdí, že žalovaný tento poctivý zámer nemal a navrhuje, aby bol v tomto ohľade vypočutý žalobca v rámci svojej životnej skúsenosti so žalovaným s prekážkami, ktoré žalovaný vytváral cielene, aby neuspokojoval svojich veriteľov.

27. Zástupca žalovaného poukázal na to, že nie je dôkazné bremeno na žalovanom, aby preukázal, že mal poctivý zámer, tak ako to vyplýva zo ZKR. Dôkazné bremeno je na žalobcovi, ktorý má povinnosť preukázať, že dlžník nemal poctivý zámer. Žalovaný bol od posledného pojednávania nahliadnuť do exekútorského spisu, s tým, že exekútor tam nebol prítomný a poverená pracovníčka mu uviedla, že zo spisu vyplýva, že žalovaný uhradil sumu exekútorovi. Tieto skutočnosti vyplývajú aj zo žiadosti o priznanie trov exekúcie, ktorú zasielal exekútor zo dňa 10.05.2019, keďže je v nej uvedené, že vymožená suma je 3 319,40 eur. Ďalej doručili zmluvu o výkone funkcie konateľa, z ktorej článku 2 bod 1 vyplýva, že žalovaný vykonáva túto funkciu bez nároku na odmenu, teda bezodplatne. Táto zmluva je s dátumom 14.06.2012. Ohľadne kvality dreva, ktoré bolo dodávané žalobcom žalovanému, ako vyplýva z dokumentácie, ktorú poskytli súdu, v zmysle faktúr, ktoré vystavoval žalobca žalovanému, bolo fakturované drevo kvality A, avšak žalovanému boli k týmto faktúram poskytnuté aj dodacie listy, na základe ktorých odoberal žalobca túto drevinu od štátnych lesov, z ktorých vyplýva, že toto drevo malo horšiu kvalitu ako kvalitu A, napriek tomu hodnota dreviny bola vo výške, za akú sa predávalo

drevo kvality A. Tieto skutočnosti potvrdzujú aj faktúry, na základe ktorých žalovaný odoberal dreviny od spoločnosti Drevopol, ktorá ich pôvodne odoberala od žalobcu, čiže v podstate tá drevina bola odoberaná od žalobcu, išla cez Drevopol a ďalej bola dodávaná žalovanému a napriek tomu, keďže predpokladá, že aj Drevopol dala na hodnotu dreva určitú prirážku, je hodnota tohto dreva nižšia ako mu ju dodával priamo žalobca. Súdu predložil aj tieto vystavené faktúry a zároveň aj zástupcovi žalobcu, týmito dokumentmi chceli preukázať pravdivosť tvrdení žalovaného a opis priebehu jeho podnikania a spolupráce so žalobcom, napriek týmto skutočnostiam má za to, že či už bol úpadok žalovaného spôsobený konaním žalobcu alebo nie, táto skutočnosť je pre tento prípad nepodstatná. Podstatnou je práve skutočnosť, že žalovaný bol v úpadku, dlhé obdobie predtým, ako sa rozhodol prejsť oddĺžením, jeho finančná situácia bola zlá, nedokázal plniť svoje záväzky a preto sa rozhodol podať návrh na vyhlásenie konkurzu.

28. Zástupca žalobcu uviedol, že nenamietá ani oneskorené podávanie listinných dôkazov, ale práve tieto doklady preukazujú mechanizmus modus operandi žalovaného. V prvom rade je pre toto konanie úplne irelevantné drobná suma, na ktorú sa snaží zacieliť tento spor, za žiadnych okolností by nemohla ovplyvniť prihlásenú pohľadávku. Na zmluve o výkone funkcie je zaujímavé to, že ak by bola takáto zmluva, kde konateľ, ktorý sám tvrdí, že nemal žiadny príjem, žije z milodarov a dohodne sa o vykonaní funkcie bezodplatne, hoci má nárok na odplatu, tak sa jednoducho vzdáva odmeny, ktorú mal povinnosť v rámci exekučných konaní vydávať exekútorov, poškodzuje tým veriteľov, druhá vec, je, že predložená listina vyzerá, že je sfaľovaná. Uvádza sa na nej, že je zo 14.06.2012, keď podľa výpis z OR - úplného, až do 04.07.2012 bol jediným spoločníkom spoločnosť CONECOM s.r.o, iba táto spoločnosť, teda jediný spoločník mal túto zmluvu podpisovať za spoločnosť a nie pán B., táto zmluva podľa názoru žalobcu bola sfaľovaná a bez ohľadu na to, je zrejmé, že sa žalovaný snaží o poškodzovanie veriteľov. Žalovaný spochybňuje svoje majetkové trestné činy, ako aj zodpovednosť za ne, ako aj právoplatné rozhodnutia súdov, predmetom tohto konania nie je kvalita dreva, zase ide o nejaký pokus, ako toto konanie nasmerovať inde. Podstatné je poctivý zámer, celý systém oddĺženia, tak ako je nadstavený vychádza z formálnych podmienok. Jediný prostriedok ochrany tejto spoločnosti pred špekulatívnym oddĺžovaním je inštitút návrhu na zrušenie oddĺženia. Treba prihliadať na konanie žalovaného so zákonom, tak ako sú uvedené sprísňujúce a zmierňujúce okolnosti. Podotýka, že žalovaný spomínal, že medzi rokmi 2012-2014 žil z milodarov od svojich detí a pritom nerozporoval ani tú skutočnosť, že jeho syn D. B. tiež podal, ale neúspešne návrh na vyhlásenie konkurzu.

29. Žalobca uviedol, že to trvá od r. 2005, kedy prebehli posledné obchody medzi ním a p. B. a kedy bol nútený požiadať o vydanie platobného rozkazu, aby mu zaplatil sumu. V tom období ho zastupoval JUDr. Zoran Princ, kde mu p. B. uznal pohľadávku, ale vyslovil námietku, že drevo mu bolo dodávané v inom množstve a nie kvalite. On opisoval obdobie, keď už nemal zmluvu so štátnymi lesmi. Nemali žiadnu písomnú zmluvu, všetko sa to riešilo cez telefón, p. B. bol prítomný pri každom predaji dreva osobne. Cez telefón sa dohadovali obchody, či je alebo nie je drevo a ak bolo zavolať mu a prišiel si ho prevziať. Celý priebeh od p. B. od r. 2006 smerovali podania smerujúce k odkladu exekúcie atď. Celé tieto roky to boli obštrukcie voči nemu ako voči veriteľovi a musel roky strpieť jeho správanie. Kontaktoval exekútora v prvej fáze, kde prebehlo to konanie, zaplatil asi tých 100 000,- Sk. On sa to dozvedel až teraz. Kontaktoval JUDr. Lukáša Liščáka a on mu potvrdil dátum, kedy mu časť peňazí bola poukázaná na účet, časť Dr. Princovi a časť si nechal ako trovy. V danom momente to vedel a nepamätá si to. Je pravdou, že mu bolo poukázané na jeho účet 52 020,- Sk a zbytok podľa vyjadrenia exekútora JUDr. Princovi a časť si ponechal exekútor na plnenie svojich trov. Tie obštrukcie, ktoré robil, nevyjadrovali jeho snahu a keď sa mu naskytla legislatívna možnosť konkurzu, využil to bez mihnutia oka a voči veriteľovi nemá poctivý zámer za celé roky dlhovanú sumu splatiť.

30. Právny zástupca žalobcu sa pýtal žalobcu, či má vedomosť o spôsobe podnikania žalovaného, resp. z čoho vyvodzoval nepoctivý zámer. Odpoveď žalobcu bola: „Konkrétne s R., v r. 2005 p. B. povedal, že má uzatvorenú faktoringovú zmluvu s R., s tým, že ma vyzval, aby s ním navštívil riaditeľa R., ktorý mu to potvrdil, táto zmluva mala slúžiť na to, aby o svoje peniaze neprišiel.“ Keď nesplácal pohľadávky, volal riaditeľovi R., ktorý povedal, že p. B. to obišiel, predáva iným subjektom ako má uvedené vo faktoringovej zmluve. Vtedy obchodnú spoluprácu so žalovaným ukončil. Toto bolo ešte pred platobným rozkazom. Pred platobným rozkazom si urobili splátkový kalendár, ktorý si podpísali, avšak ho nedodržiaval napriek tomu, že s ním súhlasil. Na otázku: „Mohli by ste uviesť konkrétne dôvod, prečo ste v máji 2005 uzatvárali zmluvu so žalovaným, keďže Vám neplatil?“ žalobca odpovedal: „Bolo to preto, že bol v skupine ľudí, kde sa kupuje drevo. Nevieť na tento konkrétny dátum odpovedať. Robil som to preto, že som sa tým

živil. Som obchodník s drevom. Nepôsobil nedôveryhodne, mal technológie atď. Mal povest' človeka, ktorý na to má, aby tieto obchody robil.“ Otázka: „Kedy Vám povedal, ukázal zmluvu, že má možnosť faktoringu?“ Odpoveď: „Cca v r. 2005, bol som osobne s ním v R.. Riaditeľ R. povedal, že žalovaný obišiel schému. Chcel ma tam zobrať preto, aby ma uistil, že pohľadávky budú splatené.“ Otázka: „V akom období ste spolupracovali so žalovaným?“ Odpoveď: „2004-2005.“ Otázka: „Ako ste si zabezpečovali drevinu?“ Odpoveď: „Zo strany štátnych lesov kvartálne, som ich bývalý zamestnanec, mám s nimi dlhoročné kontakty.“ Otázka: „Akú kvalitu dreva ste dodávali žalovanému?“ Odpoveď: „Ako požadoval, v rámci tried noriem, on bol vždy prítomný, vždy to pozrel, nebol tam spor. Nevieť vysvetliť, prečo je na faktúre uvedená kvalita.“ Otázka: „Akú prirážku ste si dohodli na drevo?“ Odpoveď: „Bolo to v percentách a dohodol som sa s p. B.. Bolo to cca 8 %. Cenník bol dostupný, verejný. Cenník štátnych lesov bol dostupný.“ Otázka: „V zmysle faktúr to bolo 3000,- eur za meter kubický?“ Odpoveď: „Nie.“ Otázka: „Máte vedomosť o tom, že žalovaný odoberal drevo aj od iných dodávateľov?“ Odpoveď: „To som neriešil.“ Otázka: „Mali ste dobré obchodné vzťahy so žalovaným?“ Odpoveď: „Áno, do doby, za ktorú platil. Vtedy mal záujem to riešiť, zavolať ma do R.“ Otázka: „Ešte predtým, ako sa dostal do finančných problémov, vedeli ste, že má finančné problémy, keď ste s ním boli v R.?“ Odpoveď: „Áno.“ Otázka: „Poznáte sa p. B. V.?“ Odpoveď: „Áno, ale nie B.“ Otázka: „Založili ste spoločnosť Majdan?“ Odpoveď: „Áno, je doteraz. Bol tam spoločník B. V. a on je teraz riaditeľom odštepného závodu.“ Otázka: „Máte vedomosť, kde bol zamestnaný v r. 2005?“ Odpoveď: „Lesy SR. Nebol zamestnaný v lesoch aj u mňa. Bol spoločníkom Majdanu, až keď odišiel zo štátnych lesov.“ Otázka: „Reklamoval u Vás žalovaný?“ Odpoveď: „Nie.“ Otázka: „Z akého dôvodu ste mu potom znižovali faktúry?“ Odpoveď: „Nevieť.“ Otázka: „Dodávali ste túto drevinu aj spoločnosti DREVOPOL?“ Odpoveď: „Nevieť.“ Otázka: „Ponúkal Vám žalovaný, aby ste si prevzal naspäť drevinu, ktorú mu dodal na splnenie svojich pohľadávok?“ Odpoveď: „Nevieť, toto určite nebola dohoda, aby som si zobral drevo späť. Nevieť.“ Otázka: „Z akého dôvodu ste si v rámci konkurzu uplatnil plnú sumu, keď v rámci exekučného konania Vám bola uhradená časť sumy?“ Odpoveď: „Nevedel som o tom.“ Otázka súdu: „Ak bol cenník dreva Štátnych lesov verejne prístupný, prečo neobchodoval žalovaný priamo s lesmi? Odpoveď: „Nevedel si ju vytvoriť. Ten systém je tam taký, že keď chce mať zmluvu, musí ju niekto zaprotěžovať. Bol som bývalý zamestnanec, boli tam kolegovia, tak som tú zmluvu dostal. Mal som kedysi aj výrobu dreva v Smoleniciach.“ Otázka zástupcu žalovaného: „Ste stále podnikateľom a aký je predmet podnikania?“ Odpoveď: „Áno, služby v lesníctve, poskytujem zmluvné služby pre štátny lesy a prevážame drevo. Stále vykonávam aj obchod s drevom. S Lesmi nemám zmluvu, kúpim na burzách alebo verejných dražbách.“

31. Zástupca žalobcu uviedol, že čo sa týka 52 000,- Sk, podotýka, že nebola prihlásená celá pohľadávka, ale len 65 581,62 Eur, to bola prihlásená pohľadávka, skutočná suma pohľadávky je cca 100 000,- Eur, bola prihlásená v nižšej sume, pretože v konkurze môže byť uspokojená len do výšky 5 % istiny príslušenstva za rok, je obmedzená výška príslušenstva, ktorú je možné prihlásiť. Príslušenstvo je možné uplatniť len vo výške 5 % ročne v konkurze, pričom žalovaný mal úrok z omeškania 13 % ročne. Keď si spočítame sumu 52 000,- Sk, tak tá nemohla ani v r. 2007 pokryť úroky z omeškania, nemohla zasiahnuť istinu a mať vplyv na výšku prihlásenej pohľadávky. Istina prihlásenej pohľadávky je vo výške 37 073,64 eur. Pokiaľ ide o kvalitu dreva, tvrdí, že bola taká, aká je uvedená na faktúre.

32. Žalobca súdu doručil podanie vo veci - záverečnú reč zo dňa 05.08.2019, v ktorom uviedol, že žalobca v celom rozsahu trvá na podanom návrhu na zrušenie oddĺženia žalovaného. A1/ Primárne, predmetná pohľadávka, bola žalobcovi právoplatne priznaná voči žalovanému platobným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 11Rob/131/06-49, zo dňa 21.04.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.07.2006. A2/ Sekundárne, žalovanému bolo všetka dodaná drevná hmotu dodaná v takej kvalite a v takom množstve akú/ako žalovaný požadoval, túto drevnú hmotu si žalovaný k svojej spokojnosti osobne pri prevzatí prekontroloval a žiadne vady žalobcovi včas neoznámil. Napokon aj kúpna cena bola žalobcom žalovanému samozrejme fakturovaná správne podľa ich dohody. A3/ Pokiaľ ide o údajné čiastočné plnenie žalovaného, na ktoré poukazuje žalovaný, žalobca o takomto plnení pre odstup času skutočne nemal vedomosť, pričom išlo len o sumu 52.092,20 Sk (1.729,14 €), ktorá údajne mala byť dňa 30.03.2007 pripísaná na účet žalobcu. Aj tu sa však žiada uviesť, že predmetné čiastočné plnenie je celkom irelevantné nielen pre toto konanie, ale aj pokiaľ ide o výšku žalobcom prihlásenej pohľadávky v konkurznom konaní na majetok žalovaného, túto pohľadávku si totiž žalobca prihlásil v správnej výške. Pre vysvetlenie, žalobcovi bola totiž predmetným exekučným titulom priznaná pohľadávka vo výške (i) istiny 1.116.880,50 Sk a (ii) spolu s jej príslušenstvom: a) s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 158973,50 Sk od 30.07.2005, zo sumy 180854,30 Sk od 05.08.2005, zo sumy 123699,60 Sk od 23.08.2005, zo sumy 90971,90 Sk od 26.08.2005, zo

sumy 93221,- Sk od 02.09.2005, zo sumy 97500,30 Sk od 08.09.2005, zo sumy 60542,10 Sk od 23.09.2005, zo sumy 63947,- Sk od 29.09.2005, zo sumy 102494,70,- Sk od 01.10.2005, zo sumy 68653,50,- Sk od 05.10.2005, zo sumy 76022,60,- Sk od 11.10.2005 všetko do zaplataenia a b) s trovami konania v sume 67.008,- Sk a trovami právneho zastúpenia v sume 45.642,- Sk. Podľa § 330 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka: „(1) Ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo. (2) Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.“. Údajné čiastočné plnenie žalovaného v sume 52.092,20 Sk sa tak použilo len na čiastočnú úhradu nákladov spojených s uplatnením predmetnej pohľadávky v súdnom konaní, a to len na čiastočnú úhradu trov takéhoto konania, na nič viac takéto plnenie nestačilo. Predmetné čiastočné plnenie žalovaného tak vôbec nestačilo k tomu, aby sa použilo aspoň na čiastočnú úhradu príslušných úrokov z omeškania a tak ani vôbec neznižilo istinu pohľadávky žalobcu. Teda žalobcovi aj po údajnom čiastočnom plnení naďalej patrí nielen celá istina pohľadávky vo výške 1.116.880,50 Sk (teda 37.073,64 €), ale aj jej príslušenstvo do 31.08.2017 vo výške: 1.802.692,- Sk (teda 59.838,41 €), pozostávajúce z a) úrokov z omeškania za obdobie do 31.08.2017 (teda pred rozhodujúcim dňom) vo výške spolu: 1.742.134,20 Sk (teda 57.828,26 €) a b) z trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia v súdnom konaní už „len“ v sume 60.557,80 Sk (teda 2.010,15 €). Pritom podľa § 166b ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „ZKR“): „Za nevyhmáateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5 % istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáateľná alikvotná časť príslušenstva,“. Vzhľadom na § 166b ods. 1 písm. a) ZKR si tak žalobca prihlásil do konkurzu na majetok žalovaného príslušenstvo pohľadávky nie v sume 1.802.692,- Sk, teda 59.838,41 €, ale len v podstatne nižšej sume, a to v sume len 22.241,64 €. B/ Po druhé, pri rozhodovaní o tejto veci, by sa osobitne dôsledne mal aplikovať ústavne konformný teleologický výklad právnych noriem upravujúcich právny inštitút oddĺženia. Právny inštitút oddĺženia je totiž už zo svojej podstaty výnimkou z princípu právnej istoty a výnimkou z princípu rovnosti subjektov pred zákonom, ktorá priamo zasahuje do základného ľudského práva veriteľov (vrátane žalobcu) vlastniť majetok, a to v prospech základného ľudského práva žalovaného vlastniť majetok. Takýto zásah možno uskutočniť len, za podmienky, že je proporcionálny, teda že takýto zásah do základných ľudských práv veriteľov vyplynul z aplikácie testu proporcionality, vrátane subtestov (i) testu legality, (ii) testu vhodnosti, (iii) testu nevyhnutnosti a (iv) testu proporcionality v užšom význame (pri teste proporcionality v užšom význame sa podľa nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn.: PL. ÚS 3/2009, zo dňa 26.01.2011. Existujúca právna úprava oddĺženia tak pochopiteľne musela v sebe inkorporovať mechanizmus kontroly proporcionality. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 377/2016 Z. z., ktorým sa do nášho právneho poriadku zaviedol právny inštitút oddĺženia v jeho súčasnej podobe, právna úprava inštitútu oddĺženia upustila od kontroly proporcionality ex ante a pristúpila ku kontrole proporcionality ex post, a to práve prostredníctvom ex post kontroly existencie poctivého zámeru. Preto k samotnému oddĺženiu dlžníka - fyzickej osoby, síce postačí len splnenie formálnych podmienok, v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia, však už nepostačuje formalistický prístup, ale musí dôjsť ku skutočnej materiálnej kontrole proporcionality kolidujúcich základných ľudských práv testom proporcionality, a to v rámci aplikácie materiálnej kontroly poctivého zámeru. Uvedené je absolútne podstatné z toho dôvodu, že ústavne konformný výklad relevantných právnych noriem neumožňuje, aby sa predpokladala proporcionálna zásahu, ergo neumožňuje, aby sa v konaní vychádzalo z prezumpcie poctivého zámeru. Uvedené znamená, že pokiaľ dlžník nepreukáže v takomto konaní, že mal poctivý zámer spojený s oddĺžením, platí, že poctivý zámer dlžník nemá, keďže výsledok testu proporcionality zásahov do ústavne chránených práv nemôže svedčiť v jeho prospech (bez preukázania poctivého zámeru, totiž nič nenasvedčuje ospravedlniteľnej potrebe zásahu). Preto v predmetnom konaní zaťažuje žalovaného, aby preukázal ospravedlniteľnosť zásahu do práv žalobcu preukázaním svojho poctivého zámeru, ktorý žalovaný však nemá a preto ho ani nepreukázal. Napokon účelom právnej úpravy oddĺženia nepochybne nebolo motivovať fyzické osoby k nerešpektovaniu práva a v podpore úmyselne nezodpovedne podnikajúcich podnikateľov. Toto konanie je de facto jediný prostriedok ochrany spoločnosti pred zneužitím právneho inštitútu oddĺženia dlžníkmi, ako je žalovaný, ktorí sa zadĺžili nepoctivým správaním alebo pri ktorých je hrozba, že sa v budúcnosti nebudú ostýchať opätovne poškodiť veriteľov. Výsledok takýchto konaní bude hranicou, ktorá sa nastaví pre celú spoločnosť ako hranica férového správania sa na našom trhu. Čiže výsledok takýchto konaní ovplyvní ako bude vyzeráť nielen naše podnikateľské prostredie, ale ako bude vyzeráť celá naša spoločnosť. C/ Po tretie, z konania vyplynulo, že pri žalovanom by sa mal aplikovať § 166g ods.

3 ZKR, teda že žalovaný spadá do kategórie osôb, pri ktorých by sa malo prihliadať prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer. K naplneniu § 166g ods. 3 ZKR postačí už len to, že žalovaný aj ku dnešnému dňu pôsobí v orgánoch právnickej osoby (napr. aj v spoločnosti PATENTIA s.r.o. a VeScom, spol. s r.o., v likvidácii). U žalovaného stojí za povšimnutie aj to, že naplnia nie jednu, ale hneď každú zo skutočností, ktoré zakladajú dôvod na prísnejšie prihliadanie na zámer žalovaného, teda žalovaný v minulosti mal (žalovaný významnejší majetok potvrdil pri svojom výsluchu) alebo stále má významnejší majetok (žalovaný zatajuje, že je v skutočnosti konečným užívateľom výhod okrem iného v spoločnosti PATENTIA s.r.o., VeScom, spol. s r.o., v likvidácii), má skúsenosti s podnikaním (žalovaný celý život podniká pre neho úspešne a pre jeho veriteľov neúspešne, keďže namiesto plnenia veriteľom opakovane mení formu podnikania alebo právnickú osobu, ktorou podniká), pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec (žalovaný potvrdil pri svojom výsluchu) alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby (žalovaný potvrdil pri svojom výsluchu) alebo má iné osobitné životné skúsenosti (žalovaný je recidivista v páchaní majetkovej kriminality podvodným spôsobom, pričom žalovaný má sprostredkované skúsenosti s oddĺžením cez jeho syna: D. B., ktorý sa už v minulosti pokúsil o svoje oddĺženie, no uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn.: 25NcKR/5/2011, zo dňa 05.06.2012 súd návrh na povolenie oddĺženia tohto syna žalovaného zamietol). D/ Po štvrté, z konania nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by svedčili aspoň v prospech naplnenia pozitívneho vymedzenia definície legálneho pojmu poctivý zámer. Žalovaný síce v konaní brojil proti argumentácii žalobcu, sám však v konaní neuplatnil žiadne prostriedky procesnej obrany, ktoré by aspoň naznačovali jeho, hoci domnelý, poctivý zámer. Žalovaný v konaní napokon ani netvrdil, prečo sa rozhodol podať návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok, už vôbec netvrdil, že by mal poctivý zámer pri oddĺžení. Žalovaný argumentoval iba tým, že splnil formálne podmienky pre podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok, medzi týmito však podmienka prítomnosti poctivého zámeru nie je. Keďže z dokazovania vykonaného v tomto konaní nevyplývalo nič, čo by naznačilo existenciu poctivého zámeru na strane žalovaného, už vôbec nie takého, ktorý by bol spôsobilý prejsť testom proporcionality vzájomne kolidujúcich ústavne chránených práv, už to samé preto pochopiteľne vedie k preukázaniu v tomto konaní opaku, teda, že žalovaný nemal poctivý zámer pri jeho oddĺžení. Z vykonaného dokazovania navyše vyplýva, že žalovaný v skutočnosti nie je a nikdy nebol v materiálnej núdzi, v súčasnosti si užíva nadštandardné materiálne výhody, a jeho dlhy si zapríčinil iba tým, že sa slobodne rozhodol tieto dlhy neplatiť svojim veriteľom spoliehajúc sa, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. E/ Po piate, v konaní boli preukázané skutočnosti, ktoré vylučujú vôbec možnosť aspoň hypoteticky uvažovať o tom, že by žalovaný mal poctivý zámer pri oddĺžení, pričom navyše bolo preukázané aj naplnenie skutočností, ktoré z negatívneho vymedzenia legálneho pojmu poctivý zámer, prítomnosť poctivého zámeru celkom vylučujú (najmä bolo preukázané naplnenie § 166g ods. 2 písm. a), c), e), g) a h) ZKR). Vychádzajúc z dlhodobého vzorca správania sa žalovaného, žalovaný si ochranu poskytovanú inštitútom oddĺženia doposiaľ nezaslúžil. E1/ Primárne, celoživotný spôsob podnikania žalovaného je založený len na sebeckej snahe o maximalizáciu jeho životnej úrovne, a to hoci aj za porušovania alebo obchádzania právnych predpisov a celkom neštítiac sa poškodzovania svojich veriteľov. Žalovaný napriek tomu, že opakovane bol odsúdený pre jeho majetkovú trestnú činnosť, túto svoju trestnú činnosť aj pri svojom výsluchu len zľahčuje, ba čo viac aj počas jeho podmieneného odsúdenia sa neštítal obísť požiadavku bezúhonnosti vzťahujúcu sa na štatutárne orgány. Žalovaný je od roku 1993 spoločníkom a konateľom spoločnosti VeScom, spol. s r. o., v likvidácii, ktorá bola v roku 1999 zrušená, no doposiaľ je v likvidácii. Žalovaný ako konateľ doposiaľ neuložil k spoločnosti VeScom, spol. s r. o., v likvidácii do zbierky listín žiadne účtovné závierky, žalovaného netrápi, že predmetná spoločnosť doposiaľ vytvára dlhy (má napríklad daňový nedoplatok vo výške minimálne 500 €), no žalovaný nepodal ani návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok predmetnej spoločnosti, hoci ak by bola v úpadku bol by k tomu povinný podľa § 11 ods. 2 ZKR, čo naznačuje, že spoločnosť zrejme má majetok skrytý zrejme v pohľadávkach. Žalovaný sa tak skrátka tvári, že je spoločensky akceptovateľným stav, keď neuvedie vo svojom majetku obchodný podiel, odplatu za výkon funkcie konateľa alebo nechá 20 rokov spočívať a teda zadlžovať svoju spoločnosť VeScom s.r.o. v likvidácii, kde je aj konateľom. Žalovaný tak v zozname majetku ani na dopyt správcu (i) neuviedol (zatajil), že má majetok - obchodný podiel spoločnosti VeScom, spol. s r. o., v likvidácii, ani (ii) neuviedol (zatajil), že ako člen orgánu predmetnej spoločnosti má podľa § 66 ods. 3 v spojení s § 566 a nasl. Obchodného zákonníka právo na odplatu voči predmetnej spoločnosti za výkon svojej funkcie. Žalovaný tak naplnil okrem iného aj

§ 166g ods. 2 písm. a) ZKR. Žalovaný v roku 2003 spáchal úverový podvod, keď predložil banke falošné potvrdenie o svojich príjmoch, aby mu bol poskytnutý úver a následne úverové splátky riadne a včas neuhrádzal, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/248/2005-147, zo dňa 08.09.2006. Žalovaný túto dôležitú skutočnosť neuviedol (zamlčal) tak v

návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj v jeho prílohách. Žalovaný tak naplnil okrem iného aj § 166g ods. 2 písm. h) (žalovaný mal snahu poškodiť svojho veriteľa - dotknutú banku) a c) ZKR. Žalovaný v roku 2005 obdobným spôsobom, teda podvodným spôsobom, dosiahol plnenie od žalobcu. Konkrétne žalovaný vylákal od žalobcu drevnú hmotu poukazujúc na faktoringovú zmluvu, ktorú mal žalovaný uzatvorenú s bankou, žalovaný však zamlčal, že porušuje podmienky faktoringovej zmluvy. Žalovaný v rokoch 2007 až 2008 páchal prečin neoprávneného užívania cudzej veci, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010-106, zo dňa 09.11.2011. Žalovaný túto dôležitú skutočnosť neuviedol (zamlčal) tak v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj v jeho prílohách. Žalovaný tak naplnil okrem iného aj § 166g ods. 2 písm. h) (žalovaný mal snahu poškodiť svojho veriteľa - dotknutú banku) a c) ZKR. Žalovaný v roku 2008 spáchal prečin podvodu, keď vylákal od poškodeného veriteľa zálohu 72.590,- Sk na dodanie dreva s tým, že nemal v úmysle poškodenému veriteľovi ani dodať plnenie ani vrátiť zálohu, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010-106, zo dňa 9. novembra 2011. Žalovaný túto dôležitú skutočnosť neuviedol (zamlčal) tak v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj v jeho prílohách. Žalovaný tak naplnil okrem iného aj § 166g ods. 2 písm. h) (žalovaný mal snahu poškodiť svojho veriteľa - dotknutú banku) a c) ZKR. V roku 2009 podala manželka žalovaného návrh na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8C/201/2009-26, zo dňa 28.01.2010, ktorým bolo ich bezpodielové spoluvlastníctvo zrušené, tento návrh bol podaný manželkou žalovaného v zhode so žalovaným, nakoľko žalovaný v predmetnom konaní vyjadril svoj súhlas s návrhom jeho manželky a žiadal o rozhodnutie v jeho neprítomnosti. Následne sa žalovaný a jeho manželka, napriek zákazu nakladania s majetkom žalovaného (účinky inhibítoria z exekúcií na majetok žalovaného), pokúsili v roku 2011 poškodiť veriteľov žalovaného uzatvorením Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva zo dňa 28.04.2011, pri ktorej navrhovanom vyporiadaní nehnuteľného majetku v prospech manželky žalovaného nevychádzali z predpokladu, že ich podiely sú rovnaké (jediný významný majetok žalovaného je práve rodinný dom (stavba so súp. č.: XXXX, k. ú.: G. E.). Táto dohoda napokon nenadobudla vecno-právne účinky iba z dôvodu trvajúcich účinkov inhibítoria. V roku 2012, po tom, čo spomínané odsudzujúce rozsudku nadobudli právoplatnosť, žalovaný prestal spĺňať podmienku bezúhonnosti a nemohol tak pokračovať vo svojej živnosti. Aby žalovaný skryl svoj majetok pred veriteľmi cez svojho syna C. B. nadobudol obchodný podiel v spoločnosti PATENTIA s.r.o.. Samotný žalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že dotknutý syn je zamestnaný a žije v Grazi v Rakúsku. Žalovaný pochopiteľne chcel ovládať predmetnú spoločnosť sám ako konateľ, keďže v skutočnosti jeho syn C. B. sa na jej riadení nemohol (pre jeho prácu v zahraničí) a ani nemal podieľať. Žalovaný však v rozhodnom čase nebol bezúhonný, preto sa nemohol stať konateľom predmetnej spoločnosti podľa § 6 ods. 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Požiadavka bezúhonnosti sa však u konateľov preukazuje len pri založení obchodnej spoločnosti, preto žalovaný, aby obišiel mechanizmus preukazovania bezúhonnosti, vyhol sa pre účely svojej podnikateľskej činnosti založeniu novej spoločnosti a namiesto toho prostredníctvom svojho syna C. B. odkúpil obchodný podiel v už vzniknutej spoločnosti PATENTIA s.r.o. od spoločnosti CONECOM, s.r.o.. Žalovaný sa pri svojom výsluchu zdráhal uviesť zdroj svojich príjmov približne od roku 2007 až do roku 2014, pričom na ostatnom pojednávaní predložil súdu Zmluvu o výkone funkcie konateľa v spoločnosti PATENTIA s.r.o. zo dňa 14.06.2012, ktorá je zjavne sfašovaná, keďže je datovaná do času, keď podpisujúce osoby ešte neboli ani spoločníkmi ani konateľmi predmetnej spoločnosti. Navyše predmetnou zmluvou sa žalovaný opäť poškodzuje svojich veriteľov čo do dôsledkov vzdáva svojho práva na odplatu, na ktorú by inak mal právo vyplývajúce z primeraného použitia mandátnej zmluvy na predmetnú zmluvu. Žalovaný sa pritom snaží prezentovať, že medzi rokmi 2012 až 2014 nemal žiaden príjem a žil len z milodarov svojich synov, mimochodom v situácií, keď je nesporným, že jeden zo spomínaných synov D. B. sa práve v uvedenom období neúspešne pokúsil o svoje oddženie, no uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn.: 25NcKR/5/2011, zo dňa 05.06.2012 súd jeho návrh na povolenie oddženia zamietol. Žalovaný však pri svojom výsluchu potvrdil, že od roku 2012 má nepeňažný príjem zo spoločnosti PATENTIA s.r.o., ktorý pokrýva všetky jeho potreby, na súkromné účely okrem iného používa vozidlo, pohonné hmoty a mobilný telefón predmetnej spoločnosti. Predmetná spoločnosť pritom mala tržby v roku 2013 vo výške 24.955,- €, v roku 2014 vo výške 24.985,- €, v roku 2015 vo výške 30.756,- €, v roku 2016 vo výške 30.945,- €, v roku 2017 vo výške 28.173,- € a v roku 2018 vo výške 32.320,- €. Nárast tržieb uvedenej spoločnosti však akosi, ako je žalovanému vlastné, nekorešpondoval nárastu zisku, napr. v roku 2018 bol zisk danej spoločnosti len 70,- €. Je tak zrejmé, že žalovaný v snahe poškodiť svojich veriteľov doposiaľ skrýva svoj majetok. Žalovaný zastupoval spoločnosť PATENTIA s.r.o. ako konateľ samostatne navonok, bol zodpovedný za jej obchodné vedenie, sám jej viedol účtovníctvo a aj

trikrát týždenne vykonával cesty do zahraničia - Maďarska, pričom zároveň žalovaný tvrdí, že tak robil dobrovoľne bezodplatne do roku 2014 a od roku 2014 len za symbolickú mzdu. Uvedené správanie sa žalovaného, keď sa zrieka primeraného príjmu za svoju činnosť, na ktorú by inak mal nárok samé o sebe poškodzuje jeho veriteľov, o to viac v situácií, keď tento príjem potom prijíma „oblúkom“, vynechávajúc svojich veriteľov, cez príjem do domácnosti od svojich synov. E2/ Sekundárne, žalovaný sa nielen nešťífil priamo poškodiť svojich veriteľov, hoci aj majetkovou trestnou činnosťou, žalovaný sa tiež doposiaľ snaží, čo najviac sťažiť uspokojenie (poškodiť) svojich veriteľov, a to aj cieľovým a špekulatívnym vytváraním prekážok v príslušných exekučných konaniach. Napríklad, žalovaný spolu s jeho manželkou od roku 2006 až doposiaľ neustále cielene vytvárali prekážky aj v exekučnom konaní na vymoženie pohľadávky žalobcu prihlásenej do konkurzu na majetok žalovaného, a rôznymi návrhmi na odklad, či zastavenie exekúcie. F/ Po šieste, súd je v tomto konaní podľa § 193 CSP viazaný právoplatným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/248/2005-147, zo dňa 08.09.2006 a právoplatným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010-106, zo dňa 09.11.2011, o tom že boli spáchané trestné činy obsiahnuté vo výroku v predmetných rozsudkoch a o tom, že tieto trestné činy spáchal žalovaný. Uvedené trestné činy boli spáchané pred podaním návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu, subjektívna stránka skutkových podstát spomínaných trestných činov zahŕňa úmysel žalovaného vzťahujúci sa na celú objektívnu stránku skutkovej podstaty spomínaných trestných činov. Súčasťou objektívnej stránky uvedených trestných činov je spôsobenie škody. Súd tak je v tomto konaní viazaný tým, že žalovaný (dlžník) pred podaním návrhu mal snahu poškodiť svojich veriteľov označených v skutkovej vete výroku každého zo spomínaných rozsudkov. Vzhľadom na predmetné rozsudky je preto súd v tomto konaní viazaný skutočnosťami, ktoré spolu naplňajú hypotézu právnej normy obsiahnutej v § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, ktorej dispozícia vylučuje prítomnosť poctivého zámeru u žalovaného. Žalovaný sa v danej súvislosti síce bráni zahľadením jeho odsudzujúcich rozsudkov, bráni sa však nedôvodne. Zahľadenie odsúdenia totiž v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít neznamena zánik všetkých nepriaznivých účinkov spojených s odsúdením, pričom zahľadením odsúdenia nezaničí sama skutočnosť, že páchatel' (žalovaný) trestný čin spáchal. V okolnostiach tejto veci, zahľadenie odsúdenia spomínaných odsudzujúcich rozsudkov nemá vplyv na toto konanie. Napokon podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR: „Dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak ... h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,“. Podľa citovaného ustanovenia sa tak skúma správanie dlžníka za celé obdobie života dlžníka predchádzajúce podaniu návrhu na vyhlásenie konkurzu, teda nielen správanie dlžníka v okamihu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. Logicky by sa mialo zmyslu citovaného ustanovenia, ak by sa napríklad prihliadalo na správanie dlžníka naplňajúce znaky skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý nebol žalovaný ešte odsúdený, no neprihliadalo by sa na trestné činy za ktoré už bol žalovaný odsúdený. Predsa nemôže byť páchatel' trestného činu, ktorého odsúdenie bolo zahľadené byť zvýhodnený oproti páchatel'ovi činu inak trestného, páchatel'ovi priestupku alebo páchatel'ovi iného správneho deliktu. Inak by to znamenalo, že právna úprava zvýhodňuje (odmeňuje) páchatel'ov trestných činov, oproti tým osobám, ktorých menej vážne konanie ešte nenaplnilo znaky trestného činu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, žalobca (žalobca) navrhuje, aby súd vo veci samej rozhodol rozsudkom tak ako sa žalobca (žalobca) domáha v podanom návrhu na zrušenie oddĺženia žalovaného (dlžníka).

33. Dňa 06.08.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie - záverečná reč žalovaného. Žalovaný stručne uviedol procesnú obranu uplatnenú vo vyjadrení k žalobe a doplnil, že žalobca v rámci pojednávania predniesol svoje tvrdenie, že žalovaný v rámci zoznamu majetku neuviedol podiel na likvidačnom zostatku v spoločnosti VeScom, spol. s r.o. a neuviedol svoj nárok na odplatu konateľa v spoločnosti PATENTIA, s.r.o. Čo sa týka majetku, ktorý žalovaný neuviedol v zozname majetku vypracovaného v centre právnej pomoci, žalovaný uviedol, že spoločnosť VeScom, spol. s r.o., v likvidácii je v likvidácii od roku 2001 a v minulosti došlo aj k zastaveniu exekúcie voči tejto spoločnosti z dôvodu, že majetok spoločnosti nepostačoval ani na úhradu trov exekúcie. Likvidátorom spoločnosti nie je žalovaný. Táto spoločnosť je aj k dnešnému dňu v likvidácii, čo znamená, že nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť a preto nemôže nadobúdať ani majetok. Je preto zrejme, že aj likvidačný zostatok tejto spoločnosti bude nulový. Vzhľadom na to, že v tomto prípade ide skutočne o majetok nepatrnej hodnoty, má za to, že neuvedenie tohto majetku v zozname majetku nemôže predpokladať nepoctivý zámer žalovaného. Takisto v prípade odmeny žalovaného ako konateľa spoločnosti PATENTIA, s.r.o. opätovne uviedol, že žalovaný vykonáva túto funkciu bezplatne, čo vyplýva nielen z jeho tvrdení, ale aj z účtovníctva spoločnosti. V konečnom dôsledku sa však ukázalo, že to bol práve žalobca, kto uvádzal nepravdivé informácie, keďže na poslednom pojednávaní potvrdil, že mu suma uvádzaná žalovaným

bola skutočne vyplatená. Napriek tomu, že pre toto súdne konanie nie je dôležité, či bol úpadok žalovaného spôsobený konaním žalobcu alebo nie, žalovaný v rámci súdneho konania predložil dôkazy, ktoré podporujú jeho tvrdenia týkajúce sa kvality materiálu dodávaného žalovanému od žalobcu. Žalobca sa síce v rámci svojho výsluchu vyjadroval neurčito, v konečnom dôsledku potvrdil, že vďaka svojim kontaktom v štátnych lesoch mal oproti žalovanému výhodu, keďže žalovanému by sa nikdy nepodarilo zabezpečiť si dodávku materiálu priamo od štátnych lesov. Pokiaľ mal žalovaný v úmysle podnikáť vo zvolenom predmete činnosti, nemal inú možnosť ako využívať služby žalobcu, ktoré spočívali len v sprostredkovaní predaja materiálu od iného subjektu. Ako sa vyjadril žalobca, tieto činnosti vykonáva dodnes. Tak ako tomu bolo v tomto súdnom konaní viackrát, hoci právny zástupca žalobcu tieto skutočnosti na pojednávaní výslovne poprel a odmietol, nakoniec sám žalobca potvrdil, že žalovaný uvádzal pravdu. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalovaný za to, že súdu dostatočne preukázal svoje tvrdenia, v rámci súdneho konania sa skutočnosti uvádzané žalovaným, hoci zo začiatku výslovne popierané žalobcom, ukázali ako pravdivé. Žalovanému sa v rámci súdneho konania podarilo vyvrátiť všetky tvrdenia uvádzané žalobcom v podanej žalobe, teda dôvody, pre ktoré mal žalobca za to, že zámer žalovaného pri podávaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok nebol poctivý. V zmysle vyššie uvádzaných skutočností je zrejmé, že podaná žaloba je nedôvodná. Žalovaný preto navrhuje súdu, aby žalobu zamietol v plnom rozsahu a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

34. Dňa 15.10.2019 zástupca žalobcu, že sa v celom rozsahu pridrižiava podanej žaloby a trvá aj na svojich podaniach a ústnych prednesoch. Nad rámec záverečnej reči, ktorá bola odoslaná súdu, poukazuje na právny názor, ktorý bol vyslovený v odbornej literatúre § 166g ZKR v najnovšom treťom vydaní komentára p. Ďuricu k ZKR z r. 2019, kde sa stotožňuje napokon s názorom, ktorý uviedli v záverečnej reči a poukazuje, že dôkazné bremeno, je na žalovanom, pokiaľ ide o poctivý zámer. Na otázku súdu, či zástupca žalobcu a žalobca sú uzročení s tým, aký výsledok prípadne úžitok bude mať žalobca zo zrušenia oddĺženia, odpovedal, že žalobca je uzročený s výsledkom tohto konania, nepovažuje za vhodné predbiehať tomu výsledku teraz, kvôli žalovanému, žalobca verí vo vyššie uspokojenie svojej pohľadávky, ako by bola v rámci konkurzu, žalobca, v prípade ak bude zrušené oddĺženie, naďalej bude môcť byť vykonávaná pohľadávka, žalovaný bude nadobúdať nový majetok, bude sa musieť zrejme zamestnať iným spôsobom, bude vylúčený z funkcie konateľa a bude môcť plnohodnotne splácať a plniť exekútorovi, každopádne bude to vyššie uspokojenie ako z konkurzu. Žalobca je toho názoru, že už horšie, ako súčasný stav sa mu stať nemohol.

35. Zástupkyňa žalovaného uviedla, že má za to, že počas celého súdneho konania sa žalobcovi nepodarilo preukázať nepoctivý zámer dlžníka, pokiaľ ide o dôkazné bremeno, má za to, že žalovaný súdu dostatočne preukázal svoje tvrdenia a že sa žalovanému podarilo vyvrátiť všetky tvrdenia uvádzané žalobcom v podanej žalobe ako aj v priebehu celého súdneho konania, s poukazom na uvedené, žiada, aby súd žalobu zamietol. Na otázku súdu, či spoločnosť, v ktorej vykonával funkciu konateľ - žalovaný dosahuje zisk, zástupca odpovedal, že predpokladá, že nie.

36. Konajúci súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 25Odi/1/2018-256 zo dňa 14.11.2019 tak, že žalobu zamietol a zohľadniac plný úspech Žalovaného, uložil Žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením č.k. 3CoKR/12/2020 – 408 zo dňa 24.04.2024 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pri rozhodovaní o odvolaní Žalobcu podrobil prieskumu každý podstatný ním uvádzaný dôvod hodnotenia charakteru zámeru Žalovaného ako kvalifikačného momentu významného pre posúdenie správnosti argumentácie uvedenej v odôvodnení napadnutého rozsudku vedúcej k zamietnutiu žaloby.

36.1 Dôvod opierajúci sa o § 166g ods. 2 písm. a/ ZoKR, v zozname majetku vedome (nedbanlivostne) neuvedená časť majetku dlžníka, nie nepatrnej hodnoty - priebehu konania bol predmetom neuvedenia takéhoto majetku Žalovaného identifikovaný:

a) majetok náležiaci Žalovanému po vyporiadaní BSM;

b) obchodný podiel, resp. nárok na likvidačný zostatok v VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“;

c) nárok na odplatu konateľa v PATENTIA, s.r.o., a VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“;

Podľa názoru odvolacieho súdu sa s týmto dôvodom hodnotenia charakteru zámeru Žalovaného prvoinštančný súd adekvátne nevysporiadal. Napriek tomu, že dohoda (znevýhodňujúca Žalovaného) medzi manželmi (Žalovaným a Katarínou Veselou) o vyporiadaní BSM nenadobudla účinnosť a

súd konštatoval vyporiadanie BSM zo zákona, ďalej sa týmto majetkom nezaoberal. Nekonfrontoval hnutelné veci, či práva pochádzajúce z tohto vyporiadania s majetkom uvedeným v zozname majetku Žalovaného. Rovnako však neuviedol dôvod, pre ktorý tak neučinil. Dôvod, že obchodný podiel, resp. nárok na likvidačný zostatok v VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“, je nepatrnej hodnoty, že Žalovaný nebol likvidátorom, a preto nepoznal jeho výšku, resp. že jeho hodnota bola nulová z dôvodu zastavenia exekúcie pre nedostatok majetku odvolací súd vyhodnotil (s poznaním, že spoločnosť bola až dňom 23.11.2021 vymazaná z obchodného registra) ako hypotézy, nemajúcej základ vo vykonanom dokazovaní. Spoločnosť nebola v úpadku, keďže likvidátor, štatutári, ale ani veritelia, neiniciovali začatie konkurzného konania a likvidácia prebiehala takmer 20 rokov. Nárokom Žalovaného na odplatu konateľa v PATENTIA, s.r.o., a VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“, nevenoval prvoinštančný súd dostatočnú pozornosť s ohľadom na jej výšku, ale ani ohľadom „vzdania“ sa tohto nároku.

36.2 Dôvod opierajúci sa o § 166g ods. 2 písm. b/ ZoKR, že v zozname veriteľov Žalovaný vedome (nedbanlivostne) neuviedol fyzickú osobu, v čoho dôsledku si táto ako veriteľ neprihlásila svoju pohľadávku, nebol podľa odvolacieho súdu, stotožniac sa so zistením prvoinštančného súdu, preukázaný (poukážuc na odsek 1.3.2. odôvodnenia odvolacieho súdu).

36.3 Dôvod opierajúci sa o § 166g ods. 2 písm. c/ ZoKR, že Žalovaný v návrhu na vyhlásenie konkurzu zatajil vedome (z nedbanlivosti) dôležitú informáciu, ktorou bolo neoznámenie poskytovania ubytovacích služieb v Rybárskom dome po uplynutí roku 2003, rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 8C/165/2008 zo dňa 28.04.2009 preukázané nebolo. Naopak, neuvedenie trestnej minulosti Žalovaného z dôvodu, že táto mu bola zahladená a ktorú prvoinštančný súd nehodnotil ako zamlčanie pre konkurz dôležitej informácie s komentárom, že táto s predmetným konaním nesúvisí a Žalovaný sa riadne zaradil do spoločnosti, nie je recidivistom, je podľa odvolacieho súdu nenáležitým zdôvodnením. V tomto smere sa prvoinštančný súd nevysporiadal ani s tvrdením Žalobcu, v ktorom poukazuje na to, že Žalovaný sa stal konateľom spoločnosti PATENTIA, s.r.o., v čase, keď sa konateľom tejto spoločnosti stať nemohol pre absenciu bezúhonnosti ako diskvalifikačného momentu.

36.4 Konštatovanie prvoinštančného súdu, že u Žalovaného nemožno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh na konkurz (dôvod uvedený pod § 166g ods. 2 písm. e/ ZoKR), keďže Žalovaný, ktorého dlhy vznikali v rokoch 2006-2012, nemohol vedieť o budúcej legislatívnej zmene konkurzného konania, v možnosti oddĺženia fyzických osôb spôsobom tzv. fresh start, považuje odvolací súd za neakceptovateľné. V tomto smere absentuje vysporiadanie sa s existenciou 80 exekučných konaní voči Žalovanému ako povinnému. Tento vysoký počet exekučných konaní svedčí skôr pre netolerovateľné správanie podnikateľa, ktorý si riadne a včas neplní svoje záväzky a kedy veriteľ je dohnaný k nútenému vymáhaniu svojich pohľadávok. Odvolací súd poukázal na to, že formulácia § 166g ods. 2 písm. e/ ZoKR je zameraná na termín návrh. Ak mienil tento súd použiť formalistický výklad tohto ustanovenia, tak mu uniklo, že termín návrh je spojený s návrhom na vyhlásenie konkurzu alebo návrhom na určenie splátkového kalendára. Oddĺženie nie je s termínom návrh spojený, nakoľko ide až o následný benefit po podaní návrhu, ktorým sa sleduje uspokojovanie veriteľov tou alebo onou formou (viď § 166 ods. 1, 2, 3, § 167, § 168 ZoKR). Konkurz a návrh na jeho vyhlásenie bol inštitútom fungujúcim i pred rokom 2006, či počas podnikania Žalovaného.

36.5 Podľa odvolacieho súdu, konštatovanie prvoinštančného súdu o nepreukázaní snahy Žalovaného poškodiť svojho veriteľa, resp. zvýhodniť niektorého z nich (dôvod obsiahnutý v § 166g ods. 2 písm. h/ ZoKR) a že uvedené tvrdenie má charakter len domnienky, je nezohľadňujúce zistenia súdu. Prvoinštančný súd v tomto smere opomenul zohľadniť počet exekučných konaní, v ktorých vystupoval Žalovaný ako povinný, procesné správanie Žalovaného ako povinného v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 8Er/880/2006 a obsah uzavretej dohody o vyporiadaní BSM.

36.6 Rovnako je nutné konštatovať, že prvoinštančný súd nejasne a nezrozumiteľne zaujal postoj k hodnoteniu skutočností ovplyvňujúcich poctivý zámer Žalovaného. Z obsahu odôvodnenia sa dá usudzovať, že vzhľadom na dosiahnutý vek Žalovaného (ročník 1958) pristupoval k hodnoteniu týchto skutočností miernejšie, avšak táto okolnosť je nepomernou vo vzťahu k hypotéze predpokladajúcej hodnotenie skutočností ovplyvňujúcich poctivý zámer dlžníka v prísnejšom meradle (skúsenosti s podnikaním, pôsobenie v pozícii štatutára a pod.). S týmito kritériami sa prvoinštančný súd nevysporiadal.

36.7 Odvolací súd ďalej uviedol k hodnoteniu dôkazného bremena ako záťaže výlučne uvalenej na žalobcu v konaní o žalobe o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, že táto žaloba je žalobou upravenou Zákonom o konkurze a reštrukturalizácii, je konaním o oddĺžení. V konaní podľa tohto zákona dôkazné bremeno zaťažuje primárne, avšak nie výlučne, žalobcu. V tomto kontexte zákon ukladá súdu možnosť výnimočne (pôjde o prípady, kedy je dôkaz zaťažovaný obmedzením, ktoré strana sporu

nevie prekonať, resp. ide o ťažko prekonateľnú prekážku) vykonať dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí, ak je to nevyhnutne potrebné na zistenie skutkového stavu veci. Inak povedané, dôkaz potrebný na zistenie skutkového stavu veci stranou označený, súd vykoná. V tomto smere súd bez ďalšieho nemôže ignorovať tvrdenia strany sporu, ktoré podopiera označením dôkazu bez jeho zabezpečenia, a to v takej miere, že konštatuje neunesenie dôkazného bremena.

36.8 So zreteľom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu je nutné, podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, zrušiť, keďže vyššie opísané nedostatky nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a vec podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP a vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom úlohou prvoinštančného súdu bude odstrániť nedostatky identifikované vyššie a vo veci opätovne rozhodnúť, zároveň v novom rozhodnutí bude úlohou prvoinštančného súdu, podľa § 396 ods. 3 CSP, rozhodnúť tiež o nároku na náhradu trov vzniknutých v spojitosti s odvolacím konaním.

37. Žalobca sa k predmetnému rozhodnutiu odvolacieho súdu písomne vyjadril, pričom uviedol: Žalobca v celom rozsahu trvá na podanej žalobe, teda na podanom návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, ako aj na svojich doposiaľ uskutočnených podaniach v tomto súdnom konaní.

Žalobca v podanej žalobe uplatňuje aj žalobný dôvod podľa § 166g ods. 2 písm. a) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „ZKR“): „Dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrnej hodnoty sa neprihliada.“

Žalobca pri tomto dôvode namieta najmä, že žalovaný v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol: žiaden majetok, iný ako vyplývajúci z katastra nehnuteľností, ktorý by nadobudol v dôsledku zákonného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva.

37.1 V odseku 8.1.1.1 Uznesenia odvolacieho súdu uviedol odvolací súd nasledovný záväzný právny názor: „Napriek tomu, že dohoda (znevýhodňujúca Žalovaného) medzi manželmi (Žalovaným a Katarínou Veselou) o vyporiadaní BSM nenadobudla účinnosť a súd konštatoval vyporiadanie BSM zo zákona, ďalej sa týmto majetkom nezaoberal. Nekonfrontoval hnutelné veci, či práva pochádzajúce z tohto vyporiadania s majetkom uvedeným v zozname majetku Žalovaného. Rovnako však neuviedol dôvod, pre ktorý tak neučinil.“

K vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva uvedených manželov došlo zo zákona uplynutím troch rokov po zrušení bezpodielového spoluvlastníctva, pričom k zrušeniu uvedeného bezpodielového spoluvlastníctva došlo dňa 04.05.2010, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8C/201/2009-26, z 28.01.2010, ktorým sa toto bezpodielové spoluvlastníctvo zrušilo. V dohode označenej ako: „Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov“ uzatvorenou medzi žalovaným a jeho manželkou dňa 28.04.2011 (ďalej aj len „Dohoda o vyporiadaní BSM“), teda ešte v čase inhibitória, ktorá napokon nenadobudla vecnoprávne účinky, sa žalovaný nielen pokúsil zbaviť svojho majetku v prospech jeho manželky, ale navyše Dohoda o vyporiadaní BSM tiež vôbec nespomína žiaden majetok patriaci do ich zrušeného bezpodielového spoluvlastníctva okrem nehnuteľností. V čase zániku predmetného bezpodielového spoluvlastníctva pritom aktívne podnikala aj manželka žalovaného: N. B., narodená: XX.XX.XXXX, IČO: 40815013, s trvalým pobytom: F. XXXX/XX, XXX XX G. E.. Dohoda o vyporiadaní BSM tak preukazuje aj snahu žalovaného o zbavenie sa a o skrytie jeho majetku, teda snahu o poškodenie jeho veriteľov. Žalovaný v uvedenej snahe o poškodenie veriteľov pokračoval aj pri podaní návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby zo dňa 08.08.2017, čo potvrdzuje aj jeho výsluch na pojednávaní konanom dňa 30.04.2019, kde uviedol: „V zozname majetku som neuviedol žiadne hnutelné veci väčšej hodnoty.“ Žalobca pritom tvrdí, že nešlo o majetok nepatrnej hodnoty. Vzhľadom na vyššie uvedený záväzný právny názor odvolacieho súdu žalobca navrhol súdu, aby podľa § 189 CSP zo súdneho spisu vedeného konkurzným súdom, teda Okresným súdom Trnava, pod spis. zn.: 36OdK/44/2017, pre účely tohto konania požiadal o predloženie súdu nasledovných príloh (aspoň skenu) príslušného návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby zo dňa 08.08.2017, a to (a) Životopis a zoznam spriaznených osôb, (b) Zoznam veriteľov, (c) Zoznam aktuálneho majetku a (d) Zoznam majetku väčšej hodnoty, a následne podľa § 204 CSP vykonal dôkaz takýmito listinami.

37.2 Obchodný podiel, resp. nárok na likvidačný zostatok v aktuálne už ex offo podľa § 768s ods. 2 Obchodného zákonníka vymazanej spoločnosti: VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, IČO: 31446698 (ďalej aj len „VeScom, spol. s r.o., v likvidácii“), kde až do výmazu uvedenej spoločnosti, ku ktorému došlo dňa 23.11.2021, bol žalovaný tak spoločníkom, ktorému patril obchodný podiel o veľkosti 1 na základnom imaní danej spoločnosti ako aj konateľom takejto spoločnosti. V odseku 8.1.1.2 Uznesenia

odvolacieho súdu odvolací súd uviedol nasledovný záväzný právny názor: „Dôvod, že obchodný podiel, resp. nárok na likvidačný zostatok v VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“, je nepatrnej hodnoty, že Žalovaný nebol likvidátorom, a preto nepoznal jeho výšku, resp. že jeho hodnota bola nulová z dôvodu zastavenia exekúcie pre nedostatok majetku odvolací súd hodnotí (s poznaním, že spoločnosť bola až dňom 23.11.2021 vymazaná z obchodného registra) ako hypotézy, nemajúce základ vo vykonanom dokazovaní. Spoločnosť nebola v úpadku, keďže likvidátor, štatutári, ale ani veritelia, neiniciovali začatie konkurzného konania a likvidácia prebiehala takmer 20 rokov.“ Žalovaný pritom pri svojom výsluchu na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 30.04.2019 uviedol, že „Bol som majiteľom a konateľom spol. VeScom, s.r.o., spoločnosť v likvidácii, v r. 1998-2000 som bol konateľom vo firme Drevo Kohler, s. r.o., firma nemá žiadny majetok. Neuviedol som to v zozname ani v životopise, nakoľko spoločnosť je v likvidácii a koná za ňu likvidátor. Nevieť prečo nedošlo k likvidácii pred podaním návrhu na oddĺženie, likvidáciu vykonáva likvidátor. Nevieť presne, ale asi v r. 2000 o tom muselo rozhodnúť valné zhromaždenie, za likvidátora bol ustanovený U. T., nakoľko spoločnosti neboli vyplatené pohľadávky z rokov 1996-1997. nepamätám si, či som sa zúčastnil valného zhromaždenia, zrejme áno, nakoľko by to neprešlo cez súd. Nevieť, prečo sa v Zb. listín nenachádzajú účtovné závierky, teraz to mal robiť likvidátor, predtým účtovná spoločnosť.“ Z uvedeného výsluchu žalovaného tak vyplýva, že predmetná spoločnosť vstúpila do likvidácie, keď táto údajne mala ešte aspoň nevyplatené pohľadávky za dva roky, teda mala väčší majetok. Likvidácia uvedenej spoločnosti prebiehala 20 rokov, nebol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu. Odvolací súd tak za uvedených okolností právne posúdil uvedený skutkový stav tak, že takýto obchodný podiel žalovaného/nárok na likvidačný zostatok nie je nepatrnej hodnoty. Z uvedeného záväzného právneho názoru odvolacieho súdu vyplýva, že žalovaný mal uvedený obchodný podiel/nárok na likvidačný zostatok uviesť v predmetnom zozname majetku, a keďže ho neuviedol naplnil dôvod podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR svedčiaci nepoctivému zámeru žalovaného. Keďže účtovné závierky uvedenej spoločnosti nikdy neboli zverejnené, no tieto podľa slov žalovaného „mal robiť likvidátor“ a predtým „účtovná spoločnosť“, tak žalobca navrhol súdu, aby fyzickej osobe (a) U. T., s miestom trvalého pobytu: 96 Povoda, teda bývalému likvidátorovi VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, (b) A. C. E., s miestom trvalého pobytu: I. XX, Q., teda bývalému druhému spoločníkovi a konateľovi VeScom, spol. s r.o., v likvidácii a (c) žalovanému, podľa § 189 CSP každej takejto osobe uložil (edičná povinnosť) predložiť súdu účtovnú závierku spoločnosti vo VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, ktorá bezprostredne predchádzala vstupu takejto spoločnosti do jej likvidácie a všetky nasledujúce účtovné závierky uvedenej spoločnosti až do jej výmazu; a podľa § 190 CSP každú takúto osobu požiadal (informačná povinnosť) o písomné oznámenie súdu (a) každej osoby, ktorá pre spoločnosť VeScom, spol. s r.o., v likvidácii viedla účtovníctvo kedykoľvek v období od roku 1996 až 2002; Žalovaný týmto súčasne navrhol výsluch svedka podľa § 196 a nasl. CSP, a to: U. T. (bývalého likvidátora VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, najmä k preukázaniu dôvodnosti tohto žalobného dôvodu) a A. C. E. (bývalého druhého spoločníka a konateľa VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, najmä k preukázaniu dôvodnosti tohto žalobného dôvodu).

37.3 Nárok na odplatu za výkon funkcie konateľa v PATENTIA, s.r.o. a VeScom, spol. s r.o., v likvidácii: V odseku X.X.X.X Uznesenia odvolacieho súdu odvolací súd uviedol nasledovný záväzný právny názor: „Nárokom Žalovaného na odplatu konateľa v PATENTIA, s.r.o., a VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“, nevenoval prvoinštančný súd dostatočnú pozornosť s ohľadom na jej výšku, ale ani ohľadom „vzdania“ sa tohto nároku.“ Odvolací súd v rámci uvedeného záväzného právneho názoru správne upriamil pozornosť na dva aspekty nevyplácania odplaty pre žalovaného za výkon jeho funkcie konateľa v spoločnosti PATENTIA, s. r. o. a v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii. Jednak upozornil na potrebu zistenia výšky takejto odplaty, keďže keď celková (zatajená) suma nároku žalovaného na takúto odplatu spolu za obe spoločnosti presiahla sumu 2000 EUR, čo presiahla, tak uvedené zakladá existenciu nepoctivého zámeru žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR. Ďalej odvolací súd upozornil na potrebu zohľadnenia aj skutočnosti, že sa žalovaný vzdal nároku na takúto odplatu za výkon funkcie v uvedených spoločnostiach, keďže takéto vzdanie sa nároku zo strany žalovaného zakladá existenciu nepoctivého zámeru žalovaného napríklad podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, a to bez ohľadu na výšku takéhoto nároku žalovaného, ktorého sa tento ku škode svojich veriteľov vzdal. Po prvé, odvolací súd upriamil pozornosť súdu prvej inštancie na celkovú výšku nároku žalovaného voči uvedeným spoločnostiam na odplatu za výkon funkcie konateľa, ktorá žalovanému patrila podľa § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka. Teda na základe písomnej zmluvy o výkone funkcie, ak táto by bola platne uzatvorená podľa § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka, inak na základe primeraného použitia mandátnej zmluvy podľa § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka v spojení s § 571 ods. 1 Obchodného zákonníka: „Ak výška odplaty nie je určená v zmluve, je mandant povinný zaplatiť mandatárovi odplatu, ktorá je obvyklá v čase uzavretia zmluvy za činnosť obdobnú činnosti, ktorú mandatár uskutočnil pri zariadení záležitosti.“ Obvyklá výška odplaty konateľa v zmysle § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka

v spojení s § 571 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý súčasne nie je spoločníkom v spoločnosti, kde je konateľom je daná viacerými faktormi, pričom (a) jej hornú výšku možno vo všeobecnosti obvykle derivovať jednak od odvetvia, kde táto spoločnosť hospodársky pôsobí, od výnosov z príslušnej hospodárskej činnosti, a od počtu konateľov, prokuristov a zamestnancov takejto spoločnosti a (b) jej spodnú, najnižšiu, výšku možno odvodzovať od príslušného trhu práce s predpokladom, že konateľ sa správa ako fyzická osoba rozumne obvyklým spôsobom vo svojom ekonomickom záujme, čiže za činnosť, ktorú by konateľ takto vykonával v čistom požaduje aspoň taký príjem, ktorý by dosiahol pri vedúcej pracovnej pozícii v rámci pracovného pomeru. Pokiaľ ide o spoločnosť PATENTIA, s. r. o.: Pokiaľ ide o vyššie spomínanú príslušnú hornú hranicu obvyklej odplaty konateľa: Hlavnou činnosťou PATENTIA, s. r. o. podľa jej účtovných závierok v registri účtovných závierok je činnosť SK NACE: 46.19.0 (Sprostredkovanie obchodu s rozličným tovarom). Bežným nevyhnutným nákladom takejto hospodárskej činnosti mimo daňových povinností sú najmä osobné náklady. V uvedenej spoločnosti boli od jej nadobudnutia dieťaťom žalovaného (C. B.) až doposiaľ vždy dvaja konatelia, žiaden prokurista a až od roku 2014 je žalovaný v uvedenej spoločnosti jediným zamestnancom. Ako vyplýva z výsluchu žalovaného, aspoň do roku 2019, však, vykonával činnosť pre uvedenú spoločnosť fakticky iba žalovaný. Výnosy z hospodárskej činnosti uvedenej spoločnosti za účtovné obdobie kalendárneho roka: 2017 boli v sume 30.043,- EUR, 2016 boli v sume 30.908,- EUR, 2015 boli v sume 30.757,- EUR, 2014 boli v sume 24.985,- EUR, 2013 boli v sume 24955,- EUR. V príslušnom kalendárnom roku by tak náklady na odplatu za výkon funkcie žalovaného v dotknutej spoločnosti za obvyklých okolností nemali presiahnuť uvedené sumy, poníženej o nevyhnutné náklady uvedenej spoločnosti v príslušnom kalendárnom roku, ktoré z uvedených účtovných závierok vyplýva, že sú iba vo výške príslušnej dane z príjmov právnickej osoby, ktorá táto mala za dané účtovné obdobie zaplatiť. Hornou hranicou obvyklej odplaty pre žalovaného ako konateľa uvedenej spoločnosti tak bola pre rok 2013 suma 23.276,- EUR, 2014 suma 23.459,- EUR, 2015 suma 29.760,- EUR, 2016 suma 29.948,- EUR, 2017 suma 29.083,- EUR (táto suma by však zahŕňala aj príslušné dane a odvody, ktoré by za konateľa musela platiť daná spoločnosť, teda by išlo o ekvivalent sumy cien práce). Pokiaľ ide o vyššie spomínanú príslušnú dolnú hranicu obvyklej odplaty konateľa: Keby sa konateľ (ktorý súčasne nie je spoločníkom) ako fyzická osoba správal obvykle, teda rozumne obvyklým spôsobom vo svojom ekonomickom záujme, tak by nevykonával činnosť konateľa v spoločnosti za horších finančných podmienok, aké by bolo obvykle možné dosiahnuť na trhu práce, teda nie za nižšiu sumu ako je priemerná mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve. Teda obvykle by konateľ nevykonával funkciu konateľa za sumu nižšiu ako priemernú mesačnú mzdu zamestnanca v hospodárstve, ktorá podľa údajov zverejnených Štatistickým úradom Slovenskej republiky bola mesačne pre rok 2012 v sume 805 EUR, pre rok 2013 v sume 824 EUR, pre rok 2014 v sume 858 EUR, pre rok 2015 v sume 883 EUR, pre rok 2016 v sume 912 EUR a pre rok 2017 v sume 954 EUR. Preto, keby v písomnej zmluve o výkone funkcie, ak by bola platná, nebolo dohodnuté inak, tak by preto žalovanému vznikala voči spoločnosti PATENTIA, s.r.o. v roku 2017 v priemere mesačne nárok na odplatu v sume od 954 EUR do 1779,46 EUR (teda zo sumy 29.083,- EUR, ktorá by v roku 2017 prislúchala na 12 mesiacov sa zistí suma na mesiac, teda suma 2.423,58 EUR, ktorá však je ekvivalentná cene práce, teda z takejto sumy sa zistí ekvivalent pre ňu hrubej mzdy, ktorou je suma 1779,46 EUR). Inými slovami, ak by mal súd za to, že žalovaným predložená zmluva o výkone funkcie konateľa žalovaného v PATENTIA, s. r. o. je neplatná, tak už nárok žalovaného na takúto odplatu žalovaného za výkon funkcie konateľa v takejto spoločnosti už za ostatné tri mesiace pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu nemožno považovať za majetok nepatrné hodnoty.

Pokiaľ ide o spoločnosť VeScom, spol. s r.o., v likvidácii: Pri tejto spoločnosti aktuálne nie sú zverejnené údaje, z ktorých by bolo možné vyššie uvedeným spôsobom vypočítať príslušnú hornú hranicu obvyklej odplaty konateľa takejto spoločnosti. Pokiaľ ide príslušnú dolnú hranicu obvyklej odplaty konateľa takejto spoločnosti, táto je determinovaná aj tým, že v takejto spoločnosti bol žalovaný nielen jej konateľom, ale aj jej spoločníkom, pričom z hľadiska predpokladu obvyklého rozumného správania sa takejto osoby, ktorá kumuluje uvedené funkcie je podstatné, aby príjem z oboch takýchto funkcií/postavení dosahoval spolu aspoň príjem, ktorý by takáto fyzická osoba mohla dosiahnuť obvykle na trhu práce pri výkone funkcie vedúceho zamestnanca, teda spolu aspoň mesačne sumu priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve. Spôsob rozdelenia výšku takéhoto aspoň minimálneho príjmu medzi uvedené dve funkcie/postavenia v spoločnosti je však daný najmä otázkou, kedy z takéhoto príjmu v čistom ostane najviac uvedenej fyzickej osobe. Teda je predpoklad, že by pri takejto kumulácii postavení/funkcií v danej spoločnosti bol pred nárokom žalovaného na odplatu za výkon funkcie konateľa skôr uprednostnený nárok žalovaného ako spoločníka na vyplatenie likvidačného zostatku. Po druhé, odvolací súd upriamil pozornosť súdu prvej inštancie, však, aj na celkovú výšku nároku žalovaného voči uvedeným spoločnostiam na odplatu za výkon funkcie konateľa, ktorej sa žalovaný vzdal, čím

takto poškodzuje žalovaný svojich veriteľov. Pokiaľ ide o spoločnosť PATENTIA, s. r. o.: V spoločnosti PATENTIA, s. r. o. je žalovaný konateľom od 14.06.2012 až doposiaľ. Žalovaný si pritom ku škode veriteľov žalovaného nevyplatil/vzdal sa vyplatenia odplaty za výkon funkcie konateľa žalovaného aspoň za obdobie od 14.06.2012 do podania príslušného návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby zo dňa 08.08.2017, teda aspoň za celé mesiace od júla 2012 do júla 2017, teda aspoň za 61 mesiacov. Vychádzajúc z vyššie uvedenej dolnej (najnižšej) hranice obvyklej odplaty konateľa pre spoločnosť PATENTIA, s. r. o. tak žalovaný si za uvedené obdobie nevyplatil/vzdal sa vyplatenia aspoň sumy 53.232,- EUR (v roku 2012 za 6 mesiacov po 805 EUR, v roku 2013 za 12 mesiacov po 824 EUR, v roku 2014 za 12 mesiacov po 858 EUR, v roku 2015 za 12 mesiacov po 883 EUR, v roku 2016 za 12 mesiacov po 912 EUR a v roku 2017 za 7 mesiacov po 954 EUR). Pokiaľ ide o spoločnosť VeScom, spol. s r.o., v likvidácii: Ako bolo uvedené vyššie, obvyklým by bolo uprednostnenie príjmu z postavenia spoločníka v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, teda z vyplateného rozdeleného zisku alebo likvidačného zostatku. Žalovaný pritom nepriznáva, že by došlo k vyplateniu príslušného likvidačného zostatku medzi spoločníkov, hoci uvedená spoločnosť zanikla ex offa a pri vstupe do svojej likvidácie mala aj aspoň pohľadávky za aspoň dva roky svojej činnosti. Ak by nedošlo k vyplateniu predmetného likvidačného zostatku, napríklad preto, že ku škode veriteľov žalovaného sa žalovaný vzdal nároku na takýto likvidačný zostatok, neprijal takýto likvidačný zostatok, rezignoval na svoju povinnosť kontroly likvidátora alebo nechal takýto majetok zaniknúť, stratiť, odcudziť, spreneveriť, tak platí, že žalovaný mal ako konateľ poznať pomery danej spoločnosti a preto, ak by vedel, že si nevyplatiť likvidačný zostatok, tak by bolo obvyklé, aby si ponechal voči spoločnosti aspoň nárok na odplatu za výkon funkcie konateľa v jej obvyklej výške. V takom prípade, by uvedené znamenalo, že obvyklou výškou odplaty za výkon funkcie konateľa žalovaného v uvedenej spoločnosti, ktorý nepredpokladá príjem od takejto spoločnosti zo svojho postavenia spoločníka, by bola aspoň vyššie uvádzaná dolná (najnižšia) hranica obvyklej odplaty za výkon funkcie konateľa, teda aspoň priemerná mesačná mzda zamestnanca v Slovenskej republike. Keďže žalovaný si ani takúto odplatu nevyplatil pred zánikom takejto spoločnosti, resp. sa takejto odplaty vzdal, tak potom žalovaný sa tak ku škode veriteľov žalovaného fakticky vzdal odplaty za výkon svojej funkcie konateľa v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii aspoň v období jej likvidácie, teda aspoň od 16.05.2001 do podania príslušného návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby zo dňa 08.08.2017, teda aspoň za celé mesiace od júna 2001 do júla 2017, teda za 194 mesiacov. Vychádzajúc z vyššie uvedenej dolnej (najnižšej) hranice odplaty konateľa pre spoločnosť VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, pri takom konateľovi, ktorý nepredpokladá vyplatenie likvidačného zostatku a zároveň nepodal návrh na vyhlásenie konkurzu, tak platí, že žalovaný si len za posledné 4 roky predchádzajúce podaniu návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu žalovaného nevyplatil/vzdal sa vyplatenia aspoň sumy 42.634,- EUR (v roku 2013 za 5 mesiacov po 824 EUR, v roku 2014 za 12 mesiacov po 858 EUR, v roku 2015 za 12 mesiacov po 883 EUR, v roku 2016 za 12 mesiacov po 912 EUR a v roku 2017 za 7 mesiacov po 954). Spolu za spoločnosť PATENTIA, s. r. o. a VeScom, spol. s r.o., v likvidácii si tak žalovaný ku škode veriteľov žalovaného nevyplatil/vzdal sa vyplatenia odplaty za výkon funkcie v uvedených spoločnostiach aspoň v sume 95.866,- EUR.

37.4 Žalobca v podanej žalobe uplatňuje aj žalobný dôvod podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR: „Dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak ... c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu.“. V odseku 8.3 Uznesenia odvolacieho súdu odvolací súd uviedol nasledovný záväzný právny názor: „8.3. Dôvod opierajúci sa o § 166g ods. 2 písm. c) ZoKR, že Žalovaný v návrhu na vyhlásenie konkurzu zatajil vedome (z nebanlivosti) dôležitú informáciu, ktorou bolo neoznámenie poskytovania ubytovacích služieb v Rybárskom dome po uplynutí roku 2003, rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 8C/165/2008 zo dňa 28.04.2009 preukázané nebolo. 8.3.1. Naopak, neuvedenie trestnej minulosti Žalovaného z dôvodu, že táto mu bola zahľadená a ktorú prvoinštančný súd nezhodnotil ako zamlčanie pre konkurz dôležitej informácie s komentárom, že táto s predmetným konaním nesúvisí a Žalovaný sa riadne zaradil do spoločnosti, nie je recidivistom, je podľa odvolacieho súdu nenáležitým zdôvodnením. V tomto smere sa prvoinštančný súd nevysporiadal ani s tvrdením Žalobcu, v ktorom poukazuje na to, že Žalovaný sa stal konateľom spoločnosti PATENTIA, s.r.o., v čase, keď sa konateľom tejto spoločnosti stať nemohol pre absenciu bezúhonnosti ako diskvalifikačného momentu.“. Z uvedeného záväzného právneho názoru odvolacieho súdu jasne vyplýva, že odvolací súd vidí daný dôvod nepoctivého zámeru u žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR. Žalobca pritom v podanej žalobe (návrhu na zrušenie oddĺženia) poukázal na skutočnosť, že žalovaný sa pred podaním návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu dopustil viacerých majetkových trestných činov, za ktoré bol právoplatne odsúdený, pričom dopustil sa tiež činov, ktoré sa javia, že mohli byť tiež trestnými činmi, ako napríklad v prípade podvodného správania sa voči

žalobcovi, nebyť ktorého by žalobca nevstúpil do zmluvného vzťahu so žalovaným. Žalobca tiež vo svojich podaniach poukázal na tú skutočnosť, že odsúdenie žalovaného, nevedlo k jeho náprave, keďže po odsúdení žalovaný, hoci prestal spĺňať podmienku bezúhonnosti, ktorú musel spĺňať ako konateľ PATENTIA, s. r. o., takúto požiadavku stanovenému právnymi predpismi nielen nerešpektoval, ale túto spôsobom ako sa stal konateľom PATENTIA, s. r. o., dokonca úmyselne obišiel. Aj s ohľadom k tomu, že predmetné odsúdenia diskvalifikovali žalovaného z vykonávania funkcie konateľa, pričom žalovaný napriek uvedenému vykonával funkciu konateľa, tak išlo o dôležitú informáciu, ktorá mala byť zo strany žalovaného uvedená už v návrhu alebo v prílohe návrhu žalovaného a žalovaný s prihliadnutím na okolnosti vedel alebo musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu. Uvedenej argumentácii žalobcu dal odvolací súd v plnom rozsahu za pravdu. Konkrétne, žalobca v Súdnom konaní v uvedenom ohľade zdôraznil najmä, že: žalovaný v roku 2003 spáchal úverový podvod, keď predložil banke falošné potvrdenie o svojich príjmoch, aby mu bol poskytnutý úver a následne úverové splátky riadne a včas neuhradzoval, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/248/2005-147, zo dňa 08.09.2006. Žalovaný túto dôležitú skutočnosť neuviedol (zamlčal) tak v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj v jeho prílohách. Žalovaný tak naplnil okrem iného aj § 166g ods. 2 písm. h) (žalovaný mal snahu poškodiť svojho veriteľa – dotknutú banku) a c) ZKR; žalovaný v rokoch 2007 až 2008 páchal prečin neoprávneného užívania cudzej veci, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010-106, zo dňa 09.11.2011. Žalovaný túto dôležitú skutočnosť neuviedol (zamlčal) tak v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj v jeho prílohách. Žalovaný tak naplnil okrem iného aj § 166g ods. 2 písm. h) (žalovaný mal snahu poškodiť svojho veriteľa – dotknutú banku) a c) ZKR; žalovaný v roku 2008 spáchal prečin podvodu, keď vylákal od poškodeného veriteľa zálohu 72.590,- Sk na dodanie dreva s tým, že nemal v úmysle poškodenému veriteľovi ani dodať plnenie ani vrátiť zálohu, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010106, zo dňa 09.11.2011. Žalovaný túto dôležitú skutočnosť neuviedol (zamlčal) tak v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj v jeho prílohách. Žalovaný tak naplnil okrem iného aj § 166g ods. 2 písm. h) (žalovaný mal snahu poškodiť svojho veriteľa – dotknutú banku) a c) ZKR; v roku 2012, po tom, čo spomínané odsudzujúce rozsudku nadobudli právoplatnosť, žalovaný prestal spĺňať podmienku bezúhonnosti podľa § 6 ods. 1 písm. c) v spojení s § 6 ods. 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov“) a preto nemohol pokračovať vo svojej živnosti podľa § 5 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a došlo u žalovaného k splneniu podmienok pre zrušenie živnostenského oprávnenia živnostenským úradom podľa § 58 ods. 1 písm. a) v spojení s § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Stratu bezúhonnosti pritom oznamuje súd, ktorý právoplatne rozhodol o skutočnostiach zakladajúcich stratu takejto bezúhonnosti živnostenskému úradu ex offo podľa § 6 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Žalovaný ako fyzická osoba tak má ukončenú podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 15.09.2012; v približne rovnakom čase, ako žalovaný ako fyzická osoba pre stratu bezúhonnosti ukončil podnikanie ako živnostník (15.09.2012) sa žalovaný stal konateľom v spoločnosti PATENTIA s.r.o. (od 14.06.2012), a to hoci aj ako konateľ musel spĺňať rovnakú podmienku bezúhonnosti, a to podľa § 6 ods. 3 v spojení s § 6 ods. 1 písm. c) a § 6 ods. 2 a v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Požiadavka bezúhonnosti sa však u konateľov preukazuje len pri založení obchodnej spoločnosti, preto žalovaný, aby obišiel mechanizmus preukazovania bezúhonnosti, vyhol sa pre účely svojej podnikateľskej činnosti založeniu novej spoločnosti a namiesto toho prostredníctvom svojho syna C. B., žijúceho v zahraničí, odkúpil obchodný podiel v už vzniknutej spoločnosti PATENTIA s.r.o. od spoločnosti CONECOM, s.r.o.. Uvedeným spôsobom tak žalovaný tiež vytvoril mechanizmus, ako skryl svoj majetok pred jeho veriteľmi, keď obchodný podiel bol len formálne zapísaný na jeho syna (aktuálne je už formálne zapísaný na zrejme dcéru žalovaného resp. družku syna žalovaného), zabezpečil si užívanie majetku danej spoločnosti, možnosť pokračovania v podnikaní a pripravil sa na svoj zámer oddlížiť sa.

37.5 Žalobca v podanej žalobe uplatňuje aj žalobný dôvod podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR: „Dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak ...e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh.“. V odseku 8.4 Uznesenia odvolacieho súdu odvolací súd uviedol nasledovný záväzný právny názor: „8.4. Konštatovanie prvoinštančného súdu, že u Žalovaného nemožno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh na konkurz (dôvod uvedený pod § 166g ods. 2 písm. e/ ZoKR), keďže Žalovaný, ktorého dlhy vznikali v rokoch 2006-2012, nemohol vedieť o budúcej legislatívnej zmene konkurzného konania, v možnosti oddĺženia fyzických osôb spôsobom tzv.

fresh start, považuje odvolací súd za neakceptovateľné. V tomto smere absentuje vysporiadanie sa s existenciou 80 exekučných konaní voči Žalovanému ako povinnému. Tento vysoký počet exekučných konaní svedčí skôr pre netolerovateľné správanie podnikateľa, ktorý si riadne a včas neplní svoje záväzky a kedy veriteľ je dohnaný k nútenému vymáhaniu svojich pohľadávok. 8.4.1. Prvoinštančnému súdu uniklo, že formulácia § 166g ods. 2 písm. e/ ZoKR je zameraná na termín návrh. Ak mienil tento súd použiť formalistický výklad tohto ustanovenia, tak mu uniklo, že termín návrh je spojený s návrhom na vyhlásenie konkurzu alebo návrhom na určenie splátkového kalendára. Oddĺženie nie je s termínom návrh spojený, nakoľko ide až o následný benefit po podaní návrhu, ktorým sa sleduje uspokojovanie veriteľov tou alebo onou formou (viď § 166 ods. 1, 2, 3, § 167, § 168 ZoKR). Netreba následne pripomínať, že konkurz a návrh na jeho vyhlásenie bol inštitútom fungujúcim i pred rokom 2006, či počas podnikania Žalovaného.“ Z vyššie uvedeného záväzného právneho názoru odvolacieho súdu jasne vyplýva, že odvolací súd vidí daný dôvod nepoctivého zámeru u žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR.

37.6 Žalobca v podanej žalobe samostatne a aj prierezo uplatňuje aj žalobný dôvod podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR: „Dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak ... h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.“ V odseku 8.5 Uznesenia odvolacieho súdu odvolací súd uviedol nasledovný záväzný právny názor: „8.5. Konštatovanie prvoinštančného súdu o nepreukázaní snahy Žalovaného poškodiť svojho veriteľa, resp. zvýhodniť niektorého z nich (dôvod obsiahnutý v § 166g ods. 2 písm. h/ ZoKR) a že uvedené tvrdenie má charakter len domnienky, je nezohľadňujúce zistenia súdu. Prvoinštančný súd v tomto smere opomenul zohľadniť počet exekučných konaní, v ktorých vystupoval Žalovaný ako povinný, procesné správanie Žalovaného ako povinného v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 8Er/880/2006 a obsah uzavretej dohody o vyporiadaní BSM.“

Z vyššie uvedeného záväzného právneho názoru odvolacieho súdu jasne vyplýva, že odvolací súd vidí daný dôvod nepoctivého zámeru u žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. Vzhľadom na vyššie uvedený záväzný právny názor odvolacieho súdu, žalobca si nižšie dovoľuje zhrnúť základné skutočnosti, ktoré vo svojom súhrnnom pôsobení preukazujú snahu žalovaného poškodiť svojho veriteľa. Primárne, celoživotný spôsob podnikania žalovaného je založený len na snahe o maximalizáciu jeho životnej úrovne, a to hoci aj za porušovania alebo obchádzania právnych predpisov a celkom neštitiac sa poškodzovania svojich veriteľov. Žalovaný napriek tomu, že opakovane bol odsúdený pre jeho majetkovú trestnú činnosť, túto svoju trestnú činnosť aj pri svojom výsluchu len zľahčuje, ba čo viac aj počas jeho podmieneného odsúdenia sa neštil obísť požiadavku bezúhonnosti vzťahujúcu sa na štatutárne orgány. Žalovaný bol od roku 1993 spoločníkom a konateľom spoločnosti VeScom, spol. s r. o., v likvidácii, ktorá bola v roku 1999 zrušená, no nakoniec zanikla až od 24.11.2021, a to nie pre skončenie jej likvidácie, ale jej ex offo výmazom podľa § 768s ods. 2 Obchodného zákonníka. Z obchodného registra vyplýva, že uvedená osoba (teda jej štatutárne orgány) si ani do 01.12.2020 nespĺnili povinnosť premeny menovitej hodnoty vkladov a menovitej hodnoty základného imania zo slovenskej meny na euro podľa osobitných predpisov, čo je samostatným dôvodom ex offo výmazu podľa § 768s ods. 2 písm. c) Obchodného zákonníka. Nešlo pritom o jediné nesplnenie povinnosti zo strany žalovaného vo vzťahu k uvedenej spoločnosti. Žalovaný ako konateľ nikdy neuložil k spoločnosti VeScom, spol. s r. o., v likvidácii do zbierky listín žiadne účtovné závierky. Hoci uvedená spoločnosť mala majetok, aj v žalovaným spomínaných pohľadávkach, táto spoločnosť (teda ani jej likvidátor ani jej štatutárne orgány) nezaplatili pred jej zánikom ani len daňový nedoplatok uvedenej spoločnosti, ktorý bol v sume 500 €, pričom sa javí, že všetok majetok z takejto spoločnosti si ponechali uvedené štatutárne orgány, prípadne aj jej likvidátor. Ako správne tiež vyzdvihol odvolací súd, skutočnosť, že žalovaný navyše tak v zozname majetku ani na dopyt správcu (a) neuviedol (zatajil), že má majetok – obchodný podiel spoločnosti VeScom, spol. s r. o., v likvidácii, ani (b) neuviedol (zatajil), že ako člen orgánu predmetnej spoločnosti má podľa § 66 ods. 3 v spojení s § 566 a nasl. Obchodného zákonníka právo na odplatu voči predmetnej spoločnosti za výkon svojej funkcie, spolu s ostatnými dôkazmi preukazuje tiež úmysel žalovaného poškodzovať veriteľov. Mimochodom, zrejme syn žalovaného, D. B., narodený: XX.XX.XXXX, pôvodne s trvalým pobytom: F. XXX/XX, XXX XX G. E., aktuálne M. V. XXX/XX, J. G. XXX XX, ktorý mal v minulosti ešte v roku 2011 skúsenosti s konkurzným konaním (Okresný súd Trnava, sp. zn. 31K/21/2020), z ktorých skúsenosti následne zrejme čerpal inšpiráciu tiež žalovaný, v roku 2019 založil obchodnú spoločnosť s podobným názvom ako vyššie uvedená spoločnosť, a to Vesystem s.r.o., ktorej sa prekvapivo začalo podnikateľsky dariť až od kalendárneho roku 2022, ako vyplýva z registra účtovných závierok, kde v uvedenom období spoločnosť zrazu dosiahla trojnásobné tržby oproti roku 2021. Ako bolo uvedené vyššie, žalovaný v roku 2003 spáchal úverový podvod (právoplatný rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/248/2005-147, zo dňa 08.09.2006), v rokoch 2007 až 2008 páchal prečin neoprávneného užívania cudzej veci (právoplatný rozsudok Okresného súdu

Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010-106, zo dňa 09.11.2011), v roku 2008 spáchal prečin podvodu (právoplatný rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010106, zo dňa 09.11.2011), pričom všetky takéto dôležité skutočnosti žalovaný neuviedol (zamlčal) tak v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj v jeho prílohách. Zamlčanie takýchto dôležitých informácií okrem iného nesvedčí tiež poctivému zámeru žalovaného. V objektívnych stránkach uvedených skutkových podstatí trestných činov je pritom aj spôsobenie škody. Navyše z počtu až 80 exekučných konaní sa javí, ako správne postrehol aj odvolací súd, „svedčí skôr pre netolerovateľné správanie podnikateľa, ktorý si riadne a včas neplní svoje záväzky a kedy veriteľ je dohnaný k nútenému vymáhaniu svojich pohľadávok“. S ohľadom na počet uvedených exekučných konaní sa javí byť skôr pravdepodobným, že žalovaný pri svojej podnikateľskej činnosti nie náhodou, ale cielene poškodzoval svojich veriteľov. Predovšetkým, v roku 2005 obdobným spôsobom, teda podvodným spôsobom, dosiahol žalovaný tiež plnenie od žalobcu, toho času však žalovaný nepredpokladal, že by mohlo napokon ísť len o jeden čiastkový útok žalovaného zo zrejme pokračovacieho trestného činu žalovaného. V uvedenom prípade žalovaný vylákal od žalobcu drevnú hmotu poukazujúc na faktoringovú zmluvu, ktorú mal žalovaný uzatvorenú s bankou, žalovaný však zamlčal, že už toho času porušuje žalovaný podmienky faktoringovej zmluvy. V roku 2009 podala manželka žalovaného návrh na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8C/201/2009-26, zo dňa 28.01.2010, ktorým bolo ich bezpodielové spoluvlastníctvo zrušené, tento návrh bol podaný manželkou žalovaného v zhode so žalovaným, nakoľko žalovaný v predmetnom konaní vyjadril svoj súhlas s návrhom jeho manželky a žiadal o rozhodnutie v jeho neprítomnosti. Následne sa žalovaný a jeho manželka, napriek zákazu nakladania s majetkom žalovaného (účinky inhibitória z exekúcií na majetok žalovaného), pokúsili v roku 2011 poškodiť veriteľov žalovaného uzatvorením Dohody vyporiadání BSM, pri ktorej navrhovanom vyporiadání nehnuteľného majetku v prospech manželky žalovaného nevychádzali z predpokladu, že ich podiely sú rovnaké (jediný významný majetok žalovaného je práve rodinný dom (stavba so súp. č.: XXXX, k. ú.: G. E.). Táto dohoda napokon nenadobudla vecno-právne účinky iba z dôvodu trvajúcich účinkov inhibitória. V roku 2012, ako bolo uvedené vyššie v odseku 10.4 tohto podania, žalovaný, ktorý prestal spĺňať podmienku bezúhonnosti síce prestal podnikáť ako živnostník, no hoci sa uvedená podmienka vzťahuje aj na konateľa spoločnosti (§ 6 ods. 3 v spojení s § 6 ods. 1 písm. c) a § 6 ods. 2 a v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov) požiadavku splnenia uvedenej podmienky obišiel tak, že cez svojho syna C. B. si žalovaný kúpil celý obchodný podiel už v existujúcej spoločnosti PATENTIA, s. r. o., a tak sa vyhol kontrole splnenia uvedenej podmienky zo strany živnostenského úradu (podmienku živnostenský úrad bez ďalšieho neskúma pri zmene konateľa už existujúcej spoločnosti). Žalovaný sa pritom snaží prezentovať, že medzi rokmi 2007 až 2014 v skutočnosti údajne nemal žiaden príjem a žil len z milodarov svojich detí (mimočodom v čase, keď jedno z uvedených detí sa usilovalo o vyhlásenie konkurzu na svoj majetok). Žalovaný mal možnosť sa pritom zamestnať sa a so svojimi skúsenosťami mohol dosahovať nielen výšku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve. To že tak žalovaný neurobil nemožno vnímať inak, ako tak, že sa chcel vyhnúť plateniu zrážok z dosiahnutej mzdy na jeho exekúcie, teda iba ku škode svojich veriteľov. Žalovaný dokonca predložil súdu Zmluvu o výkone funkcie konateľa v spoločnosti PATENTIA s.r.o. zo dňa 14.06.2012, ktorou sa ku škode svojich veriteľov vzdáva svojho práva na odplatu, na ktorú by inak mal právo. Žalovaný zastupoval spoločnosť PATENTIA s.r.o. ako konateľ samostatne navonok, bol zodpovedný za jej obchodné vedenie, sám jej viedol účtovníctvo a aj trikrát týždenne vykonával cesty do zahraničia – Maďarska, pričom zároveň žalovaný tvrdí, že tak robil dobrovoľne bezodplatne do roku 2014 a od roku 2014 len za symbolickú mzdu. Uvedené správanie sa žalovaného, keď sa zrieka primeraného príjmu za svoju činnosť, na ktorú by inak mal nárok samé o sebe poškodzuje jeho veriteľov, o to viac v situácií, keď tento príjem potom prijíma „oblúkom“, vynechávajúc svojich veriteľov, cez príjem do domácnosti od svojich synov. Z výsluchu žalovaného teda v skutočnosti vyplýva, že žalovaný ku škode svojich veriteľov užíva pôžitky a majetok spoločnosti PATENTIA, s. r. o. (z výsluchu žalovaného vyplynulo napríklad, že od roku 2012 žalovaný na súkromné účely používa vozidlo, pohonné hmoty a mobilný telefón predmetnej spoločnosti pričom má prístup k bankovému účtu spoločnosti; k uvedenému je potrebné doplniť, že zo zverejnenej riadnej individuálnej účtovnej závierky za rok 2023 vyplýva, že takmer všetky finančné účty uvedenej spoločnosti sú v riadku súvahy 72, teda peniaze - v pokladni, a nie v riadku súvahy 73 účty v bankách, čiže takmer všetky finančné prostriedky danej spoločnosti sú vybraté v hotovosti u konateľa) a aj v tejto spoločnosti žalovaný skryl svoj majetok pred jeho veriteľmi. Sekundárne, zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu tiež vyplýva, že odvolací súd, stotožňujúc sa s argumentáciou žalobcu, nachádza úmysel žalovaného poškodzovať svojho veriteľa aj v procesnom postupe žalovaného v exekučnom konaní na vymoženie pohľadávky žalobcu prihlásenej do konkurzu na majetok žalovaného (ďalej aj len „Exekučné konanie“), teda napríklad: bezdôvodnými

návrhmi žalovaného na odklad exekúcie v Exekučnom konaní na č. I. 13 (zo dňa 17. mája 2007), 74 a 96 (zo dňa 8. decembra 2009), o ktorých Okresný súd Dunajská Streda rozhodol uznesením č. k.: 8Er/880/2006-32 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k.: 23CoE/113/200968, zo dňa 30. septembra 2009 tak, že konanie o príslušnom návrhu na odklad exekúcie bolo právoplatne zastavené a uznesením č. k.: 8Er/880/2006-94 zo dňa 17. februára 2010 a uznesením č. k.: 8Er/880/2006-125 zo dňa 19. októbra 2011, tak že tieto návrhy na odklad exekúcie boli právoplatne zamietnuté; bezdôvodným návrhom žalovaného na odklad exekúcie podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 9. marca 2010; bezdôvodným návrhom žalovaného proti žalobcovi na obnovu konania podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 9. marca 2010, ktorý bol uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 5Cb/35/2010, zo dňa 1. júla 2010 zamietnutý a následným bezdôvodným odvolaním žalovaného proti tomuto uzneseniu; bezdôvodným návrhom žalovaného na zastavenie exekúcie podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 17. mája 2011, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006-136, zo dňa 3. februára 2012; bezdôvodným návrhom žalovaného na odklad exekúcie podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 18. mája 2011, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006136, zo dňa 3. februára 2012; bezdôvodnou žalobou Manželky žalovaného o vylúčenie veci z exekúcie zo dňa 16. augusta 2013 podanou na Okresný súd Trnava proti žalobcovi dňa 19. augusta 2013 poukazujúc na Dohodu o vyporiadaní BSM; bezdôvodným návrhom Manželky žalovaného na odklad exekúcie zo dňa 19. augusta 2013; bezdôvodným návrhom žalovaného na zastavenie exekúcie zo dňa 27. augusta 2013 podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 30. augusta 2013, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006-201, zo dňa 6. mája 2014; bezdôvodným návrhom žalovaného na odklad exekúcie zo dňa 30. augusta 2013 podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 30. augusta 2013, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006-201, zo dňa 6. mája 2014, v ktorom v poslednom odseku predmetného uznesenia exekučný súd výslovne konštatoval: „Vzhľadom na početnosť opakovaných, zjavne bezdôvodných návrhov povinného na povolenie odkladu exekúcie a na jej zastavenie súd považuje za potrebné poznamenať, že návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok na prebiehajúcu exekúciu. Takýmto účinkom v zmysle § 56 ods. 5 Exekučného priadku zásadne disponuje návrh na povolenie odkladu exekúcie. Tento záver však neplatí absolútne. Pokiaľ povinný účelovo podáva opakovane bezdôvodné návrhy na odklad exekúcie, ktoré sa navyše zakladajú na tých istých skutočnostiach, ústavne konformný výklad práva si vyžaduje, aby formalistický výklad právnej normy (v tomto prípade ustanovenia § 56 ods. 5 Exekučného poriadku) nemal za následok zásah do chráneného záujmu oprávneného na čo najrýchlejšom uspokojení právoplatne judikovanej pohľadávky (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 11/2011 z 27. septembra 2011).“; a bezdôvodným návrhom Manželky žalovaného na zastavenie exekúcie zo dňa 27. mája 2015, ako súčasť jej odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/206-219 vydanému vyšším súdnym úradníkom.

37.7 Bližšie k hodnoteniu skutočností ovplyvňujúcich poctivý zámer: V odseku 9 Uznesenia odvolacieho súdu odvolací súd uviedol nasledovný záväzný právny názor: „9. Rovnako je nutné konštatovať, že prvoinštančný súd nejasne a nezrozumiteľne zaujal postoj k hodnoteniu skutočností ovplyvňujúce poctivý zámer Žalovaného. Z obsahu odôvodnenia sa dá usudzovať, že vzhľadom na dosiahnutý vek Žalovaného (ročník 1958) pristupoval k hodnoteniu týchto skutočností miernejšie, avšak táto okolnosť je nepomernou vo vzťahu k hypotéze predpokladajúcej hodnotenie skutočností ovplyvňujúcich poctivý zámer dlžníka v prísnejšom meradle (skúsenosti s podnikaním, pôsobenie v pozícii štatutára a pod.). S týmito kritériami sa prvoinštančný súd nevysporiadal.“. Z vyššie uvedeného záväzného právneho názoru odvolacieho súdu jasne vyplýva, že po posúdení aplikability § 166g ods. 3 alebo 4 ZKR po zohľadnení všetkých okolností daného prípadu odvolací súd dáva plne za pravdu žalobcovej argumentácii o nevyhnutnosti prihliadať prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka – žalovaného podľa § 166g ods. 3 ZKR. V danom prípade totiž boli splnené všetky podmienky zakladajúce povinnosť súdu prihliadať prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovaného, hoci postačovalo splniť ktorúkoľvek z tam alternatívne uvedených podmienok. Konkrétne, (a) žalovaný v minulosti mal (žalovaný významnejší majetok potvrdil pri svojom výsluchu) alebo stále má významnejší majetok (žalovaný zatajuje, že je v skutočnosti konečným užívateľom výhod okrem iného v spoločnosti PATENTIA s.r.o. a pôvodne aj v rozhodnom čase vo VeScom, spol. s r.o., v likvidácii), (b) žalovaný má skúsenosti s podnikaním (žalovaný celý život podniká pre neho úspešne a pre jeho veriteľov neúspešne, keďže namiesto plnenia veriteľom opakovane mení formu podnikania alebo právnickú osobu, ktorou podniká), (c) žalovaný pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec (žalovaný potvrdil pri svojom výsluchu), (d) žalovaný pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby (žalovaný potvrdil pri svojom výsluchu), (e)

žalovaný má osobitné životné skúsenosti (uzatváral náročné transakcie, napríklad zmenkové obchody s Exportno-importnou bankou Slovenskej republiky, bol recidivista v majetkovej kriminalite, jeho syn mal skúsenosti s konkurzným konaním).

38. Žalovaný sa k zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu vyjadril, pričom uviedol: Žalovaný sa v plnom rozsahu pridržiava svojich tvrdení uvádzaných v prvostupňovom konaní a stotožňuje sa s rozsudkom prvostupňového súdu, kde súd zamietol žalobu o zrušenie oddĺženia žalovaného pre jeho nepoctivý zámer. Žalovaný zastáva názor, že prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie a vec posúdil správne. Má za to, že v zmysle preukazovania poctivého zámeru žalovaného, súd musí zväžiť celkové správanie dlžníka ako pred, tak aj po oddĺžení, pretože je právne relevantné, či po oddĺžení dlžník využil tzv. druhú šancu, ktorá mu bola poskytnutá na úkor veriteľov alebo pokračuje v tom istom „zadĺžovanom“ štýle života. Dôkazné bremeno v tomto type konania je na žalobcovi, ktorý má a musí preukázať, že žalovaný mal skutočne nepoctivý zámer a takisto musí uviesť a preukázať dôvody tohto nepoctivého zámeru.

38.1 Vo vzťahu k majetku patriacemu do BSM uviedol: Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva nasledovné: „Napriek tomu, že dohoda (znevýhodňujúca Žalovaného) medzi manželmi (Žalovaným a Katarínou Veselou) o vyporiadaní BSM nenadobudla účinnosť a súd konštatoval vyporiadanie BSM zo zákona, ďalej sa týmto majetkom nezaoberal. Nekonfrontoval hnutelné veci, či práva pochádzajúce z tohto vyporiadania s majetkom uvedeným v zozname majetku Žalovaného. Rovnako však neuviedol dôvod, pre ktorý tak neučinil.“ Žalovaný uvádza, že BSM medzi ním a jeho manželkou bolo zrušené na návrh jeho manželky rozsudkom súdu dňom 05.03.2010. Manželka žalovaného bola bezpodielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti (do doby zrušenia BSM) na LV č.XXXX, stavba: rodinný dom. Exekúcia sp. zn. 8Er/880/2006, v ktorej ako oprávnený vystupoval žalobca a ako povinný žalovaný, bola vedená u súdneho exekútora JUDr. Ing. Romana Liščáka, pričom bola vedená so súhlasom žalobcu, avšak v časti postihujúcej nehnuteľnosť vedenú na LV č.XXXX rodinný dom, v rozpore s Exekučným poriadkom a to § 61 ods. 2 Exekučného poriadku. BSM teda bolo zrušené 7 rokov pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného. Uviedol, že majetok žalovaného sa od zrušenia BSM nemenil až do vyhlásenia konkurzu, t.j. bol rovnaký v dobe zrušenia BSM a dňom vyhlásenia konkurzu boli predmetom tohto majetku nehnuteľnosti, ktoré na základe dohody o vysporiadaní BSM z 28.04.2001 žalovaný majetok nenadobudol, nakoľko predmetná dohoda nebola na katastri nehnuteľností zavkladovaná. Žalovaný nemá vedomosť o tom, žeby v majetku BSM v čase jeho zrušenia boli akékoľvek hodnotné hnutelné veci, naopak v majetku sa nachádzali len veci osobnej potreby manželov a hnutelné veci nepatrnej hodnoty. Ako vyplýva z dohody o vysporiadaní BSM z 28.04.2011, žalovaný a jeho manželka si rozdelili spoločné nehnuteľnosti, z dohody nevyplýva, že nehnuteľnosti nadobudla len manželka žalovaného, čím by ako uvádza súd seba žalovaný znevýhodnil. Uviedol, že pokiaľ má žalobca za to, že v rámci BSM sa nachádzali aj iné veci, ktoré patrili do BSM a neboli vysporiadané, prípadne boli vysporiadané v neprospech žalovaného, je práve na žalobcovi, aby tieto skutočnosti tvrdil a aj preukázal. Keďže BSM bolo zrušené ešte v roku 2010, pričom k vyporiadaniu do troch rokov od zániku BSM spôsobom podľa ust. 149 ods.3 OZ nedošlo, platí, že k nevyporiadanému majetku (najmä nehnuteľnostiam) vzniká podielové spoluvlastníctvo, pričom podiely oboch manželov sú rovnaké. To znamená, že ku dňu 05.03.2013 mal každý z manželov rovnaký podiel k nehnuteľnostiam t.j. 1 k celku. Predmetom BSM boli už len hnutelné veci, ktoré boli v osobnom užívaní jedného z manželov, prípadne zariadenie nehnuteľností, ktoré však bolo už v čase uzatvárania dohody o vysporiadaní BSM, nepatrnej hodnoty. Pokiaľ žalobca poukazyval na to, že manželka žalovaného aktívne podnikala a mala iný hodnotný, žalovaným zamŕzaný majetok, je to len domnienka žalobcu ničím nepodložená. Žalobcu tvrdenia žalovaného vytrháva z kontextu, kde na jednej strane tvrdí, že žalovaný v rámci svojho výsluchu uviedol, že v zozname majetku neuviedol žiadne hnutelné veci vyššej hodnoty, pričom žalovaný nevlastnil žiadne hodnotné hnutelné veci, len hnutelné veci svojej osobnej potreby, ktoré sú vylúčené z konkurznej podstaty.

38.2 Vo vzťahu k Obchodnému podielu, resp. nároku na likvidačný zostatok v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“ žalovaný uviedol: Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva nasledovné: „Dôvod, že obchodný podiel, resp. nárok na likvidačný zostatok v VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“, je nepatrnej hodnoty, že Žalovaný nebol likvidátorom, a preto nepoznal jeho výšku, resp. že jeho hodnota bola nulová z dôvodu zastavenia exekúcie pre nedostatok majetku odvolací súd hodnotí (s poznaním, že spoločnosť bola až dňom 23.11.2021 vymazaná z obchodného registra) ako hypotézy, nemajúce základ vo vykonanom dokazovaní. Spoločnosť nebola v úpadku, keďže likvidátor, štatutári, ale ani veritelia, neiniciovali začatie konkurzného konania a likvidácia prebiehala takmer 20 rokov.“ Žalovaný vo vzťahu k likvidačnému zostatku v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“ považuje z jeho strany za dostatočne preukázané to, že tento likvidačný zostatok bol nepatrnej hodnoty. Žalovaný

nemá vedomosť o tom, ako likvidácia prebiehala, likvidátor od dátumu vstupu spoločnosti do likvidácie likvidátor neposkytoval žalovanému žiadne informácie. Z verejne dostupných informácií je zrejme, že spoločnosť nevlastnila žiadny majetok a nemala ani žiadne dlhy, zrejme preto nebol zo strany veriteľov iniciovaný návrh na vyhlásenie konkurzu na túto spoločnosť. Z uvedeného vyplýva, že likvidačný zostatok náležiaci žalovanému bol nulový. Žalovaný (zhodne so žalobcom) navrhol predvolanie a výsluch svedkov, likvidátora U. T. a A. C. E., ktorý bol takisto spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti a bude sa vedieť vyjadriť k finančnej situácii tejto spoločnosti. K vyjadreniu žalobcu, že nárok žalovaného na likvidačný zostatok v spoločnosti nemal v roku 2017 nepatrnú hodnotu, si žalovaný dovoľuje uviesť, že pokiaľ by aj bola jeho spomienka správna a spoločnosť mala neuhradené pohľadávky z roku 1996-1997, tieto pohľadávky v roku 2017 boli už desiatky rokov premlčané a teda reálne aj nevyhmáateľné.

38.3 Vo vzťahu k Trestnej minulosti Žalovaného, žalovaný uviedol: V odôvodnení uznesenia krajského súdu sa uvádza nasledovné: „Naopak, neuvedenie trestnej minulosti Žalovaného z dôvodu, že táto mu bola zahľadená a ktorú prvoinštančný súd nehodnotil ako zamlčanie pre konkurz dôležitej informácie s komentárom, že táto s predmetným konaním nesúvisí a Žalovaný sa riadne zaradil do spoločnosti, nie je recidivistom, je podľa odvolacieho súdu nenáležitým zdôvodnením. V tomto smere sa prvoinštančný súd nevysporiadal ani s tvrdením Žalobcu, v ktorom poukazuje na to, že Žalovaný sa stal konateľom spoločnosti PATENTIA, s.r.o., v čase, keď sa konateľom tejto spoločnosti stať nemohol pre absenciu bezúhonnosti ako diskvalifikačného momentu.“ Žalovaný absolútne nepovažoval za podstatné uvádzať v dokumentoch pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok skutočnosti súvisiace s jeho odsúdením po 4 rokoch po tom, ako bolo jeho odsúdenie zahľadené. V čase podávania návrhu na vyhlásenie konkurzu sa na žalovaného hľadelo ako na bezúhonného. K trestnej minulosti žalovaného a k tomu, že sa Žalovaný stal konateľom spoločnosti PATENTIA, s.r.o., v čase, keď sa údajne nemohol stať konateľom tejto spoločnosti pre absenciu bezúhonnosti ako diskvalifikačného momentu uviedol, že podľa § 133 Obchodného zákonníka v platnom znení rok 2012 : Konateľom spoločnosti môže byť len fyzická osoba. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 455/1991 Zb. živnostenského zákona „Za bezúhonného sa nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za trestný čin hospodársky, trestný čin proti majetku alebo iný trestný čin spáchaný úmyselne, ktorého skutková podstata súvisí s predmetom podnikania, ak sa naňho nehľadí, akoby nebol odsúdený.“ Podľa § 6 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. živnostenského zákona „Ak sa v konaní pred súdom, ktorý právoplatne rozhodol o skutočnostiach uvedených v odseku 2, preukázalo, že ide o podnikateľa na základe živnostenského oprávnenia alebo o osobu oprávnenú konať za právnickú osobu, ktorá prevádzkuje živnosť, súd to oznámi príslušnému živnostenskému úradu.“ Rozhodnutím jediného spoločníka spoločnosti zo dňa 14.6.2012, bol do funkcie konateľa ustanovený žalovaný. Predmetná listina je v zbierke listín a rovnako táto skutočnosť vyplýva z Obchodného registra Slovenskej republiky, pričom vznik funkcie konateľa Žalovaného je deň 14.06.2012. Žalovaný bol odsúdený Uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 6To/71/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť až dňa 4.10.2012. V čase vymenovania žalovaného ako konateľa spoločnosti, žalovaný spĺňal podmienku bezúhonnosti podľa zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní. Po právoplatnom odsúdení dňa 04.10.2012 mal v zmysle § 6 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. živnostenského zákona oznámiť túto skutočnosť príslušnému živnostenskému úradu súd. Dňa 02.01.2013 bol Žalovaný v konaní na Okresnom súde Dunajská Streda, sp. zn. 2T/115/2010 účastný amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013, čím sa mu v predmetnom konaní odpustil trest a od uvedeného dňa sa na odsúdeného hľadelo ako keby nebol odsúdený, čím opätovne spĺňal podmienku bezúhonnosti.

38.4 Vo vzťahu k Odplate konateľa v spoločnostiach PATENTIA, s.r.o., a VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“ žalovaný uviedol: V odôvodnení uznesenia krajský súd uvádza nasledovné: „Nárokom Žalovaného na odplatu konateľa v PATENTIA, s.r.o., a VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“, nevenoval prvoinštančný súd dostatočnú pozornosť s ohľadom na jej výšku, ale ani ohľadom „vzdania“ sa tohto nároku.“ Žalovaný opätovne uviedol, v zhode s jeho tvrdeniami v prvoinštančnom konaní, že funkciu konateľa v spoločnosti PATENTIA, s. r. o. vykonával bezplatne od 14.06.2012 do 06.05.2014, čo vyplýva nielen z jeho tvrdení, ale aj z účtovníctva spoločnosti. Žalovaný predložil v rámci prvoinštančného konania aj zmluvu o výkone funkcie, ktorá tvrdenia žalovaného potvrdzuje. Žalovaný v spoločnosti PATENTIA s.r.o. nie je užívateľom konečných výhod. Z evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia vyplýva, že za rok 2017 mal žalovaný vymeriavací základ vo výške 4730,00 EUR, obdobie dôchodkového poistenia od 01.01.2017 až 31.12.2017. Dôchodkový vek žalovaný dovŕšil 28.augusta 2021. Momentálna výška dôchodku žalovaného je 515 EUR. Na účely výpočtu starobného dôchodku je 38,3398 rokov dôchodkového poistenia. Od roku 2007 do 06.05.2014 – pracovný pomer v spoločnosti PATENTIA s.r.o.- žalovaný nebol dôchodkovo poistený z dôvodu úpadku, ktorý prakticky zapríčinil žalobca (ako dôkaz prikladáme osobný

list dôchodkového poistenia zo Sociálnej poisťovne zo dňa 16.05.2024). V období medzi 2007 až do zamestnania 2014, bol žalovaný necelé dva roky evidovaný aj na Úrade práce ako nezamestnaný. Úrad práce mu zamestnanie nájsť nevedel, a taktiež v tom období a vo veku 50+ zamestnanie nájsť bolo prakticky nemožné. Žalovaný sa zúčastnil nespočetných pohovorov, avšak pracovnú pozíciu nezískal. Vo viacerých prípadoch to bolo aj s odôvodnením, že je proti nemu vedená exekúcia a má nedoplatky v Sociálnej poisťovni, Daňovom úrade a Všeobecnej zdravotnej poisťovni.

V spoločnosti PATENTIA s.r.o. sa stal žalovaný konateľom na základe Rozhodnutia jediného spoločníka (firma CONECOM s.r.o.) pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia v súlade s §132 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník dňom 14.06.2012. V predmetnej spoločnosti nie je užívateľom konečných výhod. Dňa 14.06.2012 bola uzavretá Zmluva o výkone funkcie konateľa, ktorej predmetom je aj stanovenie odmeny za výkon funkcie konateľa. To znamená, že zmluva má prednosť pred primeraním použitím mandátnej zmluvy (§566 Obchodný zákonník). Predpokladom platnosti zmluvy o výkone funkcie konateľa je písomná forma a jej schválenie valným zhromaždením spoločnosti. Zmluva je schválená a podpísaná jediným spoločníkom vo funkcii valného zhromaždenia t.j. predmetná zmluva je výsledkom rozhodnutia jediného spoločníka spoločnosti PATENTIA s.r.o. Zmluva o výkone funkcie konateľa bola uzatvorená v zmysle §66 Obchodného zákonníka účinného do 31.12.2016 cit. príslušného ustanovenia: Vzťah medzi spoločnosťou a členom orgánu spoločnosti alebo spoločníkom pri zriaďovaní záležitostí spoločnosti sa spravuje primerane ustanoveniami o mandátnej zmluve, ak zo zmluvy o výkone funkcie uzatvorenej medzi spoločnosťou a členom orgánu spoločnosti alebo spoločníkom, ak bola zmluva o výkone funkcie uzavretá alebo zo zákona nevyplýva iné určenie práv a povinností. Zmluva o výkone funkcie musí mať písomnú formu a musí ju schváliť valné zhromaždenie spoločnosti alebo písomne všetci spoločníci, ktorý ručia za záväzky spoločnosti neobmedzene. Stanovy akciovej spoločnosti môžu určiť, že zmluvu o výkone funkcie člena predstavenstva schvaľuje dozorná rada. Žalovaný k odplate konateľa v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“ uvádza, že žalovaný ako konateľ nevykonával svoju funkciu od vstupu spoločnosti do likvidácie, kedy je v mene spoločnosti oprávnený konať len likvidátor a tento vykonáva len úkony smerujúce k ukončeniu likvidácie spoločnosti. 38.5 Vo vzťahu k počtu exekučných konaní žalovaný uviedol: V odôvodnení uznesenia krajského súdu sa uvádza nasledovné: „Prvoinštančný súd v tomto smere opomenul zohľadniť počet exekučných konaní, v ktorých vystupoval Žalovaný ako povinný, procesné správanie Žalovaného ako povinného v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 8Er/880/2006 a obsah uzavretej dohody o vyporiadaní BSM.“ Žalovaný uvádza, že preukazovanie snahy poškodiť veriteľa, ktoré má byť v tomto smere založené na počte exekučných konaní, v ktorých vystupoval žalovaný ako povinný považuje za neprijateľné. Predmetný počet exekúcií vyplýva iba z toho, že platobné výmery Sociálnej poisťovne, Všeobecnej zdravotnej poisťovne a Daňového úradu – oprávnení v exekučnom konaní boli exekúované samostatne a tieto výmery boli za obdobie 2007,2008 a časť 2009. Každý výmer mal prakticky iného exekútora, z čoho vyplýva vysoký počet exekučných konaní, preto sa môže javiť, že bol žalovaný ako povinný vo vysokom počte exekučných konaní. Faktom je, že predmetné exekučné konania boli rozdrobené, nakoľko šlo o pravidelné plnenie. Podľa zoznamu pohľadávok je zrejmé, že problémy s úhradami pohľadávok zo strany žalovaného sa kumulovali v rokoch 2007 a 2008, práve z dôvodu nekvalitných dodávok od žalobcu a následných reklamácií zo strany odberateľov žalovaného. Dôkazom predložil aj zoznam pohľadávok vedených voči žalovanému. Z uvedeného dôvodu má za to, že súd nemôže bez dôsledného zistenia vyvodiť záver, že počet exekučných konaní je nutné považovať za konanie žalovaného, ktoré je v rozpore s poctivým zámerom, naopak je potrebné skúmať, či nešlo o rovnakých veriteľov, ktorí podávali návrh na vykonanie exekúcie opakovane, pričom zároveň je potrebné prihliadnuť aj na výšku exekúovaných súm.

38.6 Vo vzťahu k procesnému správaniu žalovaného v exekučnom konaní 8Er/880/2006 uviedol žalovaný nasledovné: Exekúcia sp.zn. 8Er/880/2006 vo veci oprávneného – žalobcu a povinného – žalovaného bola vedená u súdneho exekútora JUDr.Ing.Romana Liščáka. Táto bola vedená so súhlasom oprávneného, v časti postihujúcej nehnuteľnosť na LV č.XXXX rodinný dom, v rozpore s Exekučným poriadkom a to §61 ods.2 EP. Táto povinnosť je výslovne zavedená do Exekučného poriadku novelou vykonanou zákonom 341/2005 Z.z. s účinnosťou od 01.09.2005. Exekučné záložné právo na predmetnú nehnuteľnosť bolo zriadené 27.11.2006. Záložným veriteľom bola v tom období E. E., M. v zmysle č. zmluvy 61005568-6 zo dňa 30.10.1987. V predmetnom exekučnom konaní exekučný súd – Okresný súd Dunajská Streda v Uznesení zo dňa 03.02.2012, právoplatné 12.03.2012, okrem iného uvádza, cit.: „Povinný sa mylne domnieva, že súdny exekútor pri zabezpečovaní vykonateľnej pohľadávky oprávneného potrebuje súhlas prednostného záložného veriteľa, pričom súd poukazuje na skutočnosť, že absencia súhlasu v zmysle ust. §61 ods.2 pri postupe podľa ust. §134 EP predstavuje neodstrániteľnú prekážku v exekučnom konaní t.j. v časti vykonávanej predajom nehnuteľnosti.“

Exekučný súd v časti vykonávanej predajom nehnuteľnosti exekúciu nezastavil, avšak jeho závery nie sú v súlade s platnou judikatúrou. V zmysle rozhodovacej praxe, totiž vyplýva, že: „Ak všeobecný súd dostatočne nepreskúmal a nenapravil v exekučnej veci protiprávne konanie exekútora, ktorý konal v rozpore s Exekučným poriadkom ale aj Občianskym zákonníkom, tak i jeho postup možno označiť za nezákonný a neústavný.“ (Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL III. ÚS 20/2008) Obmedzenie rozsahu exekúcie vyplývajúce z ustanovenia §151h ods.6 OZ teda súvisí aj s hmotnoprávnou úpravou záložného práva (§151a nasl. OZ), ktorá posilňuje ochranu záložného veriteľa. Súčasťou tejto ochrany je súhlas záložného veriteľa s exekúciou na záloh. Tento súhlas treba považovať za súčasť vzniku práva na súdnu a inú ochranu v exekučnom konaní. Zmyslom tohto súhlasu a základným účelom obmedzenia súdnej exekúcie podľa tohto a súvisiacich ustanovení OZ je hmotnoprávna ochrana postavenia záložného veriteľa, pričom táto ochrana bola premietnutá aj do predpisov procesného práva (novelou EP č.341/2005 Z.z. s účinnosťou od 01.09.2005). Takéto obmedzenie súdnej exekúcie sú prípustným prostriedkom uplatňovaným pri nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí (podobne aj PL. ÚS 21/00). V predmetnej exekúcii došlo so súhlasom oprávneného (žalobca v tomto konaní) k svojvoľnému postupu exekútora a k porušeniu čl. 46 ods.1 Ústavy SR bez toho, aby na to bol zákonný, rozumný a všeobecne akceptovateľný dôvod. „Ak súd ako súd exekučný je v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie založenom na tvrdenom porušení §151h ods. 6 OZ a §61a ods.2 EP súdnym exekútorom povinný skúmať, či súhlas vyžadovaný obidvoma zákonnými ustanoveniami bol záložným veriteľom daný. Nedostatok tohto súhlasu nemožno ospravedlniť argumentáciou, podľa ktorej zriadenie exekučného záložného práva nie je spôsobom vykonania exekúcie. Aj §151h ods. 6 OZ, ba i §61a ods.2 EP bez akýchkoľvek pochybností hovoria o vedení exekúcie na záloh, teda o celom procese smerujúcom k nútenému vymoženiu judikovanej pohľadávky, nielen o konkrétnom procese ako súčasť tohto procesu. Preto formalistický argument okresného súdu, že zriadenie exekučného záložného práva nie je spôsobom vykonania exekúcie, nemožno akceptovať.“ (Nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 51/2014) Exekúcia vedená žalobcom voči žalovanému teda nebola zákonná.

38.7 Vo vzťahu k preukázaniu poctivého zámeru Žalovaného žalovaný uviedol, že pri hodnotení poctivosti zámeru dlžníka je potrebné zohľadniť všetky okolnosti spočívajúce v majetkových aj osobných pomeroch dlžníka, no najmä zámery, ktoré vedú dlžníka do konania o oddĺžení. V zmysle Rozsudku Najvyššieho súdu zo dňa 31.1.2023, sp. zn. 5Obdo/18/2022, „Predpokladom úspešnosti žaloby o zrušenie oddĺženia je, že veriteľ v zmysle § 166f ods. 1 ZKR preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Dôkazné bremeno spočíva na veriteľovi, ktorý v spore o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka tento musí preukázať, pričom kritériá pre určenie nepoctivého zámeru sa týkajú najmä ekonomického správania dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie a po jeho podaní. Skutočnosť, že v spore o zrušenie oddĺženia má dôkazné bremeno veriteľ, vyplýva aj z obsahu zákonného ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR, v ktorom zákonodarca výslovne uviedol: „Veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia.... ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer“. Ďalej „preukázanie nepoctivého zámeru, v danom prípade z dôvodov tvrdenia zo strany žalobcu o existencii platobnej schopnosti, je na strane žalobcu. Dôkazné bremeno preukázať nepoctivý zámer bolo na žalobcovi, a pokiaľ žalobca ako dôvod nepoctivého zámeru uvádzal výlučne existenciu platobnej schopnosti, ktorá mala brániť povoleniu oddĺženia, bol povinný preukázať svoje tvrdenie a uniesť dôkazné bremeno o tom, že žalobca bol platobne schopný v čase podania návrhu na oddĺženie. Samotné tvrdenie o čiastočných úhradách pohľadávky v rámci exekúcie ešte nepreukazuje existenciu platobnej schopnosti Žalovaného v čase podania návrhu na oddĺženie, ale naopak tento stav preukazuje len tú skutočnosť, že Žalovaný nedisponoval žiadnym finančným majetkom, ktorý by bol spôsobilý na úhradu celej pohľadávky žalobcu.“ Vzhľadom na uvedené má za to, že žalobca nepreukázal nepoctivý zámer žalovaného a žalovaný nekonal tak, aby bolo jeho konanie možné označiť za konanie s nepoctivým zámerom.

38.8 Žalovaný ďalej uviedol, že v tomto prípade nie je splnená podmienka aktívnej legitímácie zo strany žalobcu. V zmysle § 161 CSP, súd ex offo počas celého konania skúma splnenie procesných podmienok pre vedenie súdneho konania. „Zákon výslovne procesné podmienky neuvádza. Možno však dôvodiť, že procesnými podmienkami musia byť také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré jedine umožňujú dosiahnuť cieľ občianskeho súdneho konania. K podmienkam konania potom nevyhnutne patrí tiež neexistencia vecných prekážok v konaní. Na strane súdu patria k podmienkam konania také vlastnosti, ktoré sú vymedzením jeho práva a povinnosti vykonávať ako orgán štátu občianske súdne konanie a na základe jeho výsledkov rozhodovať. K týmto vlastnostiam patrí jednak právomoc súdu, ale tiež jeho príslušnosť, a to tak vecná, ako aj funkčná a miestna. K podmienkam konania na strane účastníkov patria také vlastnosti, ktoré im umožňujú vystupovať v konaní v postavení účastníkov a ktoré im zároveň umožňujú vystupovať v konaní v postavení účastníkov a ktoré im

zároveň umožňujú mať subjektívne procesné práva a povinnosti a svojimi úkonmi ich nadobúdať. Ide o spôsobilosť byť účastníkom konania a o spôsobilosť procesnú.“ (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 647/2013) „Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.01.2015 sp.zn. 4 Cdo 189/2015). V exekučnej veci sp.zn. 8Er/880/2006, v ktorej žalobca vystupoval ako oprávnený a žalobca ako povinný, došlo k čiastočnému plneniu žalovaného (povinný v exekučnom konaní)

v celkovej výške 3 319,40 EUR v roku 2007, čo žalobca najskôr poprel a až pod ťarchou dôkazov uznal. Dôkazy k tomuto tvrdeniu sú už obsahom spisu. V prihlásenej pohľadávke uvedenú skutočnosť žalobca neuviedol, prihlásil si istinu v celkovej výške 37 073,64 EUR t.j. zamlčal čiastočnú úhradu vo výške 3 319,40 EUR. Prihláška pohľadávky v konkurznom konaní musí byť podaná na predpísanom tlačive a musí obsahovať základné náležitosti v zmysle §29 ods.1 ZKR, pod ktorú patrí aj celková suma pohľadávky (§29 ods.1 písm. e). Suma uvedená v prihláške (rok 2017) v skutočnosti neexistuje, nakoľko bola prijatá čiastočná úhrada v roku 2007 a prihláška túto sumu nezohľadňuje. Poukázal na to, že takéto konanie žalobcu vykazuje znaky minimálne konania v rozpore s dobrými mravmi. „Zákonnou podmienkou na vznik účastníka konania je prihlásenie pohľadávky zákonom ustanoveným spôsobom. Ak však veriteľ (v tomto prípade Žalobca) svoju pohľadávku neprihlási zákonom ustanoveným spôsobom, zákonným dôsledkom je nenadobudnutie postavenia účastníka konkurzného konania v zmysle §169 ods.1 druhej vety zákona o konkurze reštrukturalizácií.“ (Nález Ústavného súdu SR I.ÚS 131/2019-9) Uvedená prihláška má závažné nedostatky a v konkurze by sa na predmetnú prihlášku nemalo prihliadať (§30 ods. 1 a 2 ZKR) a tak žalobca nedisponuje vecnou legitimitáciou v tomto spore. Povinnosťou žalobcu bolo prihlášku odhlásiť a následne prihlásiť zákonom ustanoveným spôsobom, čo však nespravil. Žalovaný má za to, že žalobca nemá v tomto prípade aktívnu vecnú legitimitáciu a to, z dôvodu, že na jeho prihlášku do konkurzu sa nemá prihliadať a preto nemá ani právo podať žalobu o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer.

38.9 Žalovaný navrhuje súdu, aby žalobu v plnom rozsahu zamietol a zaviazal Žalobcu nahradiť Žalovanému trovy konania v plnom rozsahu.

39. Na pojednávaní konanom dňa 04.02.2025 právny zástupca žalobcu uviedol: žalobca sa v celom rozsahu pridrižava podanej žaloby ako aj ostatných písomných podaní a ústnych prednesov, osobitne poukazuje na podanie z 21.11.2024, obsahom ktorého sú tiež návrhy na doplnenie dokazovania. Z uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie je viazaný tým, že u žalovaného sú splnené podmienky, aby sa u žalovaného prihliadalo prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer. Z uznesenia odvolacieho súdu tiež vyplýva, dôvodnosť žalobného návrhu na základe viacerých samostatných dôvodov. Pokiaľ ide o ostatné vyjadrenie žalovaného z 11.12.2024, žalobca toto považuje za nedôvodné. Žalovaný výslovne v predmetnom podaní správne uviedol, že predmetom zaniknutého BSM boli aj hnutelné veci, ale nepravdivo tvrdí, že tieto údajne boli nepatrnej hodnoty. Žalovaný tiež nepravdivo tvrdí, že údajný podiel v zaniknutej VESCOM spol. s.r.o. v likvidácii, resp. jeho návrh na likvidačný zostatok, boli údajne nepatrnej hodnoty, pričom sám žalovaný spomína, že údajne spomínaná spoločnosť mala v čase vstupu do likvidácie aspoň pohľadávky za 2 roky jej činnosti, no nepravdivo tvrdí, že údajne boli premičané. V prvom rade žalovaný potvrdzuje existenciu majetku a je na ňom aby preukázal, že uvedené pohľadávky boli premičané alebo zanikli, pretože za bežných okolností možno očakávať, že by tieto likvidátor vymáhal, alebo by došlo k štandardnému ukončeniu likvidácie a nie nechanie spoločnosti na jej výmaz zo zákona pre nepremenu menovitej hodnoty. Ďalej uvedené skôr naznačuje, že uvedené pohľadávky mohli reálne aj byť vymožené, teda boli vymožené, ale bolo lacnejšie pre žalovaného si len peniaze od danej spoločnosti ponechať ako zdaňovať jeho podiel na likvidačnom zostatku. Žalobca poukazuje tiež nato, že aj spoločnosť Patentia má takmer všetky peniaze v pokladni a nie na bankových účtoch, čo vyplýva z účtovných závierok. Žalobca je toho názoru, že táto zaniknutá spoločnosť mohla mať aj iný majetok, ako spomínané pohľadávky (Vescom). Je tiež zarážajúce, že žalovaný nechal danú spoločnosť toľko rokov v likvidácii ako spoločník a konateľ ani si nevšimol, že likvidátor danej spoločnosti už je niekoľko rokov mŕtv, čo podporuje záver, že žalovaný neupustil od svojho správania, ktorým poškodzoval svojich veriteľov. Žalovanému muselo byť známe ako konateľovi, že spoločnosti Vescom vznikol aj daňový nedoplatok, no tento sa ponechal neriešený. Žalovaný tiež v podaní spomína, že podmienku bezúhonnosti, ktorá sa vyžaduje na konateľa, nespĺňal iba po krátky čas, teda iba po dobu pár mesiacov, čo považuje za neprípustné, už samotná tolerancia protiprávneho stavu svedčí v prospech trvajúceho nepoctivého zámeru. Žalovaný navyše nemohol vedieť v čase keď sa stal konateľom Patentie, že bude mať šťastie a za pol roka bude účastný amnestie. Navyše treba pripomenúť aj to, že nešlo o prvé odsúdenie žalovaného, ale bol odsúdený 2 odsudzujúcimi

rozhodnutiami a teda nebolo to prvý krát, čo žalovaný musel ukončiť svoju podnikateľskú činnosť, pre stratu bezúhonnosti, čo podľa žalobcu preukazuje to, že spôsob a čas kedy sa stal konateľom Patentia bol nastavený tak, aby mohol byť zapísaný ako konateľ, hoci nespĺňal podmienku bezúhonnosti.

Právny zástupca žalovaného uviedol: žalovaný sa pridrižiava predchádzajúcich vyjadrení. V nadväznosti na prednes PZ žalobcu uviedol, že exekučné konania na majetok žalovaného boli vedené od roku 2006, BSM bolo zrušené na návrh manželky žalovaného v roku 2010 a návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný v roku 2017 - pokiaľ by počas 11 rokov vedených exekučných konaní na majetok žalovaného mal exekútor vedomosť o akomkoľvek inom majetku žalovaného je zrejmé, že tento by bol za roky exekučných konaní speňažovaný. Rozporuje preto tvrdenie, že v majetku žalovaného a v BSM bol majetok, ktorý by bol možné speňažovať, či už v exekučnom alebo konkurznom konaní. Žalobca uvádza, že žalovaný tvrdí nepravdivo, že veci, ktoré boli vo vlastníctve žalovaného a boli aj predmetom BSM boli nepatrnej hodnoty. Žalobca však neuvádza konkrétne aké veci a majetok má na mysli, pričom žalovaný poukazuje nato, že aj na majetok manželky žalovaného bol v roku 2021 vyhlásený konkurz, čomu tak isto predchádzalo niekoľko rokov exekučných konaní a v prípade, že by

v ich spoločnom majetku bol majetok, o ktorý bol žalovaný ukrátený pri vysporiadaní BSM, tento majetok by bol speňažovaný v exekučných konaniach alebo v konkurznom konaní. Predmetom konkurznej podstaty v konaní vedenom na majetok manželky žalovaného sú tak isto len nehnuteľnosti, ktoré spoločne v minulosti vlastnili žalovaný a jeho manželka. Tak isto rozporuje tvrdenie, že žalovaný uvádza nepravdu o tom, že obchodný podiel spoločnosti VeScom bol nepatrnej hodnoty a že pre žalovaného bolo výhodnejšie ponechať si majetok v spoločnosti ako platiť daň z príjmu pri likvidačnom zostatku. V čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu bola spoločnosť v likvidácii už 20 rokov. Počas likvidácie v mene spoločnosti koná likvidátor a nie je možné, aby žalovaný počas likvidácie disponoval s akýmkoľvek majetkom spoločnosti. Čo sa týka tvrdenia, že v spoločnosti Patentia je väčšia finančných prostriedkov evidovaná v pokladni uviedol, že ide len o účtovnú evidenciu základného imania a rezervného fondu, čo tak isto vyplýva z účtovníctva spoločnosti. Na záver k vzniku funkcie konateľa žalovaného v spoločnosti Patentia zhrnul, že žalovaný sa stal konateľom v čase keď bol bezúhonný, pričom keď žalobca uvádza, že žalovaný nemohol vedieť o tom, že bude mať šťastie a o 3 mesiace nato, bude účastný amnestie, tak isto nemohol vedieť v čase keď sa stal konateľom spoločnosti, že v budúcnosti bude odsúdený za trestný čin.

PZ žalobcu v reakcii na to uviedol, že popri všetkých dôvodoch, ktoré menoval odvolací súd, ale aj boli spomínané v podaniach žalobcu, zhrnie, že konanie žalovaného v tom, že ako sám hovorí, že od roku 2012 do roku 2014 žil bez príjmu a dobrovoľne vykonával aktívnu činnosť pre spoločnosť Patentia ako konateľ a potom v polovici roku 2014, zhodou okolností 3 roky pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu začal mať symbolický príjem zo mzdy v tejto spoločnosti, je konaním kde sa reálne vzdával ku škode jeho veriteľov primeraného zárobku. V prepočte aj ako to vyplýva z údajov, ktoré boli vo vyjadrení žalovaného z dôchodkového poistenia, si nechával vyplácať symbolickú sumu aj počas jeho zamestnania, išlo rádovo len o niekoľko 100 eur mesačne. Evidentne keby sa zamestnal na akejkoľvek pozícii, alebo za svoju činnosť, ktorú robil pre svoju rodinu v rámci spoločnosti Patentia, by požadoval primeranú mzdu, tak by z toho mohol uhrádzať aspoň čiastočne aj pre jeho veriteľov v tom období, čo reálne nerobil a to je jeho úmysel poškodzujúci veriteľov. Za dva roky nemal žiadny príjem dobrovoľne, potom bol príjem symbolický len 144 eur v prepočte na mesiac z dôchodkového až po rok 2017 kde bol 394 eur v prepočte na mesiac, ešte aj pod minimálnu mzdu, žalobca má zato, že vzdával svojho nároku na primeraný zárobok a primeranú odplatu za prácu aj za činnosť ako konateľa a to ku škode veriteľov, čo preukazuje nepoctivý zámer.

Na pojednávaní súd konštatoval, že z uznesenia odvolacieho súdu vyplýva právny názor, ktorým je súd prvej inštancie viazaný. Odvolací súd smeroval svoje odôvodnenie k vyhovneniu žalobe s tým, že rozhodnutie je potrebné obširnejšie zdôvodniť.

40. Žalovaný v ďalšom písomnom podaní vo vzťahu k BSM uviedol, že: Žalovaný k výrokom Žalobcu, že predmetom zaniknutého BSM boli aj hnutelné veci, o ktorých hodnote mal Žalovaný uvádzať klamivo, opätovne uvádza, že žalovaný nemá vedomosť o tom, žeby

v majetku BSM v čase jeho zrušenia boli akékoľvek hnutelné veci, naopak v majetku sa nachádzali len veci osobnej potreby manželov. Opätovne uviedol, že pokiaľ má žalobca za to, že v rámci BSM sa nachádzali aj iné veci, ktoré patrili do BSM a neboli vysporiadané, prípadne boli vysporiadané v neprospech žalovaného, je práve na žalobcovi, aby tieto skutočnosti aj preukázal. Žalobca aj po niekoľkonásobnom vyzvaní v rámci konania nevedel predložiť jediný relevantný dôkaz o tom, že v mase BSM mali byť aj hodnotné veci. Všetok majetok patriaci žalovanému bol predmetom exekučných konaní a následne aj predmetom konkurznej podstaty v konkurznom konaní vedenom na majetok žalovaného.

40.1 Vo vzťahu k nároku na likvidačný zostatok v spoločnosti VeScom, spol. s r.o. „v likvidácii“ žalovaný uviedol: Žalovaný vo vzťahu k likvidačnému zostatku v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“ považuje z jeho strany za dostatočne preukázané to, že tento likvidačný zostatok bol nepatrnej hodnoty. Žalovaný nemá vedomosť o tom, ako likvidácia prebiehala, likvidátor od dátumu vstupu spoločnosti do likvidácie neposkytoval žalovanému žiadne informácie. Z uvedeného vyplýva, že likvidačný zostatok náležiaci žalovanému bol nulový, pričom v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaného, bola spoločnosť

v likvidácii už 20 rokov. K vyjadreniu žalobcu, že nárok žalovaného na likvidačný zostatok v spoločnosti nemal v roku 2017 nepatrnú hodnotu, si žalovaný uviedol, že pokiaľ by aj bola jeho domnienka správna a spoločnosť mala neuhradené pohľadávky z roku 1996-1997, tieto pohľadávky v roku 2017 boli už desiatky rokov premlčané a teda reálne aj nevymáhateľné. Je však podstatnou skutočnosťou reálny stav spoločnosti, respektíve stav v posudzovanom čase, kedy spoločnosť nemala majetok, ako aj uvádza žalovaný.

40.2 Vo vzťahu k Odplate konateľa v spoločnostiach PATENTIA, s.r.o., a VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“: K tvrdeniam o účelovosti Zmluvy o výkone funkcie, ktorú Žalovaný uzatvoril, a v zmysle ktorej vykonával funkciu konateľa, žalovaný uviedol, že žalobca účelovosť tohto právneho úkonu nijak podstatne nedokázal. Podporne uviedol taktiež tú skutočnosť, že v zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 87/2015 k § 179 ods. 4 Obchodného zákonníka, sa uvádza, že absolútnou prioritou je splnenie pohľadávok spoločnosti voči jeho veriteľom t.j. akýkoľvek úkon napr. neúmerne vysoké platy, môžu spoločnosť priviesť do platobnej neschopnosti a následne je konateľ spoločnosti je povinný podať návrh vyhlásenie konkurzu. K vyššie uvedenému citoval Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. decembra 2015, sp. zn. II. ÚS 273/2012-85: „je potrebné vnímať, že účtovná závierka nie je plnohodnotným výrazom reálnej likvidity spoločnosti, ale principiálne štruktúrovaným súborom údajov podávajúcim prehľad o účtovných prípadoch spoločnosti (§ 17 ods. 1 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov). Suma zisku vykázaná v účtovnej závierke je tak sama osebe účtovnou veličinou, navyše určenou k určitému dňu (koncu účtovného obdobia, resp. minulých období), pričom skutočná likvidita spoločnosti (schopnosť reálne zabezpečiť výplatu tejto veličiny akcionárom) jej vôbec nemusí zodpovedať. To, samozrejme, neznamená, že účtovná závierka je nesprávna alebo nevhodná. Ide len o prirodzený dôsledok rozdielu medzi spôsobom tvorby účtovnej závierky, ktorá sa v záujme prehľadnosti a výpovednej hodnoty zostavuje v unifikovaných merných jednotkách – peniazoch, a realite spoločnosti, ktorá v skutočnosti jednotlivé aktíva nemusí mať (a veľmi často ani nemá) v peniazoch, ale v tovare, pohľadávkach, iných nehmotných statkoch a pod.“ Žalovaný opätovne uvádza, v zhode s jeho tvrdeniami v prvoinštančnom konaní, že funkciu konateľa v spoločnosti PATENTIA, s. r. o. vykonával bezplatne od 14.06.2012 do 06.05.2014, čo vyplýva nielen z jeho tvrdení, ale aj z účtovníctva spoločnosti. Žalovaný predložil v rámci prvoinštančného konania aj zmluvu o výkone funkcie, ktorá tvrdenia žalovaného potvrdzuje. Žalovaný v spoločnosti PATENTIA s.r.o. nie je užívateľom konečných výhod. Čo sa týka tvrdenia, že v spoločnosti je väčšia finančná hotovosť prostriedkov evidovaná v pokladni, uviedol, že ide len o účtovnú evidenciu základného imania a rezervného fondu, čo tak isto vyplýva z účtovníctva spoločnosti. Spoločnosť bola počas tohto obdobia v zlej finančnej situácii, nemala finančné prostriedky z ktorých by mohla vyplácať žalovanému akúkoľvek odplatu za výkon funkcie. Poukázal aj na to, že spoločnosť a príjem z tejto spoločnosti bol príjem žalovaného následne od roku 2014.

Z evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia vyplýva, že za rok 2017 mal žalovaný vymeriavací základ vo výške 4.730,00 EUR, obdobie dôchodkového poistenia od 01.01.2017 až 31.12.2017. V období medzi 2007 až do zamestnania 2014, bol žalovaný necelé dva roky evidovaný aj na Úrade práce ako nezamestnaný. Úrad práce mu zamestnanie nájsť nevedel, a taktiež v tom období a vo veku 50+ zamestnanie nájsť bolo prakticky nemožné. Žalovaný sa zúčastnil nespočetných pohovorov, avšak pracovnú pozíciu nezískal. Žalovaný nemal dlhodobo žiadne informácie o priebehu exekúcie, zo spoločnosti mu neboli uhrádzané žiadne prostriedky, nebol mu uhradený ani žiadny likvidačný zostatok. V spoločnosti PATENTIA s.r.o. sa stal žalovaný konateľom na základe Rozhodnutia jediného spoločníka (firma CONECOM s.r.o.) pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia v súlade s §132 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník dňom 14.06.2012. Žalovaný k odplate konateľa v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“ uvádza, že žalovaný ako konateľ nevykonával svoju funkciu od vstupu spoločnosti do likvidácie, kedy je v mene spoločnosti oprávnený konať len likvidátor a tento vykonáva len úkony smerujúce k ukončeniu likvidácie spoločnosti.

K vyjadreniam Žalobcu zo dňa 15.11.2024, ako aj z pojednávania, predmetom ktorých je výpočet odmeny konateľa, kedy Žalobca okrem iného uvádza: „Preto, keby v písomnej zmluve o výkone funkcie, ak by bola platná, nebolo dohodnuté inak, tak by preto žalovanému vznikala voči spoločnosti PATENTIA, s.r.o.

v roku 2017 v priemere mesačne nárok na odplatu v sume od 954 EUR do 1779,46 EUR (teda zo sumy 29.083,- EUR, ktorá by v roku 2017 prislúchala na 12 mesiacov sa zistí suma na mesiac, teda suma 2.423,58 EUR, ktorá však je ekvivalentná cene práce, teda z takejto sumy sa zistí ekvivalent pre ňu hrubej mzdy, ktorou je suma 1779,46 EUR). Inými slovami, ak by mal súd za to, že žalovaným predložená zmluva o výkone funkcie konateľa žalovaného v PATENTIA, s. r. o. je neplatná, tak už nárok žalovaného na takúto odplatu žalovaného za výkon funkcie konateľa v takejto spoločnosti už za ostatné tri mesiace pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu nemožno považovať za majetok nepatrnej hodnoty.“ Žalovaný poukázal na to, že žalobca, ako základ pre výpočet odmeny uvádza sumu 29.083,- EUR. Podľa účtovnej závierky za rok 2017, ktorú predložil žalobca, mala firma PATENTIA výnosy z hospodárskej činnosti 30.043,- EUR, náklady na hospodársku činnosť 26.793,-EUR (z toho náklady na mzdy 5.949,-EUR) a zisk po zdanení 1.876,-EUR. Je zrejmé, že spoločnosť nebola v takej finančnej kondícii, aby mohla žalovanému vyplácať akúkoľvek ďalšiu odplatu okrem príjmov, ktorému vyplácané boli a boli za neho uhrádzané aj príslušné odvody.

41. Žalovaný podaním zo dňa 10.06.2025 reagoval na výzvu súdu zo dňa 27.05.2025, ktorým bol vyzvaný na predloženie dokumentov (v lehote 10 dní od doručenia výzvy): účtovnej závierky spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, ktorá bezprostredne predchádzala vstupu takejto spoločnosti do jej likvidácie a všetky nasledujúce účtovné závierky a zároveň aby súdu oznámil (v lehote 10 dní od doručenia výzvy) meno, priezvisko a ďalšie identifikačné údaje každej osoby, ktorá pre spoločnosť VeScom, spol. s r.o., v likvidácii viedla účtovníctvo kedykoľvek v období od roku 1996-2002. Žalovaný uviedol: Žalovaný ohľadom požiadavky v súvislosti s predložením účtovnej závierky spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, ktorá bezprostredne predchádzala vstupu spoločnosti do likvidácie a takisto všetkých nasledujúcich účtovných závierok uvádza, že nedisponuje žiadnymi účtovnými dokumentmi predmetnej spoločnosti. Všetky dokumenty boli odovzdané likvidátorovi spoločnosti dňom vstupu spoločnosti do likvidácie. Od uvedenej doby za spoločnosť konal likvidátor a žalovaný nemal ku požadovaným dokumentom žiaden prístup. Pokiaľ ide o identifikačné údaje osoby, ktorá pre spoločnosť mala viesť účtovníctvo kedykoľvek v období od roku 1996 až 2002, žalovaný uvádza, že kompletne účtovníctvo spoločnosti viedla a pripravovala externá pracovníčka, ktorej meno si vzhľadom na veľký časový odstup už nepamätá. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca v konaní absolútne neuniesol dôkazné bremeno a zároveň poukázal na relevantnú právnu úpravu a rozhodovaciu prax. Podľa § 166f ods.1 ZKR cit. „Veriteľ, ktorý je dotknutý oddĺžením má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára

na súde, ak preukáže, ... „V zmysle platnej judikatúry NS SR spis. zn. 1 Cdo/93/2022 zo dňa 30.01.2024 vyplýva: Bod 24.6. „Dôkazné bremeno nemôže byť medzi stranami rozdelené na základe voľnej úvahy súdu.“ Bod 24.7. „Určenie pravidiel delenia dôkazného bremena výslovným znením zákona znamená, že zákon priamo určuje osobu, ktorá je povinná uniesť dôkazné bremeno (preukázať určité skutočnosti) a takisto niesť nepriaznivé práve následky toho, že tieto skutočnosti preukázané nebudú. Preto, ak zákon obsahuje takéto pravidlo, je potrebné aj prípadný stav non liquet posúdiť v súlade s týmto pravidlom.“ Ods.24.9. „Dôvodom pre sudcovské dotváranie práva však nemôžu byť podľa Lavického úvahy o spravodlivosti odôvodnené špecifickými okolnosťami konkrétnej veci.“ Bod 26 „Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.“ Ods. 27 „Civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti), teda procesných následkov toho, ako keby bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 24/2019 z 9.júna.2020 uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 20/2020).“ Bod 28 „Väčšia obtiažnosť podania dôkazu však nie je sama osebe dôvodom obrátenia dôkazného bremena, ani keby sa vyskytovala typovo, všeobecne.“ Žalovaný poukázal na bod 5.3.5 v rámcu vyjadrení žalobcu, kde konkrétne v bodoch X.X.X.X. až X.X.X.X. žalobca vycisľuje „na rok“ žalovaného na základe ničím nepodložený domnienok, úvah a skresľovaním skutkového stavu. Žalobca akoby „navádzal“ súd na to, že žalovaný vlastnil akýsi relevantný majetok

pred vyhlásením konkurzu. Čo sa týka výpočtu, údajne ho na roku na odplatu vo výške 954 až 1779,46 EUR mesačne, žalovaný uviedol, že ide o absolútne nesprávny údaj, ktorý nezodpovedá realite jednak z dôvodu, že spoločnosť mala v rozhodnom čase 2 konateľov a podľa výpočtu žalobcu druhý konateľ teda nemá nárok na odmenu. Spoločnosť PATENTIA s.r.o. podľa predloženej účtovnej závierky a výkazu ziskov a strát ako dôkazu pre výpočet údajne ho na roku konateľa uvedený žalobcom mala výnosy z hospodárskej činnosti vo výške 30.043 EUR ročne a naklady na hospodársku činnosť vo výške 26.793 EUR ročne s výsledkom hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení vo výške 1.876 EUR ročne. Žalovaný uviedol, že, ak by akékoľvek spoločnosti „podnikali“ na základe úvah o na roku na odplatu t.j. cca vo výške 80% tržieb, ich činnosť by bola veľmi krátko. Spoločnosť PATENTIA s.r.o. dátumom svojho vzniku nemala zriadený majetok okrem základného imania vo výške 5.000 EUR, čo predstavuje hodnotu vkladu spoločníka. Ak by spoločnosť od dátumu svojho vzniku „podnikala“ na základe úvah žalobcu ohľadne na roku na odplatu, tak jeho činnosť by netrvala dodnes a s najväčšou pravdepodobnosťou by žalovaný nebol dochodkovo poistený od 05/2014.

42. Na pojednávaní konanom dňa 12.06.2025 právny zástupca žalobcu uviedol: žalobca v celom rozsahu trvá na podanej žalobe ako aj na svojich podaniach a prednesoch. Pokiaľ ide o ostatné podanie žalovaného, má za to, že toto je nedôvodné, pokiaľ žalovaný tvrdí, že si nepamätá, ktorá konkrétna osoba viedla účtovníctvo spoločnosti vo VeScom, toto považuje za nepravdivé a nedôveryhodné, keďže s takouto osobou musel byť v každodennom kontakte. Pokiaľ ide o výpočet nároku na odplatu, ktorý žalovaný rozporoval, žalobca má za to, že jeho výpočet uvedený v podaní z 21.11.2024 je správny a je názoru, že niet pochyb, že už za roky od 2012 – 2014 bola odplata ktorá by žalovanému patrila za výkon funkcie konateľa, keby sa ju nesnažil schovať, alebo sa jej vzdať, za každých okolností v takej výške pre ktorú mala byť uvedená aj v zozname majetku.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný sa pridriava predošlých písomných a ústnych vyjadrení najmä s poukazom na vyjadrenie zo dňa 11.12.2024. Čo sa týka majetku BSM ktorý žalobca rozporoval, žalovaný nemá vedomosť o tom, že by v majetku BSM v čase jeho rušenia boli akékoľvek hnutelné veci, naopak v majetku sa nachádzali len veci osobnej potreby manželov. Všetok majetok patriaci žalovanému bol predmetom exekučných konaní a následne aj predmetom konkurznej podstaty v konkurznom konaní vedenom na majetok žalovaného. Čo sa týka nároku na likvidačný zostatok spoločnosti VeScom likvidačný zostatok prináležiaci žalovanému bol nulový pričom v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaného bola predmetná spoločnosť v likvidácii 20 rokov. Žalovaný dlhodobo nemal žiadne informácie o priebehu exekúcie zo spoločnosti mu neboli uhradené žiadne prostriedky a ani žiadny likvidačný zostatok. Odplata konateľa v spoločnostiach Patentia a Vescom. Funkciu konateľa spoločnosti Patentia vykonával žalovaný bezplatne od 14.06.2012 – 06.05.2014 pričom v tejto spoločnosti nie je konečným užívateľom výhod. Spoločnosti VeScom žalovaný ako konateľ nevykonával svoju funkciu, od vstupu spoločnosti do likvidácie kedy v mene spoločnosti bol oprávnený konať jedine likvidátor. S poukazom na uvedené, ako aj na priložené listiny žalovaný navrhuje súdu, aby žalobu zamietol.

Na tomto pojednávaní súd pristúpil k výsluchu svedka A. C. E., ktorý uviedol, že žalobcu nepozná, žalovaného pozná - boli spolužiaci na fakulte a chvíľu spolu podnikali.

Nevie, čo je predmetom sporu. Následne boli svedkovi kladené otázky, najskôr právnym zástupcom žalobcu. Otázka PZ žalobcu na svedka: V akom období a v akej pozícii ste pôsobili v spoločnosti Vescom s.r.o.? Odpoveď: aktívne do roku 1995 – 1996. Otázka: Bol v danej spoločnosti aj ďalší spoločník, alebo ste boli sám? Odpoveď: Boli sme dvaja. Meno druhého spoločníka je D. B.. Otázka: Ako prebiehala komunikácia medzi spoločníkmi pred vstupom do likvidácie? Odpoveď: Po celý čas fungovania tejto spoločnosti som bol zamestnaný niekde inde, aktívna činnosť bola na p. A. B.. Naša komunikácia bola telefonická a občas osobne. Ja som býval v BA on v DS. Pokiaľ si dobre pamätám A. B. bol aj zamestnancom firmy. Otázka: Kedy ste naposledy komunikovali so žalovaným? Odpoveď: Možno niekedy 2004, 2005. Otázka: Prečo ste založili predmetnú spoločnosť? Odpoveď: Otvorili sa po revolúcii nejaké možnosti, boli sme mladí, náhodou sme sa stretli a dohodli sa. Otázka: Prečo bolo sídlo spoločnosti na adrese bydliska žalovaného? Odpoveď: Gro agendy bolo na p. A. B., pošta, úrady, asi bolo praktické to tak urobiť. Otázka: V čom spočívala podnikateľská činnosť spoločnosti VeScom od jej vzniku po likvidáciu? Odpoveď: Spoločnosť vznikla v rokoch 1992-1993, v tom čase sme sa venovali vývozu dreva, drevnej hmoty, cieľový trh bol Maďarsko a to boli väzby p. B.. Takáto činnosť pokračovala asi 2 – 3 roky, ja som sa potom od jesene 1995 tomu prestal venovať a spoločnosť išla do likvidácie v roku 2000, veľmi si to nepamätám. Otázka: Mala spoločnosť počas svojho pôsobenia aj ďalších zamestnancov? Odpoveď: S určitosťou neviem povedať. Viem, že A. B. zriadil v súvislosti s touto

činnosťou nejakú prevádzku pri DS, ale neviem či mal zamestnanca. Otázka: Disponovala spoločnosť v minulosti nejakým huteľným majetkom, napr. stroje, vozidlá, zariadenia? Odpoveď: Viem, že p. B. mal na Leasing nejaké vozidlo, mal aj nejaké strojné zariadenia v prevádzke na spracovanie dreva. Určito to bola píla na perez nejakej guľatiny. Otázka: Viete približnej a akej sume sa mohla pohybovať cena píly? Odpoveď: Netuším. Otázka: Mala spoločnosť bankové účty a koľko? Odpoveď: Viem len o jednom. Čo sa udialo s účtom neviem, po vstupe do likvidácie sa o všetko staral žalovaný s likvidátorom. Netuším ako zostatky mohli byť na účtoch, vôbec som sa v tom nepohyboval. Otázka: Kde bola pokladňa spoločnosti a kto mal k nej prístup? Odpoveď: Zo zákona asi obaja. Neviem o tom, že by pokladňa existovala fyzicky ale len v účtovnej podobe. Otázka: Viete uviesť ku dňu zrušenia v akej výške mohol byť zostatok v pokladni? Odpoveď: Neviem. Otázka: Viete kto viedol účtovníctvo spoločnosti počas jej činnosti? Odpoveď: Bola to firma ktorá nám to robila dodávateľsky, ale meno neviem. Otázka: kde sa nachádzalo účtovníctvo fyzicky alebo elektronicky? Odpoveď: Šanóny u p. B., operatívne účtovníctvo u tej firmy ktorá to robila dodávateľsky. Otázka: Kde sú účtovné závierky spoločnosti za jednotlivé roky? Odpoveď: Buď ich má žalovaný, alebo likvidátor. Otázka: Bola ku dňu pred vstupom do likvidácie vyhotovená mimoriadna účtovná závierka? Odpoveď: Predpokladám, že áno. Otázka: Aké výnosy z hospodárskej činnosti dosahovala spoločnosť pred vstupom do likvidácie? Odpoveď: Neviem. Otázka: Máte predstavu aspoň orientačne o obratoch spoločnosti? Odpoveď: Nie. Otázka: Mala spoločnosť nejaké pohľadávky k tretím osobám ktoré neboli vyplatené ku dňu zrušenia? Odpoveď: Neviem. Otázka: Aké boli dôvody rozhodnutia vedúce k zrušeniu spoločnosti? Odpoveď: Nevidel som zmysel v pokračovaní, veci som nemal pod kontrolou, likvidácia bola aj po dohode so žalovaným najlepším riešením. Otázka: Kto navrhol osobu U. T. za likvidátora spoločnosti? Odpoveď: Žalovaný.

Otázka: Akú mal kvalifikáciu na výkon funkcie likvidátor? Odpoveď: Viem, že som pýtal od žalovaného nejaké papiere ohľadom spôsobilosti menovaného. Bral som to tak, že žalovaný vybral zodpovedného človeka. Na mňa dobrý dojem neurobil, ale žalovaný sa za neho zaručil. Nepamätám si z čoho pramenil ten nedobrá dojem. Nepamätám si či mal vysokoškolské vzdelanie, ale myslím, že titul nemal. Otázka: Máte vedomosť o tom, čo sa dialo po vstupe spoločnosti do likvidácie? Odpoveď: Nie. Otázka: Máte vedomosť o tom či po vstupe do likvidácie spoločnosť vyvíjala nejakú ďalšiu činnosť, prípadne uzatvárala nejaké ďalšie obchody? Odpoveď: Neviem, to sa nesmie. Otázka: Komunikoval niektorí zo spoločníkov s likvidátorom po vstupe do likvidácie? Odpoveď: Ja som sa pár krát spýtal p. B., že čo teda, čo sa deje, samozrejme to trvalo, potom prešlo x rokov a vtedy, keď sa vyjavila otázka elektronického prístupu do portálu Slovensko, tak som si vy lustraval firmu a videl som, že tá (a to je pár rokov dozadu) stále visela v likvidácii. Otázka: V predchádzajúcej odpovedi ste uviedli, že ste sa niekoľko krát ozvali p. B.? Čo Vám povedal? Odpoveď: Beží to, rieši sa to, pred cca 5 rokmi som zistil, že likvidácia stále beží, ale už som nemal kontakt na žalovaného. Otázka: Urobili ste nejaké úkony? Odpoveď: Neriešil som to, neviem čo urobil.

Otázka: Disponovala spoločnosť pred jej výmazom z registra akýmkoľvek majetkom – auto, píla? Odpoveď: Ja som sa vyjadroval k 90. rokom, po takom odstupe času sa k majetku pred výmazom neviem vyjadriť. Otázka: Bol medzi spoločníkov niekedy rozdelený zisk danej spoločnosti? Odpoveď: Neviem, ja si to nepamätám, že by sme si nejaký majetok delili. Otázka: Bol medzi spoločníkov rozdelený likvidačný zostatok? Odpoveď: Skôr nie ako áno. Otázka: V koľkých spoločnostiach ste doposiaľ pôsobili ako člen orgánu? Odpoveď: 5-7, nepamätám sa. Momentálne pôsobím v dvoch. Otázka: Akým spôsobom zanikli tie ostatné spoločnosti? Odpoveď: Buď sa zlúčili, predali, alebo zlikvidovali. Otázka: Zaujímali ste sa nejakým spôsobom o vyplatenie likvidačného zostatku zo spoločnosti VeScom? Odpoveď: Nie. Komunikácia bola zložitá, bol som rád, že to skončilo. Bolo to pre mňa uzavreté. Otázka: Viete uviesť či má žalovaný nejaký majetok v zahraničí? Odpoveď: vtedy určite nie, teraz neviem. Otázka: Viete uviesť čím sa živil žalovaný v rokoch 2006 – 2017? Odpoveď: Niekedy robil revízneho technika, ale neviem či v tých rokoch. Ja som s ním naposledy komunikoval v rokoch 2003 – 2004. Otázka: Máte vedomosť o tom, že by žalovaný alebo spoločnosť VeScom sa nejakým spôsobom podieľali na akcii Strmý vršok v Záhorskej Bystrici? Odpoveď: To boli roky 1995 – 1996 to si ja pamätám, to bola krátka epizóda aj súdny spor s investorom, pretože ostali nevyplatené práce pre investora, ktorý tam pôsobil, ale ako spor dopadol, to už neviem. Investor odišiel do likvidácie, čiže tak odišli aj nejaké pohľadávky z roku 1995-1996. Pohľadávky boli voči právnickej osobe názov, si nepamätám. Tieto pohľadávky boli uplatnené na súde pokiaľ viem, ale neviem ako to dopadlo. Neviem v akej výške boli. Robili sa nejaké strešné konštrukcie. Nasledovali otázky PZ žalovaného. Otázka: V čase likvidácie spoločnosti VeScom ste boli spoločníkom aj v inej spoločnosti? Odpoveď: Áno, to bola a.s. Geos a HTD s.r.o. Otázka: Prečo spoločnosť VeScom vstupovala do likvidácie? Odpoveď: Nemalo zmysel pokračovať, vzhľadom na nízke výkony a tržby, so žalovaným sme sa dohodli a on to doriešil. Otázka: Prečo nie ste v kontakte so žalovaným? Odpoveď: stratili sme na seba kontakt, vyšumelo to v čase, to je všetko asi. Otázka:

Informoval vás likvidátor, alebo žalovaný o priebehu, alebo krokoch likvidácie? Odpoveď: nie to bolo skôr po tom vstupe nejaký pol rok – rok, kontakt sme ešte mali, podľa p. B. ten proces bežal no a tým to pre mňa bolo možno z dnešného pohľadu nie dostatočné a to, že sa to riešilo toľké roky to je zase druhá vec. Otázka :Aká bola vaša posledná komunikácia zo žalovaným? Odpoveď: nepamätám sa. Otázka: Neinformoval vás o žiadnom zisku alebo likvidačnom zostatku? Odpoveď: Nie ani som sa o to nezaujímal, pre mňa to bola uzavretá vec. Opäť nasledovali otázky PZ žalobcu. Otázka: vedeli by ste uviesť, z akého dôvodu ste sa aj počas likvidácie skontaktovali so žalovaným a nie s likvidátorom? Odpoveď: Kontakt na likvidátora bol hluchý, tak som kontaktoval žalovaného. Otázka: Ako to myslíte, že ste stratili kontakt na žalovaného, keď jeho bydlisko bolo sídlo spoločnosti? Odpoveď: Telefonický kontakt som stratil a do domácnosti som chodiť nechcel. O telefonický kontakt človek ľahko príde pri zmene telefónu, ani spolužiaci z VŠ na žalovaného nemali kontakt. Číslo som sa snažil nájsť na internete, neúspešne, domov som chodiť nechcel. Otázka: Máte vedomosť o tom, či bola takáto motorová píla používaná, alebo nejaké také zariadenie aj po vstupe spoločnosti do likvidácie? Odpoveď: To zariadenie to nebolo, že by si to niekto kúpil za hotové peniaze, to bolo na leasing určite, keď to odišlo do likvidácie, tak to pre mňa skončilo, čo s tým on urobil tak to fakt neviem, či tam sa dialo niečo, nedialo, absolútne neviem. Ale to zariadenie tam bolo, bol som sa na to pozrieť a čo je s tým dnes to vôbec netuším. Otázka: akým spôsobom by ste zhodnotili spôsob podnikania žalovaného cez spoločnosť VeScom počas trvania činnosti danej spoločnosti? Odpoveď: S ním bola veľmi ťažká komunikácia, on mal svoju hlavu, riešil veci svojisky preto to aj tak dopadlo. Otázka: Kto mal na starosti zverejňovanie účtovných závierok? Odpoveď: Neviem, myslím, že to mala robiť tá externá spoločnosť. Otázka PZ žalobcu : Kto vykonával činnosť na Strmých vrškoch za vašu spoločnosť? Odpoveď: Firmy ktoré sa objednali, nie zamestnanci.

43. Žalobca v písomnom podaní obsahujúcom vyjadrenie k doposiaľ vykonanému dokazovaniu zo dňa 22.07.2025 uviedol, že už z právneho názoru odvolacieho súdu uvedeného v Uznesení odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, aj s ohľadom na jeho konkrétnosť na zistený skutkový stav, jasne vyplýva dôvodnosť podanej žaloby. Bližšie k uvedenému žalobca odkazuje najmä na Vyjadrenie žalobcu z 21.11.2024. Napríklad, zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu vyplýva tiež, že: po posúdení aplikability § 166g ods. 3 alebo 4 ZKR po zohľadnení všetkých okolností daného prípadu odvolací súd dáva plne za pravdu žalobcovej argumentácii o nevyhnutnosti prihliadať prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka – žalovaného podľa § 166g ods. 3 ZKR; neuvedením trestnej minulosti žalovaného v okolnostiach konkrétneho prípadu ide o neuvedenie dôležitej informácie a naplnenie nepoctivého zámeru u žalovaného v zmysle § 166g ods. 2 písm. c) ZKR; vysoký počet exekučných konaní svedčí skôr pre netolerovateľné správanie podnikateľa, ktorý sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, v čom odvolací súd vidí daný dôvod nepoctivého zámeru u žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR; počet exekučných konaní, v ktorých vystupoval žalovaný ako povinný, procesné správanie žalovaného ako povinného v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn.: 8Er/880/2006 a obsah uzavretej Dohody o vyporiadaní BSM, svedčí snahe žalovaného poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, teda zakladá nepoctivý zámer u žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. Nad rámec dôvodov, ktoré zakladajú u žalovaného nepoctivý zámer, ktoré už identifikoval odvolací súd v Uznesení odvolacieho súdu a nad rámec skutočností a argumentácie, ktorú žalobca už uviedol aj vo Vyjadrení žalobcu z 21.11.2024, žalobca zdôrazňuje, že doposiaľ vykonaným doplnením dokazovania súdom prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie došlo navyše ešte k značnému posilneniu uvedenej dôkaznej situácie vedúcej k záveru, že žalovaný nemal pri oddlžení poctivý zámer. Po prvé, z doplneného dokazovania vyplýva, že obchodný podiel žalovaného a nárok žalovaného na likvidačnom zostatku v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, IČO: 31446698, ktorá zanikla až ex offo výmazom dňa 24.11.2021, zjavne nebol majetkom len nepatrnej hodnoty, a teda jeho neuvedením v zozname majetku došlo u žalovaného k založeniu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR. Podľa odseku X.X.X.X Uznesenia odvolacieho súdu: „Dôvod, že obchodný podiel, resp. nárok na likvidačný zostatok v VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“, je nepatrnej hodnoty, že Žalovaný nebol likvidátorom, a preto nepoznal jeho výšku, resp. že jeho hodnota bola nulová z dôvodu zastavenia exekúcie pre nedostatok majetku odvolací súd hodnotí (s poznaním, že spoločnosť bola až dňom 23.11.2021 vymazaná z obchodného registra) ako hypotézy, nemajúce základ vo vykonanom dokazovaní. Spoločnosť nebola v úpadku, keďže likvidátor, štatutári, ale ani veritelia, neiniciovali začatie konkurzného konania a likvidácia prebiehala takmer 20 rokov.“ Žalovaný ešte pri svojom výsluchu na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 30.04.2019 k takémuto majetku žalovaného uviedol, že „Neviem presne, ale asi v r. 2000 o tom muselo rozhodnúť valné zhromaždenie, za likvidátora bol ustanovený U. T., nakoľko spoločnosti neboli vyplatené pohľadávky z rokov 1996-1997. nepamätám si, či som sa zúčastnil valného zhromaždenia,

zrejme áno, nakoľko by to neprešlo cez súd. Nevie, prečo sa v Zb. listín nenachádzajú účtovné závierky, teraz to mal robiť likvidátor, predtým účtovná spoločnosť.“. Z výsluchu žalovaného tak vyplýva, že predmetná spoločnosť vstúpila do likvidácie, keď mala pohľadávky za dva roky, ktoré jej údajne neboli vyplatené k vstupu do likvidácie. Z výsluchu svedka A. C. E. na pojednávaní, ktoré sa v Súdnom konaní konalo dňa 12.06.2025, súčasne vyplynulo, že v čase vstupu do likvidácie spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii táto mala napríklad (a) fakticky zriadenú prevádzku na spracovanie dreva pri Dunajskej Strede, kde sa tiež nachádzali „nejaké strojné zariadenia ... určito to bola píla na porez nejakej guľatiny.“ (základné strojné zariadenia na vybavenie takejto prevádzky sa obvykle v súčasnosti pohybujú v rádoch desiatok tisíc eur), (b) aspoň jeden bankový účet so zostatkom na takomto bankovom účte: „Otázka PZ žalobcu: mala spoločnosť bankové účty a koľko? Odpoveď: viem len o jednom. Čo sa udialo s účtom neviem po vstupe do likvidácie sa o všetko staral žalovaný s likvidátorom. Netuším ako zostatky mohli byť na účtoch, vôbec som sa v tom nepohyboval.“, (c) pokladňu vedenú v účtovnej podobe: „Otázka PZ žalobcu: kde bola pokladňa spoločnosti a kto mal k nej prístup? Odpoveď: zo zákona asi obaja. Nevie o tom, že by pokladňa existovala fyzicky ale len v účtovnej podobe.“ a (d) pohľadávky z rokov 1995-1996 v spojitosti s akciou Strmý vršok v Záhorskej Bystrici, kde bol súdny spor medzi VeScom, spol. s r.o., v likvidácii ako žalobcom a investorom, ktorý neskôr mal vstúpiť do likvidácie: „Otázka PZ žalobcu: máte vedomosť o tom, že by žalovaný alebo spoločnosť Vescom sa nejakým spôsobom podieľali na akcii Strmý vršok v Záhorskej Bystrici? Odpoveď: to boli roky 1995 – 1996 to si ja pamätám, to bola krátka epizóda aj súdny spor s investorom, pretože ostali nevyplatené práce pre investora, ktorý tam pôsobil, ale ako spor dopadol to už neviem. Investor odišiel do likvidácie, čiže tak odišli aj nejaké pohľadávky z roku 1995-1996. Pohľadávky boli voči práv. osobe názov si nepamätám. Tieto pohľadávky boli uplatnené na súde pokiaľ viem, ale neviem ako to dopadlo. Nevie v akej výške boli. Robili sa nejaké strešné konštrukcie.“. Keďže svedok, pán A. C. E., uviedol, že VeScom, spol. s r.o., v likvidácii mala mať aj spomínané pohľadávky zrejme z rokov 1995-1996, ktoré boli uplatnené v súdnom konaní, je možné dôvodne predpokladať, že takéto pohľadávky boli uplatnené včas, teda neboli premičané. Keďže údajný investor mal následne vstúpiť do likvidácie tak možno dôvodne predpokladať, že takýto investor nebol v úpadku a svoje takéto záväzky voči spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii splnil. Z úplného výpisu zo živnostenského registra k spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii navyše vyplýva, že táto spoločnosť mala až do jej zániku tiež prevádzkareň nachádzajúcu sa na adrese: 1101 Bratislava Staré Mesto, Podunajská 25, čo naznačuje, že uvedená spoločnosť zrejme vykonávala podnikateľskú činnosť aj po vstupe do likvidácie. Teda, aj bez pohľadávok spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, ktoré patrili do majetku takejto spoločnosti z rokov 1995-1996 resp. 1996-1997, ktoré sú spomínané žalovaným a svedkom, pánom A. C. E., tak už s ohľadom na vyššie opísaný jej majetok, došlo k preukázaniu toho, že obchodný podiel žalovaného na takejto spoločnosti a nárok žalovaného na likvidačnom zostatku na takejto spoločnosti je majetkom aspoň väčšej hodnoty v zmysle § 48a vyhlášky č. 665/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, teda nejde o majetok nepatrnej hodnoty uvedený ako výnimka z § 166g ods. 2 písm. a) ZKR. Vzhľadom k uvedenému, najmä za účelom zistenia aj konkrétnej výšky pohľadávok spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, ktoré patrili do majetku takejto spoločnosti k vstupu do jej likvidácie a tak zvyšovali hodnotu obchodného podielu a likvidačného zostatku žalovaného na takejto spoločnosti, žalobca navrhol súdu, aby vykonal lustráciu súdnych spisov, v ktorých od roku 1995 až do zániku takejto spoločnosti vystupovala spoločnosť toho času s obchodným menom: VeScom, spol. s r.o. IČO: 31446698, ako žalobca v základnom konaní alebo ako oprávnený v exekučnom konaní a výsledok takejto lustrácie vykonal ako dôkaz v súdnom konaní. Po druhé, z doplneného dokazovania vyplýva, že informácia o obchodnom podiele žalovaného, o nároku žalovaného na likvidačnom zostatku a o výkone žalovaným funkcie konateľa v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, IČO: 31446698, je tiež dôležitou informáciou, pričom žalovaný vedel alebo aspoň s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, ktorú žalovaný mal uviesť v návrhu alebo v prílohe návrhu, pričom žalovaný takúto dôležitú informáciu neuviedol v návrhu alebo v prílohe návrhu ani na dopyt správu, čím došlo u žalovaného k založeniu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR. Ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovanému patrilo obchodný podiel a nárok na likvidačný zostatok VeScom, spol. s r.o., v likvidácii. Z výsluchu svedka, pána A. E., vyplynulo, že reálny výkon štatutárneho orgánu a kontrolou nad všetkým majetkom a účtovníctvom takejto spoločnosti mal iba žalovaný, pričom takáto spoločnosť vstúpila do likvidácie so značným majetkom. Z výsluchu svedka, pána A. E., vyplynulo, že to bol práve žalovaný, kto do výkonu funkcie likvidátora presadil likvidátora U. T., ktorý pre svedka pôsobil nedôveryhodne, zrejme nemal náležité vzdelanie, a s ktorým komunikoval iba žalovaný. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že uvedený likvidátor bol nečinný, no ani napriek tomu nedošlo k jeho výmene, a likvidácia takejto spoločnosti prebiehala viacej ako dvadsať rokov bez akéhokoľvek preukázateľného úkonu takéhoto likvidátora, a nakoniec takáto likvidácia nebola

ukončená v súlade s právnymi predpismi, ale došlo k výmazu spoločnosti až ex offo pre porušenie povinností. Z výsluchu žalovaného a svedka, pána A. C. E., sa tak odôvodnene javí, že samotná likvidácia spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii bola len predstieranou a od počiatku smerovala k ex offo výmazu danej spoločnosti, a tak k ponechaniu si celého majetku takejto spoločnosti žalovaným na škodu jej veriteľov a bez zaplatenia príslušnej dane. Z vykonaného dokazovania sa tak javí, že žalovaný spreneveril celý majetok VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, teda počas celej existencie uvedenej spoločnosti až do jej zániku išlo o pokračovanie prisvojovania si cudzej veci, ku škode uvedenej spoločnosti, ako aj ku škode veriteľov uvedenej spoločnosti, ktorí by boli uspokojení keby likvidácia nebola len predstieranou a žalovaný by si majetok danej spoločnosti neprisvojil, čo samotné zakladá nepoctivý zámer u žalovaného aj k času podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, a teda ide o informáciu relevantnú pre účely jeho oddĺženia a konkurzu na jeho majetok, čiže je dôležitou informáciou podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, ktorú dlžník mal uviesť v návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo v jeho prílohách (a to osobitne s ohľadom na preukázanú opakovanú trestnú činnosť žalovaného). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že samotný obchodný podiel a nárok na likvidačný zostatok VeScom, spol. s r.o., v likvidácii žalovaného je aspoň väčšej hodnoty, čiže nie nepatrnej hodnoty, no vykonané dokazovanie naznačuje, že takýto v rozpore s právnymi predpismi zatajený majetok žalovaného v skutočnosti mohol byť až v takom rozsahu, ktorý by vylučoval platobnú neschopnosť žalovaného v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, a teda by aj z tohto hľadiska išlo o dôležitú informáciu podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, ktorú dlžník mal uviesť v návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo v jeho prílohách. Po tretie, z doplneného dokazovania vyplýva, že zo správania sa žalovaného pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa, keď sa ku škode svojich veriteľov vzdal obvyklej odplaty, ktorá by mu ako konateľovi patrila za výkon funkcie konateľa v spoločnosti PATENTIA, s.r.o. podľa § 66 ods. 3 (v súčasnosti ide o § 66 ods. 6) v spojení s § 566 ods. 1 a § 571 Obchodného zákonníka v znení účinnom k vzniku jeho funkcie konateľa, čím došlo u žalovaného k založeniu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. V spoločnosti PATENTIA, s. r. o. je žalovaný konateľom od 14.06.2012 až doposiaľ. Žalovaný si pritom ku škode veriteľov žalovaného nevyplatil/vzdal sa vyplatenia odplaty za výkon takejto funkcie konateľa aspoň za obdobie od 14.06.2012 do podania príslušného návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby zo dňa 08.08.2017, teda aspoň za celé mesiace od júla 2012 do júla 2017, teda aspoň za 61 mesiacov. Vychádzajúc z dolnej (najnižšej) hranice obvyklej odplaty konateľa pre spoločnosť PATENTIA, s. r. o., ako ju žalobca v konkrétnom prípade odôvodnil priemernou mesačnou mzdou zamestnanca v hospodárstve zistenou Štatistickým úradom Slovenskej republiky pre príslušné obdobie vo Vyjadrení žalobcu z 21.11.2024, tak žalovaný si za uvedené obdobie nevyplatil/vzdal sa vyplatenia aspoň sumy 53.232,- EUR (v roku 2012 za 6 mesiacov po 805 EUR, v roku 2013 za 12 mesiacov po 824 EUR, v roku 2014 za 12 mesiacov po 858 EUR, v roku 2015 za 12 mesiacov po 883 EUR, v roku 2016 za 12 mesiacov po 912 EUR a v roku 2017 za 7 mesiacov po 954 EUR). Každopádne, keby žalovaný pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu nemal záujem pokračovať v poškodzovaní svojich veriteľov vzdávaním sa primeraného príjmu z ním vykonávanej činnosti, tak by si za žiadnych okolností nemohol zvoliť vykonávanie funkcie konateľa za odplatu nižšiu ako je minimálna mzda zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou, osobitne v situácii, keď napríklad je všeobecne známe, že priemerný nástupný plat zamestnanca v pozícii predavačka/pokladnička v Lidl bol aj v uvedenom období vyšší aspoň o 55% oproti minimálnej mzde zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou, pričom je súčasne všeobecne známe, že ide o nepretržite dostatočne neobsadené miesta. Keby sme tak vychádzali hoci len z minimálnej mzdy zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou ako odplaty za výkon funkcie konateľa, tak aj v takom prípade by si žalovaný za uvedené obdobie 61 mesiacov nevyplatil/vzdal sa vyplatenia aspoň sumy 22.704,60 EUR (v roku 2012 za 6 mesiacov po 327,20 EUR, v roku 2013 za 12 mesiacov po 337,70 EUR, v roku 2014 za 12 mesiacov po 352 EUR, v roku 2015 za 12 mesiacov po 380 EUR, v roku 2016 za 12 mesiacov po 405 EUR a v roku 2017 za 7 mesiacov po 435 EUR). Žalovaný v tejto súvislosti predložil súdu na pojednávaní konanom dňa 20.06.2019 Zmluvu o výkone funkcie konateľa, údajne z 14.06.2012, ktorou sa žalovaný vzdáva odplaty, ktorá by mu inak patrila za výkon takejto funkcie, ktorá však bola zjavne antedatovaná. Ku dňu údajného uzatvorenia takejto zmluvy, a to až do 04.07.2012, bol ešte jediným spoločníkom PATENTIA, s. r. o. spoločnosť CONECOM, s.r.o., pričom k platnosti danej zmluvy sa vyžadovalo aj v danom čase podľa § 66 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.07.2012 jej schválenie na valnom zhromaždení, k čomu zo strany CONECOM, s.r.o. nedošlo. Navyše predmetná zmluva sa javí byť antedatovaná, a to aj s ohľadom k tomu, že odkazuje na § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka upravujúci zmluvu o výkone funkcie, ktorá bola do § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka presunutá až s účinnosťou od 01.01.2018 s účinnosťou novely Obchodného zákonníka, ku ktorej došlo zákonom č.

264/2017 Z. z., podľa ktorého čl. I bodu 14: „14. V § 66 sa za odsek 2 vkladajú nové odseky 3 až 5, ktoré znejú: „...“. Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 6 a 7.“. Samotné predloženie súdu zo strany žalovaného antedatovanej zmluvy je dôkazom o nepoctivom zámere žalovaného. Žalovaný v konaní predložil osobný list dôchodkového poistenia, z ktorého vyplýva, že žalovaný od 01.06.2006 do 05.05.2014 nemal žiaden príjem pre účely dôchodkového poistenia, a od 06.05.2014 mal žalovaný iba symbolický príjem, zhodou okolností práve v období posledných 3 rokov rozhodných pre zoznam aktuálneho majetku a majetku väčšej hodnoty, ktoré sú prílohou návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného. Konkrétne vychádzajúc z takýchto údajov, žalovaný od 06.05.2014 do podania príslušného návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby zo dňa 08.08.2017 údajne dosiahol spolu príjem v sume 11.271,28 EUR (v roku 2014 sumu 1.728,32 EUR, v roku 2015 sumu 3.002,11 EUR, v roku 2016 sumu 3.781,68 EUR a v roku 2017 za 7 mesiacov sumu 2.759,17 EUR [2.759,17 EUR = {4.730 EUR/12 mesiacov}*7 mesiacov]). Keby sme teda aj zohľadnili uvedený príjem žalovaného ako zamestnanca PATENTIA, s. r. o. za obdobie od 06.05.2014 do 07.08.2017 (11.271,28 EUR) a o tento príjem ponížili príjem, ktorý mohol žalovaný nadobudnúť od 14.06.2012 do 07.08.2017 z odplaty, ktorá by mu inak ako konateľovi patrila za výkon funkcie konateľa v spoločnosti PATENTIA, s.r.o., keby sa takéhoto príjmu nevzdal (keby bol hoci len vo výške priemernej mesačnej mzdy tak v sume 53.232,- EUR, resp. aspoň hoci len minimálnej mesačnej mzdy v sume 22.704,60 EUR), tak takýmito úmyselným konaním žalovaného došlo ku škode veriteľov žalovaného k zníženiu príjmov žalovaného aspoň o sumu 41.960,72 EUR (pri obvyklej výške konateľa uvedenej spoločnosti určenej cez priemernú mzdu zamestnanca v hospodárstve odmeňovaného mesačnou mzdou), resp. aspoň o sumu 11.433,32 EUR (pri obvyklej výške konateľa uvedenej spoločnosti určenej cez minimálnu mzdu zamestnanca v hospodárstve odmeňovaného mesačnou mzdou). Pokiaľ v uvedených súvislostiach žalovaný tvrdil, že si nevedel nájsť prácu, či zabezpečiť príjem, ide o nepravdivé skutkové tvrdenia žalovaného, ktoré žalobca popiera z dôvodu ich nepravdivosti. Žalovaný bol a je schopný vykonávať aj takú prácu/činnosť, pri ktorej by dosiahol podstatne vyšší príjem ako len vo výške minimálnej mzdy. Žalovaný pri svojom výsluchu potvrdil, že v období medzi rokmi 2006 až 2012 podnikal na základe živnostenského oprávnenia a z takéhoto podnikania mal príjem, pri konkrétnejšej otázke k takémuto príjmu však žalovaný odmietol vypovedať. Skutočnosť, že žalovaný podnikal v drevospracovateľskom priemysle napríklad aj dňa 17.10.2008 vyplýva aj z výroku právoplatného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010-106, zo dňa 09.11.2011, právoplatné 04.10.2012, ktorým bol žalovaný uznaný tiež vinným, že: „dňa 17. októbra 2008 v Šamoríne, ... uzatvoril zmluvu so spoločnosťou ... v ktorej uvedená spoločnosť objednala dodanie agátového reziva a obvinený sa zaviazal uvedenú objednávku dodať do 17.12.2008, pričom spoločnosť ... dňa 27.10.2008 na základe zálohovej faktúry č. 2008058Z uhradila sumu vo výške 72.590,- Sk /2.409,50 €/ a dňa 23.12.2008 sumu vo výške 13.792,- Sk /457,80 €/, avšak do dnešného dňa dodanie agátového dreva sa neuskutočnilo, takto získané peniaze použil na iné účely čím spoločnosti ... spôsobil škodu vo výške 2.867,36 €“, čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Po štvrté, z doplneného dokazovania vyplýva, že ak by súd právne posúdil, že žalovaný sa platne nevzdal svojho nároku na obvyklú odplatu za výkon funkcie konateľa v spoločnosti PATENTIA, s.r.o., tak celkový nárok žalovaného na obvyklú odplatu za výkon funkcie konateľa v spoločnosti PATENTIA, s.r.o. zjavne nebol len nepatrnej hodnoty, a teda jeho neuvedením v zozname majetku došlo u žalovaného aj k založeniu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR. Po piate, z doplneného dokazovania vyplýva, že celkový nárok žalovaného na obvyklú odplatu za výkon funkcie konateľa v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, IČO: 31446698, ktorá zanikla až ex offa výmazom dňa 24.11.2021, zjavne nebol len nepatrnej hodnoty, a teda jeho neuvedením v zozname majetku došlo u žalovaného k založeniu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR. Vychádzajúc z dolnej (najnižšej) hranice odplaty konateľa pre spoločnosť VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, ako ju žalobca v konkrétnom prípade odôvodnil priemernou mesačnou mzdou zamestnanca v hospodárstve zistenou Štatistickým úradom Slovenskej republiky pre príslušné obdobie vo Vyjadrení žalobcu z 21.11.2024, platí, že žalovaný si len za posledné 4 roky predchádzajúce podaniu návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu žalovaného nevyplatil/vzdal sa vyplatenia aspoň sumy 42.634,- EUR (v roku 2013 za 5 mesiacov po 824 EUR, v roku 2014 za 12 mesiacov po 858 EUR, v roku 2015 za 12 mesiacov po 883 EUR, v roku 2016 za 12 mesiacov po 912 EUR a v roku 2017 za 7 mesiacov po 954).

Každopádne, keby žalovaný pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu nemal záujem pokračovať v poškodzovaní svojich veriteľov vzdávaním sa primeraného príjmu z ním vykonávanej činnosti, tak by si za žiadnych okolností nemohol zvoliť vykonávanie funkcie konateľa za odplatu nižšiu ako je minimálna mzda zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou, osobitne v situácii, keď napríklad je všeobecne známe, že priemerný nástupný plat zamestnanca v pozícii predavačka/pokladníčka v Lidl

bol aj v uvedenom období vyšší aspoň o 55% oproti minimálnej mzde zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou, pričom je súčasne všeobecne známe, že ide o nepretržite dostatočne neobsadené miesta. Keby sme tak vychádzali hoci len z minimálnej mzdy zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou ako odplaty za výkon funkcie konateľa, tak aj v takom prípade by si žalovaný za uvedené obdobie posledných 4 rokov pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného nevyplatil/vzdal sa vyplatenia aspoň sumy 22.377,40 EUR (v roku 2012 za 5 mesiacov po 327,20 EUR, v roku 2013 za 12 mesiacov po 337,70 EUR, v roku 2014 za 12 mesiacov po 352 EUR, v roku 2015 za 12 mesiacov po 380 EUR, v roku 2016 za 12 mesiacov po 405 EUR a v roku 2017 za 7 mesiacov po 435 EUR). Po šieste, doplnené dokazovanie umocňuje už aj tak záväzný právny názor odvolacieho súdu, podľa ktorého v okolnostiach konkrétneho prípadu neuvedenie trestnej minulosti žalovaného v návrhu alebo v prílohe návrhu ani na dopyt správu, osobitne v spojitosti s tým, že takáto trestná minulosť viedla k strate bezúhonnosti, ktorej dôsledky vyplývajúce z právneho poriadku žalovaný nerešpektoval, je dôležitou informáciou, pričom žalovaný vedel alebo aspoň s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, ktorú žalovaný mal uviesť v návrhu alebo v prílohe návrhu, pričom žalovaný takúto dôležitú informáciu neuviedol v návrhu alebo v prílohe návrhu ani na dopyt správu, čím došlo u žalovaného k založeniu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný bol neprávoplatne odsúdený už dňa 09.11.2011 rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010-106, zo dňa 09.11.2011. Následne došlo k ukončeniu podnikateľskej činnosti žalovaného vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 15.09.2012 (v situácii, keď následnou právoplatnosťou takéhoto rozsudku došlo k strate bezúhonnosti žalovaného, ktorú oznamuje súd, ktorý právoplatne rozhodol o skutočnostiach zakladajúcich stratu takejto bezúhonnosti živnostenskému úradu ex offio podľa § 6 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, pričom uvedené je následne dôvod pre zrušenie živnostenského oprávnenia živnostenským úradom podľa § 58 ods. 1 písm. a) v spojení s § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov) a od 14.06.2012 sa žalovaný stal následným konateľom spoločnosti PATENTIA, s. r. o., ktorej obchodný podiel o veľkosti 100% základného imania nadobudol syn žalovaného, trvale žijúci v Rakúsku (žalovaný ako konateľ takejto spoločnosti tiež musel nepretržite spĺňať podmienku bezúhonnosti, a to podľa § 6 ods. 3 v spojení s § 6 ods. 1 písm. c) a § 6 ods. 2 a v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, táto podmienka sa však overuje iba pri novozaloženej spoločnosti). Následne dňa 04.10.2012 predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a žalovaný prestal spĺňať takúto podmienku bezúhonnosti, pričom pokračoval vo vykonávaní funkcie konateľa v rozpore s § 6 ods. 3 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, a to minimálne aspoň do amnestie, ktorá sa na žalovaného vzťahovala od rozhodnutia prezidenta o amnestii z 02.01.2013, pričom o tom, že žalovaný je takejto amnestie účastný, sa rozhodlo až dňa 23.05.2013. Žalovaný preto v čase začiatku uvedeného porušenia zákonných povinností nemohol vedieť, že v budúcnosti bude účastný amnestie. Aj vzhľadom k tomu, že nešlo o prvý prípad straty bezúhonnosti u žalovaného, teda žalovaný už poznal dôsledky straty takejto bezúhonnosti, je uvedené počínanie si žalovaného evidentne úmyselné v snahe pokračovať v podnikaní aj po strate jeho bezúhonnosti. Z účtovných závierok uvedenej spoločnosti sa navyše javí, že skutočným konečným užívateľom výhod uvedenej spoločnosti je práve žalovaný, pričom nadobudnutie obchodného podielu uvedenej spoločnosti sa javí byť prípravou na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu a ochranou takto inak skrytého majetku žalovaného pred veriteľmi žalovaného.

44. Žalovaný v písomnom podaní obsahujúcom vyjadrenie k doposiaľ vykonanému dokazovaniu zo dňa 24.09.2025 uviedol, že s vyjadrením žalobcu nesúhlasí a viaceré tvrdenia považuje za hypotetické, nelogické a nezodpovedajúce skutočnému stavu. V tejto súvislosti žalovaný rozporoval viaceré body vyjadrenia, a to najmä body 6.1 až 6.7 a 7.1 až 7.3, ako aj bod 8 predmetného vyjadrenia. V prvom rade si žalovaný dovoľuje vyvrátiť viaceré tvrdenia svedka A. C. E.. Tvrdenie svedka, že do funkcie likvidátora bol U. T. presadený práve žalovaný, je nespravodlivé, nakoľko likvidátor bol do funkcie ustanovený rozhodnutím súdu a nie na základe voľby žalovaného. Rovnako žalovaný nesúhlasí s tvrdením svedka, že reálny výkon štatutárneho orgánu a kontrolu nad všetkým majetkom a účtovníctvom spoločnosti mal iba žalovaný. Z návrhu na vstup spoločnosti do likvidácie je zrejme, že tento bol podpísaný oboma konateľmi, vrátane samotného svedka. Svedok ďalej uvádza, že likvidátor zrejme „nemal na ležite vzdelanie“, avšak žalovanému nie je zrejme, aký konkrétny vplyv by mal mať druh alebo stupeň vzdelania likvidátora na výkon jeho funkcie a už vôbec nie, akým spôsobom by to malo súvisieť s prejednanou vecou. Svedok následne v súvislosti s prevádzkou na spracovanie dreva v Dunajskej Strede poznamenal, že spoločnosť disponovala strojmi a zariadeniami a medzi nimi aj motorovou pílou na pomezí guľatiny. V nadväznosti

na spomenuté poukázal žalovaný na poznámku žalobcu, že také to strojné zariadenie dosahuje v súčasnosti hodnotu desiatok tisíc eur, avšak konkrétna motorová píla, na ktorú sa výpoveď svedka vzťahuje, nie je strojom väčšej hodnoty a v relevantnom čase bola jej hodnota na úrovni 5 000 Sk. Zo strany žalobcu ide teda o neprimerané a zveličené konštatovanie. Žalovaný opakovane poznamenáva, že spoločnosť pred vstupom do likvidácie nevlastnila žiadny huteľný ani nehnuteľný majetok. V nadväznosti na bod 6.5 vyjadrenia žalobcu žalovaný namietol, že spoločnosť až do jej začiatku disponovala prevádzkou na adrese Podunajská 25, 1101 Bratislava - Staré Mesto. Na uvedenej adrese na nachádzalo sídlo spoločnosti GEOS, a.s., nie však žiadna prevádzka spoločnosti. Žiadna podnikateľská činnosť sa na tejto adrese po vstupe spoločnosti do likvidácie nevykonávala. Žalovaný zároveň uvádza, že kancelárske priestory na tejto adrese boli prenajímané od spoločnosti GEOS, a.s., ktorej bol svedok spolujateľom, práve spoločnosti VeScom, spol. s r.o. Prenájom trval až do zrušenia spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v roku 1999. K tvrdeniu žalobcu v bode 8. vyjadrenia o tom, že žalovaný sa mal vzdať obvyklej odplaty, ktorá by mu ako konateľovi patrila za výkon funkcie konateľa v spoločnosti PATENTIA, s.r.o. a tým poskodiť svojho veriteľa, sa žalovaný vyjadril už prostredníctvom vyjadrenia zo dňa 14.12.2024, kde aj odcitoval ustanovenie 66 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podľa platného a účinného znenia k 31.12.2016, ktoré bolo relevantné pre posudzované obdobie. Žalovaný k uvedenej poznámke, že v prípade, ak sa v zmluve o výkone funkcie konateľa nachádza ods. 6, ide o chybu v písaní, ktorá nemá vplyv na obsah a platnosť zmluvy. Zmluva nie je antedatovaná, a žalobcom naznačované podozrenia v tomto smere považuje žalovaný za nepodložené a zavádzajúce. V nadväznosti na tvrdenia žalobcu súvisiace s primeranosťou prijímu žalovanej spoločnosti PATENTIA, s. r. o. ako aj tvrdeniu, že žalovaný nie je konečným užívateľom výhod v tejto spoločnosti, sa žalovaný viackrát dostatočne vyjadril v predchádzajúcich vyjadreniach. Napriek tomu však žalovaný považuje za potrebné zdôrazniť, že výška akejkoľvek odplaty nie je a nemôže byť určovaná podľa subjektívnej predstavy žalobcu, ale musí vychádzať z reálnych ekonomických možností danej spoločnosti v konkrétnom čase. Ide o individuálne posudzovanú otázku, ktorú nemožno zovšeobecňovať. Žalovaný má za to, že žalobca vo svojom vyjadrení pracuje so špekulatívnymi a neoverenými informáciami. V mnohých častiach jeho vyjadrenia možno identifikovať subjektívne hodnotiace úsudky a osobnú animozitu, ktoré však v tomto konaní nemajú žiadnu právnu relevanciu. Žalobca opätovne v nadväznosti na nepoctivý zámer žalovanej spoločnosti apeluje na vysoký počet exekučných konaní, ktorý podľa žalobcu svedčí o nevhodnom správaní žalovanej spoločnosti ako podnikateľa ako aj o úmyselnom privedení spoločnosti do platobnej neschopnosti.

K predmetnému sa žalovaný taktiež vyjadril v predchádzajúcich vyjadreniach, avšak v nadväznosti na uvedené si dovoľuje poukázať na Rozsudok NS SR 5Obdo/18/2022 z 31.03.2023, bod č. 8 „Tvrdenie žalobcu o nepoctivom zámere žalovaného v tom, že tento nemal byť v čase podania návrhu platobne neschopným, a skutočnosti, že na jeho majetok bolo vedených v čase podania návrhu niekoľko exekúcií, žalobca nerozporoval. Podľa súdu prvej inštancie uvedené dokazuje platobnú neschopnosť žalovaného a naplnenie podmienok vymedzených v ust. § 2 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZKR“) (pozn. dovolacieho súdu: ide pravdepodobne o chybu v písaní, resp. zrejmú nesprávnosť - správne malo byť § 3 ods. 2 ZKR) definujúcom platobnú neschopnosť fyzickej osoby“ Žalovaný apeluje aj na Rozsudok KS BA 4CoKR/21/2022 zo dňa 12.01.2023, bod č. 13 „Podľa názoru súdu nemožno logicky vidieť úmysel žalovaného priviesť sa do platobnej neschopnosti, aby mohol podať návrh na oddĺženie, ani pri vzniku dlhov voči Sociálnej poisťovni so sídlom v Bratislave za obdobie 1/2008 až 12/2013, Všeobecnej zdravotnej poisťovni v rokoch 2011 až 2019, Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti. a.s. za pitnú vodu v období od 06.09.2018 do 06.06.2019, Českej správy sociálneho zabezpečenia z výkazu nedoplatkov zo dňa 14.06.2019 (bez zistenia obdobia vzniku dlhu) a Slovenskej konsolidačnej, a.s. v rozpätí rokov 1997 až 2000 (vyplývajúci z rozsudku vydaného v konaní sp. zn. 8C/402/1995, t.j. dlh minimálne z roku 1995, prípadne starší), nakoľko dlhy čiastočne pochádzajú z obdobia pred rokom 2006 a súčasne sa jedná o dlhy vzniknuté zo zákonných nárokov štátu voči žalovanému, prípadne dlh za pitnú vodu ako základnú životnú potrebu človeka.“ Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam týmto žalovaný navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

45. Na pojednávaní konanom dňa 09.10.2025 právny zástupca žalobcu uviedol: žalobca trvá na všetkých doterajších písomných podaniach, ústnych prednesoch a zotrváva na podanej žalobe. K doručenému vyjadreniu žalovaného z 24.09.2025: poukázal na to, že žalovaný v danom vyjadrení sám potvrdil, že v majetku spoločnosti VeScom v likvidácii bola aj motorová píla na guľatinu. Ak žalobca poukázal vo svojom podaní ide o rozsiahle zariadenie ktoré v súčasnosti máva hodnotu niekoľko desiatok tisíc eur,

takže rozhodne nie ako žalovaný tvrdí, že údajne 5.000 Sk. Ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemá.

Právny zástupca žalovaného uviedol: žalovaný sa pridrižiava predošlých písomných a ústnych vyjadrení, k vyjadreniu žalobcu zo dňa 22.07.2025 uviedol: v prevažnej väčšine ide len o hypotézy, ktoré neboli nijak preukázané. Vyjadrenie nereflektuje výpoveď p. E. zo dňa 12.06.2025, čo podporuje tvrdenie, že svedok si nič nepamätal a že žalobca neuniesol dôkazné bremeno keď sa svedok nevedel vyjadriť, súvislosti si nepamätal a jeho výpoveď neprispela k náležitému zisteniu skutkového stavu. Akékoľvek ďalšie tvrdenia o predstieranej likvidácii rozporuje. Tvrdenia v výpočty o odmene konateľa považuje za irelevantné. Návrhy na vykonanie dokazovania lustráciou spisov, ktoré navrhol žalobca navrhuje zamietnuť s ohľadom na hospodárnosť konania a koncentračnú zásadu konania. Záverom navrhol súdu, aby žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Právny zástupca žalobcu v rámci záverečnej reči uviedol, že v celom rozsahu odkazuje na jeho posledné vyjadrenie zo dňa 22.07.2025, ktorá obsahuje rozsiahlu argumentáciu a bolo by nadbytočné ju opakovať. V celom rozsahu trvá na podanej žalobe – návrhu na zrušenie oddĺženia a v ňom uvedenom žalobnom návrhu.

Právny zástupca žalovaného v rámci záverečnej reči uviedol, že v prvom rade uvádza, že čo sa týka BSM, žalovaný nemá vedomosť, že by v čase jeho zrušenia existovali akékoľvek hodnotné hnutelné veci. Ak žalobca tvrdil v konaní, že niektoré veci v BSM neboli riadne vysporiadané bolo jeho povinnosťou tieto tvrdenia preukázať. Taktiež uviedol, že ako na žalovaného tak aj na jeho manželku bol vyhlásený konkurz. Má za to, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný v čase likvidácie spoločnosti VesCom s.r.o. v likvidácii mal nárok na akýkoľvek likvidačný zostatok. Z dostupných údajov zároveň vyplýva, že tento bol nulový. Pokiaľ ide o otázku bezúhonnosti žalovaného a jeho pôsobenia ako konateľa spoločnosti Patentia s.r.o. žalovaný konal v súlade so zákonom k výkonu funkcie konateľa toho času nebol právne diskvalifikovaný, pričom mu bola udelená amnestia, preto sa na neho hľadelo akoby nebol odsúdený. V konaní bolo taktiež preukázané, že žalovaný vykonával funkciu konateľa bez nároku na odmenu. Po vstupe spoločnosti do likvidácie žalovaný v jej mene už nekonal, pretože všetky úkony vykonával likvidátor. Poukázal na to, že samotný počet exekúcií nemožno automaticky považovať za prejav nepoctivého zámeru. K samotnému dokazovaniu má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Záverom uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu nepoctivého zámeru na strane žalovaného. Preto žiada súd, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

46. Podľa § 166f ods. 1 ZKR, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

47. Podľa § 166f ods. 2 ZKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú.

48. Podľa § 166f ods. 5 ZKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka.

49. Podľa § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

50. Podľa § 166g ods. 2 ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak
a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada,

- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť, na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

51. Podľa § 166g ods. 3 ZKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

52. Podľa § 166g ods. 4 ZKR, súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydlie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

53. Podľa § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

54. Podľa § 48a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 665/2005 Z.z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „vyhláška“), majetkom väčšej hodnoty sa rozumie majetok, ktorého súpisová hodnota presahuje 2 000 eur.

55. Súd zastáva názor, že zámerom zákonodarcu úpravou oddĺženia fyzických osôb konkurzom vo štvrtjej časti ZKR bolo riešenie sociálno - ekonomického problému dlžníkov, ktorí majú málo majetku a nízke príjmy a hodnota ich záväzkov spravidla významne presahuje hodnotu ich majetku. Veritelia takýchto dlžníkov vymáhajú svoje pohľadávky v exekučných konaniach, ktoré sú vedené neefektívne a dlhodobo s minimálnou alebo žiadnou možnosťou vymoženía pohľadávok. Takéto osoby sú na účely oddĺženia konkurzom považované za platobne neschopné. Platobnú neschopnosť konkurzný súd neskúma pri vyhlásení konkurzu a rozhodnutí o oddĺžení takýchto fyzických osôb, ale zákonodarcu dal všetkým veriteľom dlžníka, ktorí boli dotknutí oddĺžením dlžníka, možnosť domáhať sa v samostatnom sporovom konaní zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka. Dôkazné bremeno o skutočnostiach zakladajúcich nepoctivý zámer dlžníka nesie žalobca rovnako ako je povinný žalovaný preukázať svoju platobnú neschopnosť, ktorá sa v prípade prehlásenia o platobnej neschopnosti v návrhu na vyhlásenie konkurzu len predpokladá, teda ide o vyvrátiteľnú domnienku a skutočnosť, že sa do platobnej neschopnosti neuviedol úmyselným konaním v snahe znemožniť vymoženie pohľadávok jeho veriteľov.

Žalovaný je taktiež nositeľom povinnosti preukázať, že mal poctivý zámer ohľadom tých skutočností, ktoré žalobca uvádza, že zakladajú nepoctivý zámer žalovaného.

56. Poctivý zámer sa vymedzuje jednak pozitívne a jednak negatívne. Obe vymedzenia sú v zásade postavené na demonštratívnych enumeráciách prípadov, kedy dlžník poctivý zámer má resp. kedy ho nemá. Kontrolu poctivého zámeru môže iniciovať v zásade každý veriteľ, ktorý je oddĺžením dotknutý (aktívna vecná legitímácia). Žaloba sa uplatňuje voči dlžníkovi resp. voči jeho dedičom (pasívna vecná legitímácia). Ustanovuje sa taktiež šesť ročná lehota na uplatnenie žaloby. "Pozitívne" rozhodnutie o zrušení oddĺženia má účinky erga omnes. Pôvodným pohľadávkam sa obnovuje právny nárok. Ustanovenia o poctivom zámere nabádajú súd, aby poctivý zámer neposudzoval len mechanicky, ale bol vedený pomocnými kritériami úvah jeho prísnejšieho a miernejšieho posudzovania od prípadu k prípadu, a to najmä s ohľadom na osobu dlžníka a jeho životné skúsenosti. Súd rešpektujúc vyššie uvedené teoretické legislatívne vymedzenie procesu oddĺženia resp. osobného bankrotu, dospel k záveru, že posudzovanie otázky naplnenia znakov nepoctivého zámeru nezávisia len od naplnenia dikcie zákona a mechanického posudzovania, ale zákonodarca kladie dôraz na komplexné posudzovanie každého prípadu osobitne zohľadňujúc osobitosti individuálnych skutočností, čo vyplýva nielen z ust. § 166g ods. 1, ale aj demonštratívnej povahy ust. § 166g ods. 2 a tzv. priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v ust. § 166g ods. 3 a 4 ZKR.

57. V prvom rade súd skúmal splnenie procesných podmienok - žalobca má oprávnenie na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia na základe ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR, tak že ide o spor medzi stranami konania, vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania podľa § 20 písm. d) CSP. Konkurz vyhlásený na majetok žalovaného je vedený Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 36OdK/44/2017, v rámci ktorého si žalobca prihlásil pohľadávku voči žalovanému ako dlžníkovi. Súd konštatuje, že žaloba bola podaná včas. Ďalej súd skúmal, či v danom prípade boli naplnené znaky konania dlžníka s nepoctivým zámerom posúdením okolností, z ktorých vznikla platobná neschopnosť dlžníka, pričom postupoval podľa dôvodov, ktoré žalobca uviedol počas konania. Súd vykonal dokazovanie obsahom celého spisového materiálu, ktorého súčasťou boli podania strán sporu, ako aj početných príloh k týmto podaniam uvedené vyššie v texte, výsluchmi strán sporu, výslucho svedka ako aj pripojeným spisom sp. zn. 36 OdK/44/2017 vedený na Okresnom súde Trnava a sp. zn. 8Er/880/2006 vedený Okresným súdom Dunajská Streda. Po vykonanom dokazovaní, zohľadniac závery odvolacieho súdu, dospel súd prvej inštancie k nasledujúcim záverom.

58. Žalovaný mal podľa tvrdení žalobcu naplniť definíciu nepoctivého zámeru tým, že: Podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR, keď dlžník ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, nie nepatrnej hodnoty, aj keď o ňom vedel a musel vedieť. V zozname majetku bola vedome (nedbanlivostne) neuvedená časť majetku dlžníka, nie nepatrnej hodnoty – v priebehu konania bol predmetom neuvedenia takéhoto majetku Žalovaného identifikovaný:

a) majetok náležiaci Žalovanému po vyporiadaní BSM;

b) obchodný podiel, resp. nárok na likvidačný zostatok v VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“;

c) nárok na odplatu konateľa v PATENTIA, s.r.o., a VeScom, spol. s r.o., „v likvidácii“.

58.1 Dlžník neuviedol žiaden majetok, iný ako vyplývajúci z katastra nehnuteľností, ktorý by nadobudol v dôsledku zákonného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, ku ktorému došlo uplynutím troch rokov po zrušení bezpodielového spoluvlastníctva, ku ktorému došlo dňa 04.05.2010 právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 8C/201/2009-26 zo dňa 28.01.2010. Odvolací súd poukázal na to, že napriek tomu, že dohoda (znevýhodňujúca Žalovaného) medzi manželmi (Žalovaným a Katarínou Veselou) o vyporiadaní BSM nenadobudla účinnosť a súd prvého stupňa konštatoval vyporiadanie BSM zo zákona, ďalej sa týmto majetkom nezaoberal, pričom mal konfrontovať hnuťelné veci resp. práva pochádzajúce z tohto vyporiadania s majetkom uvedeným v zozname majetku Žalovaného, prípadne uviesť, prečo tak neurobil. Konajúci súd poukazuje na to, že v zmysle § 167 ods. 2 písm. c) ZKR v spojení s § 48a Vyhlášky bol dlžník - žalovaný povinný uviesť v návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok fyzickej osoby zo dňa 08.08.2017 majetok vyššej hodnoty za posledné tri roky, t.j. majetok hodnoty vyššej ako 2.000 Eur. Žalovaný v rámci majetku uviedol len nehnuteľný majetok, pričom vyhlásil, že v posledných troch rokoch nevlastnil majetok väčšej hodnoty. Žalovaný v konaní tvrdil, že v majetku BSM v čase jeho zrušenia neboli hodnotné hnuťelné veci, naopak v majetku sa nachádzali len veci osobnej potreby manželov a hnuťelné veci nepatrnej hodnoty. Žalobca v konaní síce tvrdil, že žalovaný mal po zániku bezpodielového spoluvlastníctva aj hnuťelné veci a práva väčšej hodnoty, avšak tieto nekonkretizoval a preto má súd za to, že v tomto ohľade neuniesol bremeno tvrdenia. Pokiaľ mal

žalobca za to, že v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa nachádzali aj iné veci, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a neboli vysporiadané, prípadne boli vysporiadané v neprospech žalovaného, bolo práve úlohou žalobcu ako procesnej strany konania, aby tieto skutočnosti tvrdil, tvrdenia substancoval a následne sa aj pokúsil preukázať. Možno tiež konštatovať, že všetok majetok patriaci žalovanému bol predmetom početných exekučných konaní a následne aj súčasťou konkurznej podstaty v konkurznom konaní vedenom na majetok žalovaného.

58.2 Súd však vyhodnotil negatívne poctivosť zámeru žalovaného pri oddlžení so zreteľom na obchodný podiel, resp. nárok na likvidačný zostatok v momentálne už ex offo vymazanej obchodnej spoločnosti (v zmysle § 768s ods. 2 Obchodného zákonníka): VeScom, spol. s r.o., v likvidácii, IČO: 31446698 (ďalej aj len „VeScom, spol. s r.o., v likvidácii“), v ktorej až do výmazu uvedenej spoločnosti, ku ktorému došlo dňa 23.11.2021, bol žalovaný tak spoločníkom, ktorému patrilo obchodný podiel o veľkosti 1 na základnom imaní danej spoločnosti ako aj konateľom. Žalovaný počas jeho výsluchu na pojednávaní konanom dňa 30.04.2019 uviedol, že „Bol som majiteľom a konateľom spol. VeScom, s.r.o., spoločnosť v likvidácii, v r. 1998-2000 som bol konateľom vo firme Drevo Kohler, s. r.o., firma nemá žiadny majetok. Neuviedol som to v zozname ani v životopise, nakoľko spoločnosť je v likvidácii a koná za ňu likvidátor. Nevieť prečo nedošlo k likvidácii pred podaním návrhu na oddlženie, likvidáciu vykonáva likvidátor. Nevieť presne, ale asi v r. 2000 o tom muselo rozhodnúť valné zhromaždenie, za likvidátora bol ustanovený U. T., nakoľko spoločnosti neboli vyplatené pohľadávky z rokov 1996-1997. nepamätám si, či som sa zúčastnil valného zhromaždenia, zrejme áno, nakoľko by to neprešlo cez súd. Nevieť, prečo sa v Zb. listín nenachádzajú účtovné závierky, teraz to mal robiť likvidátor, predtým účtovná spoločnosť.“. Z výsluchu žalovaného vyplynulo, že spoločnosť VeScom, spol. s r.o. vstúpila do likvidácie, keď mala minimálne nevyplatené pohľadávky za dva roky, teda mala majetok. Likvidácia uvedenej spoločnosti prebiehala 20 rokov, pričom nikdy nebol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že takýto obchodný podiel žalovaného alebo nárok na likvidačný zostatok nie je len nepatrnej hodnoty. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že žalovaný mal uvedený obchodný podiel/nárok na likvidačný zostatok uviesť v zozname majetku priloženom k návrhu na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby - keďže ho neuviedol naplnil tak dôvod podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR svedčiaci nepoctivému zámeru žalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu ako i konajúceho súdu predmetná obchodná spoločnosť nebola v úpadku, keďže likvidátor, štatutári, ale ani veritelia, neiniciovali začatie konkurzného konania a likvidácia prebiehala takmer 20 rokov. Z výsluchu svedka A. C. E. na pojednávaní konanom dňa 12.06.2025, súčasne vyplynulo, že v čase vstupu do likvidácie spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii táto mala napríklad (a) fakticky zriadenú prevádzku na spracovanie dreva pri Dunajskej Strede, kde sa tiež nachádzali „nejaké strojné zariadenia ... určite to bola píla na porez nejakej guľatiny.“ Pokiaľ žalovaný v konaní potvrdil, že píla vo vlastníctve spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii bola, avšak jej hodnota bola len približne 5.000 Sk, toto tvrdenie nijako nepreukázal a súd má zhodne so žalobcom práve za to, že strojné zariadenie slúžiace na pílenie drevnej guľatiny v drevospracovateľskej firme má nezanedbateľnú hodnotu. (b) aspoň jeden bankový účet so zostatkom na takomto bankovom účte: (c) pokladňu vedenú v účtovnej podobe: „Otázka PZ žalobcu: kde bola pokladňa spoločnosti a kto mal k nej prístup? Odpoveď: zo zákona asi obaja. Nevieť o tom, že by pokladňa existovala fyzicky ale len v účtovnej podobe.“ a (d) pohľadávky z rokov 1995-1996 v spojitosti s akciou Strmý vršok v Záhorskej Bystrici, kde bol súdny spor medzi VeScom, spol. s r.o., v likvidácii ako žalobcom a investorom, ktorý neskôr mal vstúpiť do likvidácie: „Otázka PZ žalobcu: máte vedomosť o tom, že by žalovaný alebo spoločnosť Vescom sa nejakým spôsobom podieľali na akcii Strmý vršok v Záhorskej Bystrici? Odpoveď: to boli roky 1995 – 1996 to si ja pamätám, to bola krátka epizóda aj súdny spor s investorom, pretože ostali nevyplatené práce pre investora, ktorý tam pôsobil, ale ako spor dopadol to už neviem. Investor odišiel do likvidácie, čiže tak odišli aj nejaké pohľadávky z roku 1995-1996. Pohľadávky boli voči právnickej osobe, názov si nepamätám. Tieto pohľadávky boli uplatnené na súde pokiaľ viem, ale neviem ako to dopadlo. Nevieť v akej výške boli. Robili sa nejaké strešné konštrukcie.“. Z úplného výpisu zo živnostenského registra k spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii navyše vyplýva, že táto spoločnosť mala až do jej zániku tiež prevádzkareň nachádzajúcu sa na adrese: 1101 Bratislava Staré Mesto, Podunajská 25, čo naznačuje, že uvedená spoločnosť zrejme vykonávala podnikateľskú činnosť aj po jej vstupe do likvidácie. Na základe uvedeného má súd za to, že obchodný podiel žalovaného na takejto spoločnosti a nárok žalovaného na likvidačný zostatok na takejto spoločnosti je majetkom minimálne väčšej hodnoty v zmysle § 48a vyhlášky č. 665/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, teda nejde o majetok nepatrnej hodnoty uvedený ako ustanovuje výnimka z § 166g ods. 2 písm. a) ZKR. Ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovanému patrilo obchodný podiel a nárok na likvidačný zostatok VeScom, spol. s r.o., v likvidácii.

58.3 Žalobca správne poukázal na to, že odvolací súd v rámci uvedeného záväzného právneho názoru správne upriamil pozornosť na dva aspekty nevyplácania odplaty pre žalovaného za výkon jeho funkcie konateľa v spoločnosti PATENTIA, s. r. o. a v spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii. Jednak upozornil na potrebu zistenia výšky takejto odplaty, keďže keď celková (zatajená) suma nároku žalovaného na takúto odplatu spolu za obe spoločnosti presiahla sumu 2000 EUR, čo presiahla, tak uvedené zakladá existenciu nepoctivého zámeru žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR. Ďalej odvolací súd upozornil na potrebu zohľadnenia aj skutočnosti, že sa žalovaný vzdal nároku na takúto odplatu za výkon funkcie v uvedených spoločnostiach, keďže takéto vzdanie sa nároku zo strany žalovaného zakladá existenciu nepoctivého zámeru žalovaného napríklad podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, a to bez ohľadu na výšku takéhoto nároku žalovaného, ktorého sa tento ku škode svojich veriteľov vzdal. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu a v plnej miere na ňu odkazuje. Po prvé, odvolací súd upriamil pozornosť súdu prvej inštancie na celkovú výšku nároku žalovaného voči uvedeným spoločnostiam na odplatu za výkon funkcie konateľa, ktorá žalovanému patrila podľa § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka. Teda na základe písomnej zmluvy o výkone funkcie, ak táto by bola platne uzatvorená podľa § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka, inak na základe primeraného použitia mandátnej zmluvy podľa § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka v spojení s § 571 ods. 1 Obchodného zákonníka: „Ak výška odplaty nie je určená v zmluve, je mandant povinný zaplatiť mandatárovi odplatu, ktorá je obvyklá v čase uzavretia zmluvy za činnosť obdobnú činnosti, ktorú mandatár uskutočnil pri zariadení záležitosti.“. Obvyklá výška odplaty konateľa v zmysle § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka v spojení s § 571 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý súčasne nie je spoločníkom v spoločnosti, kde je konateľom je daná viacerými faktormi, pričom (a) jej hornú výšku možno vo všeobecnosti obvykle derivovať jednak od odvetvia, kde táto spoločnosť hospodársky pôsobí, od výnosov z príslušnej hospodárskej činnosti, a od počtu konateľov, prokuristov a zamestnancov takejto spoločnosti a (b) jej spodnú, najnižšiu, výšku možno odvodzovať od príslušného trhu práce s predpokladom, že konateľ sa správa ako fyzická osoba rozumne obvyklým spôsobom vo svojom ekonomickom záujme, čiže za činnosť, ktorú by konateľ takto vykonával v čistom požaduje aspoň taký príjem, ktorý by dosiahol pri vedúcej pracovnej pozícii v rámci pracovného pomeru.

Vo vzťahu k spoločnosti PATENTIA, s. r. o. žalobca uviedol: Pokiaľ ide o vyššie spomínanú príslušnú hornú hranicu obvyklej odplaty konateľa: Hlavnou činnosťou PATENTIA, s. r. o. podľa jej účtovných závierok v registri účtovných závierok je činnosť SK NACE: 46.19.0 (Sprostredkovanie obchodu s rozličným tovarom). Bežným nevyhnutným nákladom takejto hospodárskej činnosti mimo daňových povinností sú najmä osobné náklady. V uvedenej spoločnosti boli od jej nadobudnutia dieťaťom žalovaného (C. B.) až doposiaľ vždy dvaja konatelia, žiaden prokurista a až od roku 2014 je žalovaný v uvedenej spoločnosti jediným zamestnancom. Z výsluchu žalovaného vyplynulo, že aspoň do roku 2019, vykonával činnosť pre uvedenú spoločnosť fakticky iba žalovaný. Výnosy z hospodárskej činnosti uvedenej spoločnosti za účtovné obdobie kalendárneho roka: 2017 boli v sume 30.043,- EUR, 2016 boli v sume 30.908,- EUR, 2015 boli v sume 30.757,- EUR, 2014 boli v sume 24.985,- EUR, 2013 boli v sume 24955,- EUR. V príslušnom kalendárnom roku by tak náklady na odplatu za výkon funkcie žalovaného v dotknutej spoločnosti za obvyklých okolností nemali presiahnuť uvedené sumy, poníženej o nevyhnutné náklady uvedenej spoločnosti v príslušnom kalendárnom roku, ktoré z uvedených účtovných závierok vyplýva, že sú iba vo výške príslušnej dane z príjmov právnickej osoby, ktorá táto mala za dané účtovné obdobie zaplatiť. Hornou hranicou obvyklej odplaty pre žalovaného ako konateľa uvedenej spoločnosti tak bola pre rok 2013 suma 23.276,- EUR, 2014 suma 23.459,- EUR, 2015 suma 29.760,- EUR, 2016 suma 29.948,- EUR, 2017 suma 29.083,- EUR (táto suma by však zahŕňala aj príslušné dane a odvody, ktoré by za konateľa musela platiť daná spoločnosť, teda by išlo o ekvivalent sumy cien práce). Pokiaľ ide o vyššie spomínanú príslušnú dolnú hranicu obvyklej odplaty konateľa, keby sa konateľ (ktorý súčasne nie je spoločníkom) ako fyzická osoba správal obvykle, teda rozumne obvyklým spôsobom vo svojom ekonomickom záujme, tak by nevykonával činnosť konateľa v spoločnosti za horších finančných podmienok, aké by bolo obvykle možné dosiahnuť na trhu práce, teda nie za nižšiu sumu ako je priemerná mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve. Teda obvykle by konateľ nevykonával funkciu konateľa za sumu nižšiu ako priemernú mesačnú mzdu zamestnanca v hospodárstve, ktorá podľa údajov zverejnených Štatistickým úradom Slovenskej republiky bola mesačne pre rok 2012 v sume 805 EUR, pre rok 2013 v sume 824 EUR, pre rok 2014 v sume 858 EUR, pre rok 2015 v sume 883 EUR, pre rok 2016 v sume 912 EUR a pre rok 2017 v sume 954 EUR. Preto, keby v písomnej zmluve o výkone funkcie, ak by bola platná, nebolo dohodnuté inak, tak by preto žalovanému vznikol voči spoločnosti PATENTIA, s.r.o. v roku 2017 v priemere mesačne nárok na odplatu v sume od 954 EUR do 1779,46 EUR (teda zo sumy 29.083,- EUR, ktorá by v roku 2017 prislúchala na 12 mesiacov sa zistí suma na mesiac, teda suma 2.423,58 EUR, ktorá však je ekvivalentná cene práce, teda z takejto

sumy sa zistí ekvivalent pre ňu hrubej mzdy, ktorou je suma 1779,46 EUR). Nárok žalovaného na takúto odplatu žalovaného za výkon funkcie konateľa v takejto spoločnosti za posledné tri mesiace predchádzajúce podaniu návrhu na vyhlásenie konkurzu nemožno považovať za majetok nepatrnej hodnoty. Vo vzťahu k spoločnosti VeScom, spol. s r.o., v likvidácii žalobca uviedol: Pri tejto spoločnosti aktuálne nie sú dostupné údaje, z ktorých by bolo možné obdobným spôsobom vypočítať príslušnú hornú hranicu obvyklej odplaty konateľa takejto spoločnosti. Žalobca správne uviedol, že pokiaľ ide príslušnú dolnú hranicu obvyklej odplaty konateľa takejto spoločnosti, táto je určená aj tým, že v takejto spoločnosti bol žalovaný nielen jej konateľom, ale aj jej spoločníkom, pričom z hľadiska predpokladu obvyklého rozumného a na získanie živobytia zameraného správania sa takejto osoby, ktorá kumuluje uvedené funkcie je podstatné, aby príjem z oboch takýchto funkcií/postavení dosahoval spolu aspoň príjem, ktorý by takáto fyzická osoba mohla dosiahnuť obvykle na trhu práce pri výkone funkcie vedúceho zamestnanca, teda spolu aspoň mesačne sumu priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve. Súd považuje za nepravdepodobné, aby žalovaný vykonával činnosť pre uvedené spoločnosti bez akéhokoľvek odmeňovania jeho osoby.

59. Žalovaný mal podľa tvrdení žalobcu naplniť definíciu nepoctivého zámeru tým, že: Podľa § 166g ods. 2 písm. b) ZKR, keď dlžník v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel a s prihladením na okolnosti musel vedieť, keďže v zozname veriteľov neuviedol fyzickú osobu: a) H. I. a b) M. N., hoci tieto fyzické osoby majú zabezpečenú pohľadávku voči dlžníkovi dokonca záložným právom na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v okrese: Dunajská Streda, obci: Vydrany, v katastrálnom území: B., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX. Súd vykonávajúci dokazovanie oboznámením sa obsahom listom vlastníctva č. XXXX, kat. územie B. uvádza, že pri zápise v časti C: Ťarchy o záložnom práve v prospech uvedených fyzických osôb je zapísaný na ťarchu iného podielového spoluvlastníka - obchodnej spoločnosti BOSZI, s.r.o., čo znamená, že uvedené tvrdenie nie je pravdivé. Predmetné záložné právo bolo zapísané v konaní so značkou konania V 3833/11 - pol. v.z. 205/11, pričom totožné označenie sa nachádza pri uvedenej obchodnej spoločnosti.

60. Žalovaný mal podľa tvrdení žalobcu naplniť definíciu nepoctivého zámeru tým, že: Podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, keď dlžník v návrhu, v prílohe návrhu, a na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu a neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel a s prihladením na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu. Ako vyplýva z prihlášky pohľadávky do konkurzu na majetok dlžníka veriteľa: R. J. FORTUNA, IČO: 32313918, dlžník zatajil, že od novembra 2003 poskytuje ubytovacie služby v stavbe Rybársky dom. Poskytovanie ubytovacích služieb zo strany dlžníka preukazuje právoplatný rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 8C/165/2008, zo dňa 28. apríla 2009. Súd oboznámený s uvedeným rozsudkom uvádza, že v danom rozhodnutí nie je žiadna zmienka o tom, že by žalovaný podnikal v oblasti poskytovania ubytovacích služieb aj nad rámec toho, čo v konaní uviedol. Súd konštatuje, že veriteľka dlžníka - žalovaného J. R. - FORTUNA mala Rybársky dom prenajatý do dňa 31.10.2003. Žalovaný mal odo dňa 01.11.2003 užívať predmetnú nehnuteľnosť a platiť aj úhrady za plyn, vodu a elektrinu. Navrhovateľke bola v januári 2004 doručená faktúra od dodávateľa plynu na zaplatenie plynu za predchádzajúce obdobie, pričom dlžník mal zaplatiť pomernú časť, kedy užíval Rybársky dom, t.j. za november a október 2003. Veriteľka si voči žalovanému túto pohľadávku uplatnila až po tom, čo ju v roku 2006 žaloval dodávateľ plynu a príslušný súd rozhodol až v roku 2008. Poskytovanie ubytovacích služieb zo strany dlžníka po ukončení nájmovej zmluvy v roku 2004 nebol preukázaný.

60.1 Vo vzťahu k trestnej minulosti žalovaného súd uvádza, že v zhode s odvolacím súdom hodnotí negatívne skutočnosť, že žalovaný neuviedol v dokumentoch pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok skutočnosti súvisiace s jeho odsúdením po 4 rokoch po tom, ako bolo jeho odsúdenie zahladené. Je pravdou, že v čase podávania návrhu na vyhlásenie konkurzu sa na žalovaného hľadelo ako na bezúhonného, avšak jeho trestná minulosť vzhľadom na jej obsah a priebeh nie je zanedbateľná. Žalovaný sa stal konateľom spoločnosti PATENTIA, s.r.o., v čase, keď sa nemohol stať konateľom tejto spoločnosti pre absenciu jeho bezúhonnosti ako diskvalifikačného ukazovateľa. V zmysle § 133 Obchodného zákonníka v platnom znení rok 2012 : Konateľom spoločnosti môže byť len fyzická osoba. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 455/1991 Zb. živnostenského zákona „Za bezúhonného sa nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za trestný čin hospodársky, trestný čin proti majetku alebo iný trestný čin spáchaný úmyselne, ktorého skutková podstata súvisí s predmetom podnikania, ak sa naňho nehľadí, akoby nebol odsúdený.“ Podľa § 6 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. živnostenského zákona „Ak sa v konaní pred súdom, ktorý právoplatne rozhodol o skutočnostiach uvedených v odseku 2, preukázalo, že ide o podnikateľa na základe živnostenského oprávnenia alebo o osobu oprávnenú konať

za právnickú osobu, ktorá prevádzkuje živnosť, súd to oznámi príslušnému živnostenskému úradu.“ Rozhodnutím jediného spoločníka spoločnosti zo dňa 14.6.2012, bol do funkcie konateľa ustanovený žalovaný. Predmetná listina je v zbierke listín a rovnako táto skutočnosť vyplýva z Obchodného registra Slovenskej republiky, pričom vznik funkcie konateľa Žalovaného je deň 14.06.2012. Žalovaný bol odsúdený Uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 6To/71/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť až dňa 4.10.2012. V čase vymenovania žalovaného ako konateľa spoločnosti, žalovaný splňal podmienku bezúhonnosti podľa zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní. Po právoplatnom odsúdení dňa 04.10.2012 mal v zmysle § 6 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. živnostenského zákona oznámiť túto skutočnosť príslušnému živnostenskému úradu súd. Dňa 02.01.2013 bol Žalovaný v konaní na Okresnom súde Dunajská Streda, sp. zn. 2T/115/2010 účastný amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013, čím sa mu v predmetnom konaní odpustil trest a od uvedeného dňa sa na odsúdeného hľadelo ako keby nebol odsúdený, čím opätovne splňal podmienku bezúhonnosti. Počas konania vyšlo najavo, že žalovaný sa pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu dopustil viacerých majetkových trestných činov, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Žalobca v konaní správne poukázal na tú skutočnosť, že odsúdenie žalovaného, nevedlo k jeho náprave, keďže po odsúdení žalovaný, hoci prestal splňať podmienku bezúhonnosti, ktorú musel splňať ako konateľ PATENTIA, s. r. o., takúto požiadavku stanovenému právnymi predpismi nielen nerešpektoval, ale túto spôsobom ako sa stal konateľom PATENTIA, s. r. o., dokonca úmyselne obišiel. Aj s ohľadom k tomu, že predmetné odsúdenia diskvalifikovali žalovaného z vykonávania funkcie konateľa, pričom žalovaný napriek uvedenému vykonával funkciu konateľa, tak išlo o dôležitú informáciu, ktorá mala byť zo strany žalovaného uvedená už v návrhu alebo v prílohe návrhu žalovaného a žalovaný s prihliadnutím na okolnosti vedel alebo musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu. Konkrétne, žalobca v Súdnom konaní v uvedenom ohľade zdôraznil najmä, že: žalovaný v roku 2003 spáchal úverový podvod, keď predložil banke falošné potvrdenie o svojich príjmoch, aby mu bol poskytnutý úver a následne úverové splátky riadne a včas neuhradzoval, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/248/2005-147, zo dňa 08.09.2006. Žalovaný túto dôležitú skutočnosť neuviedol (zamlčal) tak v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj v jeho prílohách. Žalovaný v rokoch 2007 až 2008 páchal prečin neoprávneného užívania cudzej veci, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010-106, zo dňa 09.11.2011. Žalovaný túto dôležitú skutočnosť neuviedol (zamlčal) tak v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj v jeho prílohách. Žalovaný v roku 2008 spáchal prečin podvodu, keď vylákal od poškodeného veriteľa zálohu 72.590,- Sk na dodanie dreva s tým, že nemal v úmysle poškodenému veriteľovi ani dodať plnenie ani vrátiť zálohu, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 2T/115/2010106, zo dňa 09.11.2011. Žalovaný túto dôležitú skutočnosť neuviedol (zamlčal) tak v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj v jeho prílohách. V roku 2012, po tom, čo spomínané odsudzujúce rozsudku nadobudli právoplatnosť, žalovaný prestal splňať podmienku bezúhonnosti podľa § 6 ods. 1 písm. c) v spojení s § 6 ods. 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov“) a preto nemohol pokračovať vo svojej živnosti podľa § 5 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a došlo u žalovaného k splneniu podmienok pre zrušenie živnostenského oprávnenia živnostenským úradom podľa § 58 ods. 1 písm. a) v spojení s § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Stratu bezúhonnosti pritom oznamuje súd, ktorý právoplatne rozhodol o skutočnostiach zakladajúcich stratu takejto bezúhonnosti živnostenskému úradu ex offio podľa § 6 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Žalovaný ako fyzická osoba tak má ukončenú podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 15.09.2012; v rovnakom období, ako žalovaný ako fyzická osoba pre stratu bezúhonnosti ukončil podnikanie ako živnostník (15.09.2012) sa žalovaný stal konateľom v spoločnosti PATENTIA s.r.o. (od 14.06.2012), a to hoci aj ako konateľ musel splňať rovnakú podmienku bezúhonnosti, a to podľa § 6 ods. 3 v spojení s § 6 ods. 1 písm. c) a § 6 ods. 2 a v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Požiadavka bezúhonnosti sa však u konateľov preukazuje len pri založení obchodnej spoločnosti, preto žalovaný, aby obišiel mechanizmus preukazovania bezúhonnosti, vyhol sa pre účely svojej podnikateľskej činnosti založeniu novej spoločnosti a namiesto toho prostredníctvom svojho syna C. B., žijúceho v zahraničí, odkúpil obchodný podiel v už vzniknutej spoločnosti PATENTIA s.r.o. od spoločnosti CONECOM, s.r.o.. Súd má za to, že uvedeným správaním žalovaného došlo k naplneniu skutkovej podstaty nepoctivého zámeru ustanovenia § 166g ods. 2 písm. c).

60.2 Z doplneného dokazovania vyplynulo, že informácia o obchodnom podiele žalovaného, o nároku žalovaného na likvidačnom zostatku a o výkone žalovaným funkcie konateľa v spoločnosti VeScom,

spol. s r.o., v likvidácii, IČO: 31446698, predstavuje taktiež dôležitú informáciu, pričom žalovaný vedel alebo aspoň s prihliadnutím na všetky okolnosti a so zreteľom na to, že je podnikateľ, musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, ktorú mal uviesť v návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo v prílohe tohto návrhu, pričom žalovaný takúto dôležitú informáciu neuviedol v návrhu alebo v prílohe návrhu ani na dopyt správcu, čím došlo u žalovaného aj takýmto nekonaním k založeniu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR.

61. Žalovaný mal podľa tvrdení žalobcu naplniť definíciu nepoctivého zámeru tým, že: Podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR, keď zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, a tiež podľa § 166g ods. 2 písm. g) ZKR, keď zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Z pohľadávok prihlásených veriteľmi do konkurzu na majetok dlžníka ako aj z pripojeného výpisu z Centrálného registra exekúcií k exekúciám voči dlžníkovi ako povinnému vyplýva, že dlžník opakovane uzatváral zmluvy s veriteľmi, tak že ich uviedol do omylu alebo využil ich omyl predstierajúc, že dlžník bude plniť svoje záväzky z týchto zmluvných vzťahov, hoci dlžník už pri ich uzatvorení nemal skutočný záujem svoje záväzky z týchto zmlúv plniť. Príkladom, už doručením Upovedomenia o začatí exekúcie, súdneho exekútora Mgr. Ing. Roman Lišiak, EX 290/06, zo dňa 30.10.2006 dlžníkovi sa dlžníkovi zakázalo nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcií (t. z. inhibitórium). Napriek účinkom inhibitória, dlžník uzatvoril zmluvy s ďalšími veriteľmi, ktorých pohľadávky boli následne vymáhané v exekučnom konaní. V odseku 8.4 Uznesenia odvolacieho súdu odvolací súd uviedol záväzný právny názor, v zmysle ktorého existencia 80 exekučných konaní voči Žalovanému ako povinnému nie je zanedbateľná. Tento vysoký počet exekučných konaní nasvedčuje podľa názoru odvolacieho súdu, s ktorým sa konajúci súd v plnej miere stotožňuje, že žalovaný sa ako podnikateľ správal netolerovateľne, keď si riadne a včas neplnil svoje záväzky, vstupoval stále do nových obchodnozväzkových vzťahov, čo malo za následok, že veritelia boli nútení vymáhať svoje pohľadávky. Súd má za to, že takéto správanie žalovaného zakladá znaky nepoctivého zámeru u žalovaného aj podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR.

62. Žalovaný mal podľa tvrdení žalobcu naplniť definíciu nepoctivého zámeru tým, že: Podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, keď zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa a zvýhodniť niektorého veriteľa. Súd v plnej miere poukazuje na relevantnú argumentáciu žalobcu, keď tento uviedol, že žalovaný napriek tomu, že opakovane bol odsúdený pre jeho majetkovú trestnú činnosť, túto svoju trestnú bagatelizuje, pričom dokonca počas jeho podmienenečného odsúdenia obišiel požiadavku bezúhonnosti vzťahujúcu sa na štatutárne orgány. Žalovaný bol od roku 1993 spoločníkom a konateľom spoločnosti VeScom, spol. s r. o., v likvidácii, ktorá bola v roku 1999 zrušená, no nakoniec zanikla až od 24.11.2021, a to nie pre skončenie jej likvidácie, ale jej ex offo výmazom podľa § 768s ods. 2 Obchodného zákonníka. Z obchodného registra vyplýva, že uvedená osoba (teda jej štatutárne orgány) si ani do 01.12.2020 nespĺnili povinnosť premeny menovitej hodnoty vkladov a menovitej hodnoty základného imania zo slovenskej meny na euro podľa osobitných predpisov, čo je samostatným dôvodom ex offo výmazu podľa § 768s ods. 2 písm. c) Obchodného zákonníka. Nešlo pritom o jediné nespĺnenie povinnosti zo strany žalovaného vo vzťahu k uvedenej spoločnosti. Žalovaný ako konateľ nikdy neuložil k spoločnosti VeScom, spol. s r. o., v likvidácii do zbierky listín žiadne účtovné závierky. Hoci uvedená spoločnosť mala majetok, aj v žalovaným spomínaných pohľadávkach, táto spoločnosť (teda ani jej likvidátor ani jej štatutárne orgány) nezaplatili pred jej zánikom ani len daňový nedoplatok uvedenej spoločnosti, ktorý bol v sume 500 Eur. Skutočnosť, že žalovaný navyše v zozname majetku ani na dopyt správcu (a) neuviedol (zatajil), že má majetok – obchodný podiel spoločnosti VeScom, spol. s r. o., v likvidácii, ani (b) neuviedol (zatajil), že ako člen orgánu predmetnej spoločnosti má podľa § 66 ods. 3 v spojení s § 566 a nasl. Obchodného zákonníka právo na odplatu voči predmetnej spoločnosti za výkon svojej funkcie, spolu s ostatnými dôkazmi preukazuje tiež úmysel žalovaného poškodzovať veriteľov. Navyše z počtu až 80 exekučných konaní sa javí, ako uviedol aj odvolací súd, „svedčí skôr pre netolerovateľné správanie podnikateľa, ktorý si riadne a včas neplní svoje záväzky a kedy veriteľ je dohnaný k nútenému vymáhaniu svojich pohľadávok“. S ohľadom na počet uvedených exekučných konaní sa javí byť skôr pravdepodobným, že žalovaný pri svojej podnikateľskej činnosti nie náhodou, ale cielene poškodzoval svojich veriteľov. V roku 2009 podala manželka žalovaného návrh na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8C/201/2009-26, zo dňa 28.01.2010, ktorým bolo ich bezpodielové spoluvlastníctvo zrušené, tento návrh bol podaný manželkou žalovaného v zhode so žalovaným, nakoľko žalovaný v predmetnom konaní vyjadril svoj súhlas s návrhom jeho manželky

a žiadal o rozhodnutie v jeho neprítomnosti. Následne sa žalovaný a jeho manželka, napriek zákazu nakladania s majetkom žalovaného (účinky inhibitória z exekúcií na majetok žalovaného), pokúsili v roku 2011 poškodiť veriteľov žalovaného uzatvorením Dohody vyporiadani BSM, pri ktorej navrhovanom vyporiadani nehnuteľného majetku v prospech manželky žalovaného nevychádzali z predpokladu, že ich podiely sú rovnaké (jediný významný majetok žalovaného je práve rodinný dom (stavba so súp. č.: 2121, k. ú.: G. E.). Táto dohoda napokon nenadobudla vecno-právne účinky iba z dôvodu trvajúcich účinkov inhibitória. Súd ďalej uvádza, že žalovaný, ktorý prestal splňať podmienku bezúhonnosti síce prestal podnikáť ako živnostník, no hoci sa uvedená podmienka vzťahuje aj na konateľa spoločnosti (§ 6 ods. 3 v spojení s § 6 ods. 1 písm. c) a § 6 ods. 2 a v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov) požiadavku splnenia uvedenej podmienky obišiel tak, že cez svojho syna C. B. si žalovaný kúpil celý obchodný podiel už v existujúcej spoločnosti PATENTIA, s. r. o., a tak sa vyhol kontrole splnenia uvedenej podmienky zo strany živnostenského úradu (podmienku živnostenský úrad bez ďalšieho neskúma pri zmene konateľa už existujúcej spoločnosti). Žalovaný v konaní uvádzal, že medzi rokmi 2007 až 2014 nemal žiaden príjem a žil len z finančnej pomoci svojich detí. Súd má za to, že žalovaný mal možnosť sa pritom zamestnať a so svojimi skúsenosťami mohol dosahovať nielen výšku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve, ale vyšší príjem. To že tak žalovaný neurobil nasvedčuje tomu, že sa chcel vyhnúť plateniu zrážok z dosiahnutej mzdy na jeho exekúcie, teda poškodiť svojich veriteľov. Žalovaný dokonca predložil súdu Zmluvu o výkone funkcie konateľa v spoločnosti PATENTIA s.r.o. zo dňa 14.06.2012, ktorou sa ku škode svojich veriteľov vzdáva svojho práva na odplatu, na ktorú by inak mal právo. Žalobca správne poukázal na to, že žalovaný zastupoval spoločnosť PATENTIA s.r.o. ako konateľ samostatne navonok, bol zodpovedný za jej obchodné vedenie, sám jej viedol účtovníctvo a aj trikrát týždenne vykonával cesty do zahraničia – Maďarska, pričom keď zároveň žalovaný tvrdí, že tak robil dobrovoľne bezodplatne do roku 2014 a od roku 2014 len za symbolickú mzdu, súd takéto konanie žalovaného považuje za krajne nepravdepodobné so zreteľom na vynaloženú snahu a odmenu za ňu. Uvedené správanie sa žalovaného, keď sa zrieka primeraného príjmu za svoju činnosť, na ktorú by inak mal nárok poškodzuje jeho veriteľov. Zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu tiež vyplynulo a konajúci súd sa s tým stotožňuje, že odvolací súd videl úmysel žalovaného poškodzovať svojho veriteľa aj v procesnom postupe žalovaného v exekučnom konaní na vymoženie pohľadávky žalobcu prihlásenej do konkurzu na majetok žalovaného (ďalej aj len „Exekučné konanie“), teda napríklad: bezdôvodnými návrhmi žalovaného na odklad exekúcie v Exekučnom konaní na č. I. 13 (zo dňa 17. mája 2007), 74 a 96 (zo dňa 8. decembra 2009), o ktorých Okresný súd Dunajská Streda rozhodol uznesením č. k.: 8Er/880/2006-32 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k.: 23CoE/113/200968, zo dňa 30. septembra 2009 tak, že konanie o príslušnom návrhu na odklad exekúcie bolo právoplatne zastavené a uznesením č. k.: 8Er/880/2006-94 zo dňa 17. februára 2010 a uznesením č. k.: 8Er/880/2006-125 zo dňa 19. októbra 2011, tak že tieto návrhy na odklad exekúcie boli právoplatne zamietnuté; bezdôvodným návrhom žalovaného na odklad exekúcie podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 9. marca 2010; bezdôvodným návrhom žalovaného proti žalobcovi na obnovu konania podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 9. marca 2010, ktorý bol uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 5Cb/35/2010, zo dňa 1. júla 2010 zamietnutý a následným bezdôvodným odvolaním žalovaného proti tomuto uzneseniu; bezdôvodným návrhom žalovaného na zastavenie exekúcie podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 17. mája 2011, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006-136, zo dňa 3. februára 2012; bezdôvodným návrhom žalovaného na odklad exekúcie podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 18. mája 2011, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006136, zo dňa 3. februára 2012; bezdôvodnou žalobou Manželky žalovaného o vylúčenie veci z exekúcie zo dňa 16. augusta 2013 podanou na Okresný súd Trnava proti žalobcovi dňa 19. augusta 2013 poukazujúc na Dohodu o vyporiadani BSM; bezdôvodným návrhom Manželky žalovaného na odklad exekúcie zo dňa 19. augusta 2013; bezdôvodným návrhom žalovaného na zastavenie exekúcie zo dňa 27. augusta 2013 podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 30. augusta 2013, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006-201, zo dňa 6. mája 2014; bezdôvodným návrhom žalovaného na odklad exekúcie zo dňa 30. augusta 2013 podaným na Okresný súd Dunajská Streda dňa 30. augusta 2013, právoplatne zamietnutým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/2006-201, zo dňa 6. mája 2014, v ktorom v poslednom odseku predmetného uznesenia exekučný súd výslovne konštatoval: „Vzhľadom na početnosť opakovaných, zjavne bezdôvodných návrhov povinného na povolenie odkladu exekúcie a na jej zastavenie súd považuje za potrebné poznamenať, že návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok na prebiehajúcu exekúciu. Takýmto účinkom v zmysle § 56 ods. 5 Exekučného priadku zásadne disponuje návrh na povolenie odkladu exekúcie. Tento záver však neplatí absolútne. Pokiaľ

povinný účelovo podáva opakovane bezdôvodné návrhy na odklad exekúcie, ktoré sa navyše zakladajú na tých istých skutočnostiach, ústavne konformný výklad práva si vyžaduje, aby formalistický výklad právnej normy (v tomto prípade ustanovenia § 56 ods. 5 Exekučného poriadku) nemal za následok zásah do chráneného záujmu oprávneného na čo najrýchlejšom uspokojení právoplatne judikovanej pohľadávky (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 11/2011 z 27. septembra 2011).“; a bezdôvodným návrhom Manželky žalovaného na zastavenie exekúcie zo dňa 27. mája 2015, ako súčasť jej odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.: 8Er/880/206-219 vydanému vyšším súdnym úradníkom. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že takéto správanie žalovaného zakladá znaky nepoctivého zámeru u žalovaného aj podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR.

63. Žalobca ďalej v konaní uviedol, že existujú viaceré dôvody pre prísnejšie prihliadanie na skutočnosti ovplyvňujúce jeho zámer. Osobitné životné skúsenosti dlžníka sú dané jeho osobitnými skúsenosťami pri uzatváraní náročných transakcií, napríklad keď uzatváral zmenkové obchody s Exportno-importnou bankou Slovenskej republiky. Osobitné životné skúsenosti dlžníka sú dané aj tým, že už bol v minulosti zrejme viackrát odsúdený ako vyplýva z rozsudkov Okresného súdu Dunajská Streda v trestných veciach vedených pod sp. zn.: 2T/248/2005, a sp. zn.: 2T/115/2010. Napokon osobitné životné skúsenosti dlžníka sú determinované aj okruhom jeho blízkych osôb, keď zrejme syn dlžníka už v minulosti mal skúsenosti s konkurzným konaním, napokon však po vyhlásení konkurzu na jeho majetok, príslušný konkurzný súd - Okresný súd Trnava, pre nespĺnenie podmienok pre povolenie oddĺženia ním podaný návrh na povolenie oddĺženia zamietol. Súd má za to, že v prejednávanej veci boli splnené všetky podmienky zakladajúce povinnosť súdu prihliadať prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovaného, hoci postačovalo splniť čo i len jednu z nich. Konkrétne, žalovaný v minulosti mal (žalovaný významnejší majetok potvrdil pri svojom výsluchu) alebo stále má významnejší majetok, žalovaný má skúsenosti s podnikaním (žalovaný sa celý život venuje podnikateľskej činnosti), žalovaný pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec (žalovaný to potvrdil pri svojom výsluchu a vyplýva to aj z vykonaného dokazovania), žalovaný pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby (žalovaný potvrdil pri svojom výsluchu vyplýva to aj z vykonaného dokazovania), žalovaný má osobitné životné skúsenosti (uzatváral náročné transakcie, napríklad zmenkové obchody s Exportno-importnou bankou Slovenskej republiky, bol opakovane odsúdený z dôvodu, že sa dopustil majetkovej trestnej činnosti, jeho syn mal tiež skúsenosti s konkurzným konaním). V danom prípade teda ide o dlžníka - osobu, na ktorú je potrebné hľadieť prísnejšie zmysle § 166g ods. 3 ZKR

64. V tejto súvislosti súd znovu poukazuje na dôvodovú správu k zákonu č. 377/2016 Z.z., ktorým bol zavedený inštitút tzv. osobného bankrotu, a možnosť domáhať sa zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer, z ktorej vyplýva, že ustanovenia o poctivom zámere nabádajú súd, aby poctivý zámer neposudzoval len mechanicky, ale bol vedený pomocnými kritériami úvah jeho prísnejšieho a miernejšieho posudzovania od prípadu k prípadu. Ide o koncepciu približujúcu sa v skutočnosti skúmaniu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Žalobca vychádza z prísne formálneho výkladu ust. § 166g ods. 2 ZKR, ktoré je nielen v rozpore so zámerom zákonodarcu, ale takýto výklad by nebol ústavnokonformný. V tejto súvislosti poukazuje súd na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 72/2010, v ktorom ústavný súd vyslovil názor, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov, je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy).

65. Súd v priebehu konania vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami, pripojeným spisom a výsluchmi. Súd nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom - lustráciu súdnych spisov, v ktorých od roku 1995 až do zániku takejto spoločnosti vystupovala spoločnosť toho času s obchodným menom: VeScom, spol. s r.o. IČO: 31446698, ako žalobca v základnom konaní alebo ako oprávnený v exekučnom konaní, nakoľko skutkový stav mal súd za dostatočne preukázaný z už predložených listinných dôkazov. Vykonávanie ďalších dôkazov by bolo nadbytočné a nehospodárne. Sú nevykonal dôkaz – výsluch

likvidátora U. T., nakoľko bolo lustráciou zistené, že dátum úmrtia bol 10.07.2020 a preto ho nebolo možné predvolať ako svedka. Súd konštatuje, že žalovaný v konaní ani na výzvu súdu nepredložil účtovné závierky spoločnosti VeScom spol. s.r.o. v lživácii a ani nedokázal označiť, ktorá konkrétna osoba viedla účtovníctvo spoločnosti vo VeScom. Súd považuje za nepravdepodobné, aby žalovaný jednak nedisponoval žiadnymi účtovnými závierkami danej spoločnosti a jednak nedokázal označiť osobu, ktorá viedla účtovníctvo spoločnosti. Nepredloženie dôkazov a neposkytnutie informácie sa súdu javí ako účelové.

65.1 Pokiaľ žalovaný v konaní spochybňoval aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu s poukazom na to, že žalobca ako veriteľ si prihlásil pohľadávku v nesprávnej – vyššej než reálnej výške, túto námietku súd považuje za nedôvodnú. Správca taktiež nespochybnil žalobcom prihlásenú pohľadávku.

66. Súd má po vykonanom dokazovaní za to, že žalovaný naplnil definíciu nepoctivého zámeru tým, že podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR ako dlžník ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, nie nepatrnej hodnoty, aj keď o ňom vedel a musel vedieť, ďalej tým, že podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, keď dlžník v návrhu, v prílohe návrhu, a na dopyt správcu neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel a s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, ďalej tiež tým, že podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR, keď zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh a tiež podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, keď zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa. V konaní teda bola preukázaná existencia nepoctivého zámeru na strane žalovaného.

67. Ak sa v odôvodnení súd nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Zároveň súd uvádza, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

68. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Podľa ustanovenia § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

72. Súdne konanie predstavuje jeden celok od podania žaloby až po meritórne rozhodnutie súdu, a týka sa to aj rozhodovania o nároku na náhradu trov konania. Úspech v konaní sa teda aj pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného meritórneho rozhodnutia, preto je treba pri posúdení nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania vychádzať z toho, ktorá strana bola v konečnom dôsledku v konaní úspešná.

73. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).